

Dziennik Urzędowy C 142

Unii Europejskiej

Tom 51

Wydanie polskie

Informacje i zawiadomienia

7 czerwca 2008

<u>Powiadomienie nr</u>	Spis treści	Strona
	IV <i>Zawiadomienia</i>	
	ZAWIADOMIENIA INSTYTUCJI I ORGANÓW UNII EUROPEJSKIEJ	
	Trybunał Sprawiedliwości	
2008/C 142/01	Ostatnia publikacja Trybunału Sprawiedliwości w <i>Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej</i> Dz.U. C 128 z 24.5.2008.	1
	V <i>Ogłoszenia</i>	
	POSTĘPOWANIA SĄDOWE	
	Trybunał Sprawiedliwości	
2008/C 142/02	Sprawa C-408/04 P: Wyrok Trybunału (wielka izba) z dnia 22 kwietnia 2008 r. — Komisja Wspólnot Europejskich przeciwko Salzgitter AG i Republice Federalnej Niemiec (Odwołanie — Pomoc państwa — Zatwierdzenie przez Komisję na podstawie traktatu WE — Przedsiębiorstwo z sektora hutnictwa żelaza i stali — Artykuł 4 lit. c) EWWiS, art. 67 EWWiS i 95 EWWiS — Traktat EWWiS — Traktat WE i kodeksy pomocy dla hutnictwa żelaza i stali — Jednoczesne stosowanie — Niezgodność pomocy — Obowiązek zgłoszenia przyznanej pomocy — Brak zgłoszenia pomocy — Przedłużający się brak reakcji ze strony Komisji — Decyzja o zwrocie — Zasada pewności prawa — Ochrona uzasadnionych oczekiwań — Prawo do obrony — Obowiązek uzasadnienia)	2

2008/C 142/03	Sprawa C-55/06: Wyrok Trybunału (czwarta izba) z dnia 24 kwietnia 2008 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Verwaltungsgericht Köln — Niemcy) — Arcor AG & Co. KG przeciwko Republice Federalnej Niemiec (Telekomunikacja — Rozporządzenie (WE) nr 2887/2000 — Dostęp do pętli lokalnej — Zasada ustalania opłat na podstawie kosztów — Koszty — Odsetki od zainwestowanego kapitału — Amortyzacja środków trwałych — Ocena lokalnych infrastruktur telekomunikacyjnych — Koszty bieżące i koszty poniesione w przeszłości — Podstawa obliczenia — Koszty rzeczywiste — Koszty już zapłacone i koszty szacunkowe — Uzasadnienie kosztów — Analityczny wstępujący i zstępujący model kosztów — Szczegółowe uregulowanie krajowe — Zakres uznania przysługujący krajowym organom regulacyjnym — Kontrola sądowa — Autonomia proceduralna państw członkowskich — Zasady równoważności i skuteczności — Zaskarżenie przez beneficjentów na drodze sądowej decyzji o zatwierdzeniu opłat notyfikowanego operatora — Ciężar dowodu — Postępowanie nadzorcze i postępowanie sądowe)	3
2008/C 142/04	Sprawa C-197/06: Wyrok Trybunału (druga izba) z dnia 17 kwietnia 2008 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Rechtbank van koophandel Hasselt — Belgia) — Confederatie van immobiliën-beroepen België, Beroepsinstituut van vastgoedmakelaars przeciwko Willemowi Van Leukenowi (Uznawanie dyplomów — Dyrektywa 89/48/EWG — Pośrednik w obrocie nieruchomościami)	4
2008/C 142/05	Sprawa C-268/06: Wyrok Trybunału (wielka izba) z dnia 15 kwietnia 2008 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Labour Court — Irlandia) — Impact przeciwko Minister for Agriculture and Food, Minister for Arts, Sport and Tourism, Minister for Communications, Marine and Natural Resources, Minister for Foreign Affairs, Minister for Justice, Equality and Law Reform, Minister for Transport (Dyrektywa 1999/70/WE — Klauzule 4 i 5 porozumienia ramowego w sprawie pracy na czas określony — Zatrudnienie na czas określony w organach administracji publicznej — Warunki pracy — Wynagrodzenie za pracę i emerytury — Ponowne zawieranie umów o pracę na czas określony na okres wynoszący do ośmiu lat — Autonomia proceduralna — Bezpośrednia skuteczność)	4
2008/C 142/06	Sprawa C-373/06 P, C-379/06 P i C-382/06 P: Wyrok Trybunału (pierwsza izba) z dnia 17 kwietnia 2008 r. — Thomas Flaherty (C-373/06 P), Larry Murphy (C-379/06 P), Ocean Trawlers Ltd (C-382/06 P) Irlandia przeciwko Komisji Wspólnot Europejskich (Odwołanie — Środki ochrony zasobów — Restrukturyzacja sektora rybołówstwa — Wnioski o zwiększenie celów w ramach wieloletniego programu orientacji „WPO IV” w zakresie tonażu — Odrzucenie wniosku)	5
2008/C 142/07	Sprawa C-390/06: Wyrok Trybunału (wielka izba) z dnia 15 kwietnia 2008 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Tribunale ordinario di Roma — Włochy) — Nuova Agricast Srl przeciwko Ministero delle Attività Produttive (Pomoc państwa — System pomocy zatwierdzony na określony czas — Zgłoszenie zmienionego systemu pomocy na nowy okres — Środki przejściowe między następującymi po sobie systemami — Decyzja Komisji o niewnoszeniu zastrzeżeń — Informacje, które mogły być w posiadaniu Komisji — Ważność decyzji Komisji — Zasada równego traktowania — Uzasadnienie)	6
2008/C 142/08	Sprawa C-404/06: Wyrok Trybunału (pierwsza izba) z dnia 17 kwietnia 2008 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Bundesgerichtshof — Niemcy) — Quelle AG przeciwko Bundesverband der Verbraucherzentralen und Verbraucherverbände (Ochrona konsumentów — Dyrektywa 1999/44/WE — Sprzedaż towarów konsumpcyjnych i związane z tym gwarancje — Prawo sprzedawcy żądania od konsumenta wynagrodzenia za używanie towaru w razie wymiany towaru niezgodnego z umową — Bezpłatność używania towaru niezgodnego z umową)	6
2008/C 142/09	Sprawa C-418/06 P: Wyrok Trybunału (druga izba) z dnia 24 kwietnia 2008 r. — Królestwo Belgii przeciwko Komisji Wspólnot Europejskich (Odwołanie — EFOGR — Sektor roślin uprawnych — Rozliczenie rachunków EFOGR — Wiarygodny i funkcjonujący system kontroli — Wydatki wyłączone z finansowania wspólnotowego — Korekta ryczałtowa — Stosowanie z mocą wsteczną przepisów w dziedzinie kontroli — Obowiązki dorozumiane — Zasada proporcjonalności — Pewność prawa — Nieograniczone prawo orzekania)	7

2008/C 142/10	Sprawa C-456/06: Wyrok Trybunału (czwarta izba) z dnia 17 kwietnia 2008 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Bundesgerichtshof — Niemcy) — Peek & Cloppenburg KG przeciwko Cassina S.p.A. (Prawo autorskie — Dyrektywa 2001/29/WE — Artykuł 4 ust. 1 — Wprowadzenie do obrotu oryginału utworu lub jego kopii w drodze sprzedaży lub w inny sposób — Wykorzystanie reprodukcji mebli chronionych prawem autorskim jako umeblowania umieszczonego w punkcie sprzedaży, a także jako dekoracji na wystawie — Brak przeniesienia własności lub posiadania)	7
2008/C 142/11	Sprawa C-55/07 i C-56/07: Wyrok Trybunału (trzecia izba) z dnia 24 kwietnia 2008 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Landesgericht Bozen — Włochy) — Othmar Michaeler (C-55/07 i C-56/07), Subito GmbH (C-55/07 i C-56/07), Ruth Volgger (C-56/07) przeciwko Arbeitsinspektorat der Autonomen Provinz Bozen (obecnie Amt für sozialen Arbeitsschutz), Autonome Provinz Bozen (Dyrektywa 97/81/WE — Równe traktowanie pracowników zatrudnionych w niepełnym wymiarze czasu pracy oraz pracowników zatrudnionych w pełnym wymiarze czasu pracy — Dyskryminacja — Przeszkoda administracyjna mogąca ograniczyć możliwości pracy w niepełnym wymiarze czasu pracy)	8
2008/C 142/12	Sprawa C-108/07 P: Wyrok Trybunału (pierwsza izba) z dnia 17 kwietnia 2008 r. — Ferrero Deutschland GmbH przeciwko Urzędowi Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory), Cornu SA Fontain (Odwołanie — Wspólnotowy znak towarowy — Rozporządzenie (WE) nr 40/94 — Artykuł 8 ust. 1 lit. b) — Prawdopodobieństwo wprowadzenia w błąd — Zgłoszenie słownego wspólnotowego znaku towarowego FERRO — Sprzeciw uprawnionego do wcześniejszego słownego krajowego znaku towarowego FERRERO — Dowód na charakter wysoce odróżniający wcześniejszego znaku towarowego)	8
2008/C 142/13	Sprawa C-143/07: Wyrok Trybunału (czwarta izba) z dnia 24 kwietnia 2008 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Finanzgericht Hamburg — Niemcy) — Reuter & Co. (Firma A.O.B.) przeciwko Hauptzollamt Hamburg-Jonas (Rolnictwo — Rozporządzenie (EWG) nr 3665/87 — Artykuł 11 — System refundacji wywozowych do produktów rolnych — Warunek przyznania refundacji — Refundacja wypłacona eksporterowi po przedstawieniu dokumentów sfałszowanych przez jego kontrahenta — Towar, którego wywozu nie dokonano — Przesłanki stosowania sankcji)	9
2008/C 142/14	Sprawa C-286/07: Wyrok Trybunału (trzecia izba) z dnia 24 kwietnia 2008 r. — Komisja Wspólnot Europejskich przeciwko Wielkiemu Księstwu Luksemburga (Uchybienie zobowiązaniom państwa członkowskiego — Artykuł 28 WE — Rejestracja używanych pojazdów uprzednio zarejestrowanych w innych państwach członkowskich — Wymóg przedstawienia wyciągu z rejestru handlowego lub równoważnego dokumentu zaświadczonego o wpisie sprzedawcy pojazdu jako prowadzącego działalność handlową — Zwolnienie z obowiązku przedstawienia faktur lub innych dokumentów zaświadcujących poprzednie przeniesienia własności)	9
2008/C 142/15	Sprawa C-503/07 P: Postanowienie Trybunału z dnia 8 kwietnia 2008 r. — Saint-Gobain Glass Deutschland GmbH/Fels-Werke GmbH, Spenner-Zement GmbH & Co. KG, Komisja Wspólnot Europejskich (Odwołanie — Dyrektywa 2003/87/WE — System handlu przydziałami emisji gazów cieplarnianych — Zapobieganie i zmniejszenie zanieczyszczeń — Republika Federalna Niemiec — Rozdział uprawnień do emisji — Okres 2008-2012 — Przesłanki — Indywidualne oddziaływanie aktu — Niedopuszczalność — Prawo do bycia wysłuchanym — Prawo do rzetelnego procesu sądowego)	10
2008/C 142/16	Sprawa C-90/08 P: Odwołanie od wyroku Sądu Pierwszej Instancji (druga izba) wydanego w dniu 12 grudnia 2007 r. w sprawie T-86/05 K & L Ruppert Stiftung & Co. Handels-KG przeciwko Urzędowi Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory), wniesione w dniu 28 lutego 2008 r. przez K & L Ruppert Stiftung & Co. Handels-KG	10
2008/C 142/17	Sprawa C-91/08: Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Landgericht Frankfurt am Main (Niemcy) w dniu 28 lutego 2008 r. — Wall AG przeciwko Stadt Frankfurt am Main, Frankfurter Entsorgungs- und Service GmbH (FES)	11

2008/C 142/18	Sprawa C-96/08: Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Pest Megyei Bíróság w dniu 3 marca 2008 r. — CIBA Speciality Chemicals Central and Eastern Europe Szolgáltató, Tanácsadó és Kereskedelmi Kft. przeciwko Adó- és Pénzügyi Ellenőrzési Hivatal Hatósági Főosztály	12
2008/C 142/19	Sprawa C-102/08: Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Bundesfinanzhof (Niemcy) w dniu 5 marca 2008 r. — SALIX Grundstücks-Vermietungsgesellschaft mbH & Co. Objekt Offenbach KG przeciwko Finanzamt Düsseldorf-Süd	12
2008/C 142/20	Sprawa C-103/08: Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Unabhängiger Verwaltungssenat des Landes Vorarlberg (Austria) w dniu 6 marca 2008 r. — Arthur Gottwald przeciwko Bezirkshauptmannschaft Bregenz	13
2008/C 142/21	Sprawa C-104/08: Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Unabhängigen Verwaltungssenats des Landes Oberösterreich (Austria) w dniu 6 marca 2008 r. — Marc André Kurt przeciwko Bürgermeister der Stadt Wels	13
2008/C 142/22	Sprawa C-115/08: Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Landesgericht Linz (Austria) w dniu 17 marca 2008 r. — Land Oberösterreich przeciwko ČEZ, as	14
2008/C 142/23	Sprawa C-124/08: Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Hof van Cassatie (Belgia) w dniu 25 marca 2008 r. — I. G.A.L.M. Snauwaert i Algemeen Expeditiebedrijf Zeebrugge BVBA przeciwko Królestwu Belgii, II. Coldstar NV przeciwko Królestwu Belgii, III. D.P.W. Vlaeminck przeciwko Królestwu Belgii, IV. J.P. Den Haerynck przeciwko Królestwu Belgii i V. A.E.M. De Wintere przeciwko Królestwu Belgii	16
2008/C 142/24	Sprawa C-125/08: Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Hof van Cassatie van België (Belgia) w dniu 25 marca 2008 r. — G.C. Deschaumes przeciwko Belgische Staat	16
2008/C 142/25	Sprawa C-126/08: Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez van Cassatie van België (Belgia) w dniu 25 marca 2008 r. — I. Distillerie Smeets Hasselt NV przeciwko 1. Belgische Staat, 2. L.S.C. De Vos, 3. Bollen, Mathay & Co. BVBA, liquidateur de Transterminal Logistics NV, 4. D. Van den Langenbergh i 5. Firma De Vos NV, II. Belgische Staat przeciwko Bollen, Mathay & Co. BVBA, liquidateur de Transterminal Logistics NV i III. L.S.C. De Vos przeciwko Belgische Staat	17
2008/C 142/26	Sprawa C-128/08: Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Tribunal de première instance de Liège (Belgia) w dniu 28 marca 2008 r. — Jacques Damseaux przeciwko État belge	17
2008/C 142/27	Sprawa C-129/08: Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez tribunal de première instance de Bruges (Belgia) w dniu 31 marca 2008 r. — C. Cloet i J. Cloet przeciwko Westvlaamse Intercommunale voor Economische Expansie, Huisvestingsbeleid en Technische Bijstand CVBA (WVI)	17
2008/C 142/28	Sprawa C-142/08: Skarga wniesiona w dniu 7 kwietnia 2008 r. — Komisja Wspólnot Europejskich/Rzeczpospolita Polska	18
2008/C 142/29	Sprawa C-143/08: Skarga wniesiona w dniu 7 kwietnia 2008 r. — Komisja Wspólnot Europejskich/Rzeczpospolita Polska	18
2008/C 142/30	Sprawa C-145/08: Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Symvoulio tis Epikrateias (Grecja) w dniu 9 kwietnia 2008 r. — Club Hotel Loutraki A.E., Athinaiki Techniki A.E. i Evangelos Marinakis przeciwko Ethniko Symvoulio Radiotileorasis i Ypourgos Epikrateias	19
2008/C 142/31	Sprawa C-148/08: Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Juzgado de lo Mercantil de Málaga (Hiszpania) w dniu 9 kwietnia 2008 r. — Finn Mejnertsen przeciwko Betina Mandal Barsoe	19

2008/C 142/32	Sprawa C-149/08: Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Symvoulitis Epikrateias (Grecja) w dniu 11 kwietnia 2008 r. — AKTOR Anonymi Techniki Etairia (AKTOR A.T.E.) przeciwko Ethniko Symvoulío Radiotileorasis	20
2008/C 142/33	Sprawa C-153/08: Skarga wniesiona w dniu 15 kwietnia 2008 r. — Komisja Wspólnot Europejskich przeciwko Królestwo Hiszpanii	20
2008/C 142/34	Sprawa C-111/06: Postanowienie Prezesa Trybunału z dnia 10 marca 2008 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Sozialgericht Berlin — Niemcy) — Irene Werich przeciwko Deutsche Rentenversicherung Bund	21
2008/C 142/35	Sprawa C-149/06: Postanowienie Prezesa Trybunału z dnia 1 kwietnia 2008 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Corte suprema di cassazione — Włochy) — Ministero dell'Economia e delle Finanze, Agenzia delle Entrate przeciwko Porto Antico di Genova SpA	21
2008/C 142/36	Sprawa C-44/07: Postanowienie Prezesa Trybunału z dnia 10 marca 2008 r. — Komisja Wspólnot Europejskich przeciwko Republice Federalnej Niemiec	21
2008/C 142/37	Sprawa C-120/07: Postanowienie Prezesa Trybunału z dnia 27 lutego 2008 r. — Komisja Wspólnot Europejskich przeciwko Królestwu Niderlandów	21
2008/C 142/38	Sprawa C-123/07: Postanowienie Prezesa Trybunału z dnia 26 lutego 2008 r. — Komisja Wspólnot Europejskich przeciwko Królestwu Niderlandów	22
2008/C 142/39	Sprawa C-449/07: Postanowienie Prezesa Trybunału z dnia 3 kwietnia 2008 r. — Komisja Wspólnot Europejskich przeciwko Republice Włoskiej	22

Sąd Pierwszej Instancji

2008/C 142/40	Sprawa T-229/02: Wyrok Sądu Pierwszej Instancji z dnia 3 kwietnia 2008 r. — PKK przeciwko Radzie (Wspólna polityka zagraniczna i bezpieczeństwa — Środki ograniczające skierowane przeciwko niektórym osobom i podmiotom w ramach walki z terroryzmem — Zamrożenie funduszy — Skarga o stwierdzenie nieważności — Uzasadnienie)	23
2008/C 142/41	Sprawa T-253/04: Wyrok Sądu Pierwszej Instancji z dnia 3 kwietnia 2008 r. — KONGRA-GEL i in. przeciwko Radzie (Wspólna polityka zagraniczna i bezpieczeństwa — Środki ograniczające skierowane przeciwko niektórym osobom i podmiotom w ramach walki z terroryzmem — Zamrożenie funduszy — Skarga o stwierdzenie nieważności — Uzasadnienie)	23
2008/C 142/42	Sprawa T-233/06: Wyrok Sądu Pierwszej Instancji z dnia 22 kwietnia 2008 r. — Casa Editorial El Tiempo przeciwko OHIM — Instituto Nacional de Meteorología (EL TIEMPO) (Wspólnotowy znak towarowy — Postępowanie w sprawie sprzeciwu — Zgłoszenie słownego wspólnotowego znaku towarowego EL TIEMPO — Wcześniejsze słowne krajowe znaki towarowe TELETIEMPO — Względna podstawa odmowy rejestracji — Prawdopodobieństwo wprowadzenia w błąd — Artykuł 8 ust. 1 lit. b) rozporządzenia (WE) nr 40/94)	24
2008/C 142/43	Sprawa T-35/07: Wyrok Sądu Pierwszej Instancji z dnia 23 kwietnia 2008 r. — Leche Celta przeciwko OHIM — Celia (Celia) (Wspólnotowy znak towarowy — Postępowanie w sprawie sprzeciwu — Zgłoszenie graficznego wspólnotowego znaku towarowego Celia — Wcześniejszy słowny krajowy znak towarowy CELTA — Względna podstawa odmowy rejestracji — Prawdopodobieństwo wprowadzenia w błąd — Artykuł 8 ust. 1 lit. b) rozporządzenia (WE) nr 40/94)	24
2008/C 142/44	Sprawa T-37/06: Postanowienie Sądu Pierwszej Instancji z dnia 9 kwietnia 2008 r. — Meggle przeciwko OHIM — Clover (HiQ z liściem koniczyny) (Wspólnotowy znak towarowy — Sprzeciw — Cofnięcie sprzeciwu — Umorzenie postępowania)	25

2008/C 142/45	Sprawa T-236/06: Postanowienie Sądu Pierwszej Instancji z dnia 3 kwietnia 2008 r. — Landtag Schleswig-Holstein przeciwko Komisji (Skarga o stwierdzenie nieważności — Dostęp do dokumentów — Parlament regionalny — Brak zdolności procesowej — Niedopuszczalność)	25
2008/C 142/46	Sprawa T-336/06: Postanowienie Sądu Pierwszej Instancji z dnia 10 kwietnia 2008 r. — 2K-Teint i in. przeciwko Komisji i EBI (Odpowiedzialność pozaumowna — Umowa o finansowanie zawarta z Marokiem — Rzekome uchybienia i zaniedbania EBI dotyczące pożyczki finansowanej przez budżet wspólnotowy — Przedawnienie — Niedopuszczalność)	25
2008/C 142/47	Sprawa T-86/08: Skarga wniesiona w dniu 19 lutego 2008 r. — Republika Grecka przeciwko Komisji Wspólnot Europejskich	26
2008/C 142/48	Sprawa T-87/08: Skarga wniesiona w dniu 18 lutego 2008 r. — Republika Cypryjska przeciwko Komisji	27
2008/C 142/49	Sprawa T-88/08: Skarga wniesiona w dniu 18 lutego 2008 r. — Republika Cypryjska przeciwko Komisji	27
2008/C 142/50	Sprawa T-91/08: Skarga wniesiona w dniu 22 lutego 2008 r. — Republika Cypryjska przeciwko Komisji	28
2008/C 142/51	Sprawa T-92/08: Skarga wniesiona w dniu 22 lutego 2008 r. — Republika Cypryjska przeciwko Komisji	28
2008/C 142/52	Sprawa T-93/08: Skarga wniesiona w dniu 22 lutego 2008 r. — Republika Cypryjska przeciwko Komisji	29
2008/C 142/53	Sprawa T-119/08: Skarga wniesiona w dniu 7 marca 2008 r. — Republika Cypryjska przeciwko Komisji	29
2008/C 142/54	Sprawa T-122/08: Skarga wniesiona w dniu 14 marca 2008 r. — Republika Cypryjska przeciwko Komisji	30
2008/C 142/55	Sprawa T-128/08: Skarga wniesiona w dniu 25 marca 2008 r. — CBI i Abisp przeciwko Komisji	30
2008/C 142/56	Sprawa T-132/08: Skarga wniesiona w dniu 2 kwietnia 2008 r. — ERNI Electronics przeciwko OHIM (MaxiBridge)	31
2008/C 142/57	Sprawa T-133/08: Skarga wniesiona w dniu 3 kwietnia 2008 r. — Schröder przeciwko CPVO — Jørn Hansson (Lemon Symphony)	31
2008/C 142/58	Sprawa T-134/08: Skarga wniesiona w dniu 4 kwietnia 2008 r. — Schröder przeciwko CPVO — Hansson (Lemon Symphony)	32
2008/C 142/59	Sprawa T-135/08: Skarga wniesiona w dniu 4 kwietnia 2008 r. — Schniga przeciwko Wspólnotowemu Urzędowi Ochrony Odmian Roślin (CPVO) — Elaris i Brookfield New Zealand (Gala-Schnitzer)	32
2008/C 142/60	Sprawa T-137/08: Skarga wniesiona w dniu 9 kwietnia 2008 r. — BCS SpA przeciwko OHIM — Deere (Kombinacja kolorów zielonego i żółtego)	33
2008/C 142/61	Sprawa T-138/08: Skarga wniesiona w dniu 3 kwietnia 2008 r. — Cavankee Fishing i in. przeciwko Komisji	33
2008/C 142/62	Sprawa T-139/08: Skarga wniesiona w dniu 11 kwietnia 2008 r. — Loufrani przeciwko OHIM (half-smiley)	34
2008/C 142/63	Sprawa T-140/08: Skarga wniesiona w dniu 14 kwietnia 2008 r. — Ferrero przeciwko OHIM — Tirol Milch (TiMi KINDERJOGHURT)	35
2008/C 142/64	Sprawa T-142/08: Skarga wniesiona w dniu 2 kwietnia 2008 r. — Republika Włoska przeciwko Komisji Wspólnot Europejskich i EPSO	35

2008/C 142/65	Sprawa T-148/08: Skarga wniesiona w dniu 21 kwietnia 2008 r. — Beifa Group przeciwko OHIM-Schwan-STABILO Schwanhäußer (wzór przyrządów do pisania)	36
2008/C 142/66	Sprawa T-149/08: Skarga wniesiona w dniu 18 kwietnia 2008 r. — Abbott Laboratories przeciwko OHIM — aRigen (Sorvir)	36
2008/C 142/67	Sprawa T-219/06: Postanowienie Sądu Pierwszej Instancji z dnia 3 kwietnia 2008 r. — PTV przeciwko OHIM (map&guide travelbook)	37
2008/C 142/68	Sprawa T-226/06: Postanowienie Sądu Pierwszej Instancji z dnia 3 kwietnia 2008 r. — PTV przeciwko OHIM (MAP&GUIDE The Mapware Company)	37
2008/C 142/69	Sprawa T-403/06: Postanowienie Sądu Pierwszej Instancji z dnia 9 kwietnia 2008 r. — Belgia przeciwko Komisji	37

Sąd do spraw Służby Publicznej Unii Europejskiej

2008/C 142/70	Sprawa F-103/05: Wyrok Sądu do spraw Służby Publicznej z dnia 23 kwietnia 2008 r. — Pickering przeciwko Komisji (Służba publiczna — Urzędnicy — Wynagrodzenie — Współczynniki korygujące — Wypłata części wynagrodzenia poza kraj zatrudnienia — Emerytury — Postępowanie zaoczne — Stosowanie w czasie regulaminu Sądu — Odcinki wynagrodzenia — Zarzut niezgodności z prawem — Równe traktowanie urzędników — Zasada ochrony uzasadnionych oczekiwań, praw nabytych, zasada pewności prawnej i obowiązek starannego działania — Obowiązek uzasadnienia)	38
2008/C 142/71	Sprawa F-112/05: Wyrok Sądu do spraw Służby Publicznej (pierwsza izba) z dnia 23 kwietnia 2008 r. — Bain i in. przeciwko Komisji (Służba publiczna — Urzędnicy — Wynagrodzenie — Współczynniki korygujące — Dokonanie przelewu części uposażeń poza państwo miejsca zatrudnienia — Emerytury i renty — Postępowanie zaoczne — Obowiązki w czasie regulaminu Sądu — Informacja o wynagrodzeniu — Zarzut bezprawności)	38
2008/C 142/72	Sprawa F-6/08: Skarga wniesiona w dniu 7 stycznia 2008 r. — Blais przeciwko Europejskiemu Bankowi Centralnemu	39
2008/C 142/73	Sprawa F-13/08: Skarga wniesiona w dniu 24 stycznia 2008 r. — Tomas przeciwko Parlamentowi	39
2008/C 142/74	Sprawa F-14/08: Skarga wniesiona w dniu 5 lutego 2008 r. — X przeciwko Parlamentowi	39
2008/C 142/75	Sprawa F-36/08: Skarga wniesiona w dniu 21 marca 2008 r. — Schell przeciwko Komisji	40
2008/C 142/76	Sprawa F-37/08: Skarga wniesiona w dniu 20 marca 2008 r. — Meister przeciwko OHIM	40

IV

(Zawiadomienia)

ZAWIADOMIENIA INSTYTUCJI I ORGANÓW UNII EUROPEJSKIEJ

TRYBUNAŁ SPRAWIEDLIWOŚCI

Ostatnia publikacja Trybunału Sprawiedliwości w Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej

(2008/C 142/01)

Dz.U. C 128 z 24.5.2008.

Wcześniejsze publikacje

Dz.U. C 116 z 9.5.2008.

Dz.U. C 107 z 26.4.2008.

Dz.U. C 92 z 12.4.2008.

Dz.U. C 79 z 29.3.2008.

Dz.U. C 64 z 8.3.2008.

Dz.U. C 51 z 23.2.2008.

Teksty te są dostępne na stronach internetowych:

EUR-Lex: <http://eur-lex.europa.eu>

V

(Ogłoszenia)

POSTĘPOWANIA SĄDOWE

TRYBUNAŁ SPRAWIEDLIWOŚCI

Wyrok Trybunału (wielka izba) z dnia 22 kwietnia 2008 r.
— Komisja Wspólnot Europejskich przeciwko Salzgitter
AG i Republice Federalnej Niemiec

(Sprawa C-408/04 P) ⁽¹⁾

(Odwołanie — Pomoc państwa — Zatwierdzenie przez Komisję na podstawie traktatu WE — Przedsiębiorstwo z sektora hutnictwa żelaza i stali — Artykuł 4 lit. c) EWWiS, art. 67 EWWiS i 95 EWWiS — Traktat EWWiS — Traktat WE i kodeksy pomocy dla hutnictwa żelaza i stali — Jednoczesne stosowanie — Niezgodność pomocy — Obowiązek zgłoszenia przyznanej pomocy — Brak zgłoszenia pomocy — Przedłużający się brak reakcji ze strony Komisji — Decyzja o zwrocie — Zasada pewności prawa — Ochrona uzasadnionych oczekiwań — Prawo do obrony — Obowiązek uzasadnienia)

(2008/C 142/02)

Język postępowania: niemiecki

Strony

Wnoszący odwołanie: Komisja Wspólnot Europejskich (przedstawiciele: Kreuschitz i M. Niejahr, pełnomocnicy)

Druga strona postępowania: Salzgitter AG (przedstawiciele: J. Sedemund i T. Lübbig, Rechtsanwälte) i Republika Federalna Niemiec (przedstawiciele: M. Lumma, W.-D. Plessing i C. Schulze-Bahr, pełnomocnicy)

Przedmiot

Odwołanie wniesione przeciwko wyrokowi Sądu Pierwszej Instancji (czwarta izba w składzie powiększonym) z dnia 1 lipca 2004 r. w sprawie T-308/00 Salzgitter przeciwko Komisji, w którym Sąd stwierdził nieważność art. 2 i 3 decyzji Komisji 2000/797/EWWiS z dnia 28 czerwca 2000 r. dotyczącej pomocy państwa wdrożonej przez Niemcy na rzecz Salzgitter AG, Preussag Stahl AG i oddziałów metalurgicznych tej grupy obecnie połączonych pod nazwą Salzgitter AG — Stahl und Technologie (SAG) (Dz.U. L 323, str. 5) w zakresie dotyczącym ciężącego na Republice Federalnej Niemiec obowiązku odzyskania od skarżącej rozpatrywanej pomocy — Naruszenie art. 4 lit. c) EWWiS oraz trzeciego, czwartego, piątego i szóstego kodeksu pomocy dla hutnictwa żelaza i stali — Naruszenie prawa do obrony

Sentencja

- 1) Odwołanie wzajemne zostaje oddalone.
- 2) Wyrok Sądu Pierwszej Instancji Wspólnot Europejskich z dnia 1 lipca 2004 r. w sprawie T-308/00 Salzgitter AG przeciwko Komisji zostaje uchylony w zakresie, w jakim stwierdza on nieważność art. 2 i 3 decyzji Komisji 2000/797/EWWiS z dnia 28 czerwca 2000 r. dotyczącej pomocy państwa wdrożonej przez Niemcy na rzecz Salzgitter AG, Preussag Stahl AG i oddziałów metalurgicznych tej grupy, obecnie połączonych pod nazwą Salzgitter AG — Stahl und Technologie (SAG) i ustala koszty.
- 3) Sprawa zostaje przekazana do ponownego rozpoznania Sądowi Pierwszej Instancji Wspólnot Europejskich.
- 4) Rozstrzygnięcie o kosztach nastąpi w orzeczeniu kończącym postępowanie.

⁽¹⁾ Dz.U. C 314 z 18.12.2004.

Wyrok Trybunału (czwarta izba) z dnia 24 kwietnia 2008 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Verwaltungsgericht Köln — Niemcy) — Arcor AG & Co. KG przeciwko Republice Federalnej Niemiec

(Sprawa C-55/06) ⁽¹⁾

(Telekomunikacja — Rozporządzenie (WE) nr 2887/2000 — Dostęp do pętli lokalnej — Zasada ustalania opłat na podstawie kosztów — Koszty — Odsetki od zainwestowanego kapitału — Amortyzacja środków trwałych — Ocena lokalnych infrastruktur telekomunikacyjnych — Koszty bieżące i koszty poniesione w przeszłości — Podstawa obliczenia — Koszty rzeczywiste — Koszty już zapłacone i koszty szacunkowe — Uzasadnienie kosztów — Analityczny wstępujący i zstępujący model kosztów — Szczegółowe uregulowanie krajowe — Zakres uznania przysługujący krajowym organom regulacyjnym — Kontrola sądowa — Autonomia proceduralna państw członkowskich — Zasady równoważności i skuteczności — Zaskarżenie przez beneficjentów na drodze sądowej decyzji o zatwierdzeniu opłat notyfikowanego operatora — Ciężar dowodu — Postępowanie nadzorcze i postępowanie sądowe)

(2008/C 142/03)

Język postępowania: niemiecki

Sąd krajowy

Verwaltungsgericht Köln

Strony w postępowaniu przed sądem krajowym

Strona skarżąca: Arcor AG & Co. KG

Strona pozwana: Republika Federalna Niemiec

Przy udziale: Deutsche Telekom AG

Przedmiot

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym — Verwaltungsgericht Köln — Wykładania art. 1 ust. 4, art. 3, ust. 3 i art. 4 rozporządzenia (WE) nr 2887/2000 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 18 grudnia 2000 r. w sprawie uwolnionego dostępu do pętli lokalnej (Dz.U. L 336, str. 4)

Sentencja

1) Odsetki od zainwestowanego kapitału i odpisy amortyzacyjne od środków trwałych wykorzystane do stworzenia pętli lokalnej zaliczają się do kosztów, które muszą zostać uwzględnione zgodnie z zasadą ustalania opłat za uwolniony dostęp do pętli lokalnej na podstawie kosztów przewidzianą w art. 3 ust. 3 rozporządzenia (WE) nr 2887/2000 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 18 grudnia 2000 r. w sprawie uwolnionego dostępu do pętli lokalnej.

2) W ramach stosowania zasady ustalania opłat za uwolniony dostęp do pętli lokalnej na podstawie kosztów przewidzianej w art. 3 ust. 3 rozporządzenia nr 2887/2000 krajowe organy regulacyjne muszą uwzględnić, w celu określenia podstawy obliczania kosztów notyfikowanego operatora, koszty rzeczywiste, to jest koszty już zapłacone przez notyfikowanego operatora, jak i koszty szacunkowe, przy czym te ostatnie opierają się na szacunku kosztów odtworzenia sieci lub niektórych elementów tej sieci.

3) Na podstawie art. 4 ust. 2 lit. b) rozporządzenia nr 2887/2000 krajowy organ regulacyjny może żądać od notyfikowanego operatora przedstawienia stosownych informacji na temat dokumentów uzasadniających koszty uwzględnione w ramach zastosowania zasady ustalania opłat za uwolniony dostęp do pętli lokalnej na podstawie kosztów. Jako że prawo wspólnotowe nie zawiera żadnego przepisu dotyczącego podlegających sprawdzeniu dokumentów księgowych, jedynie do krajowych organów regulacyjnych należy sprawdzenie zgodnie z mającym zastosowanie prawem, czy przedłożone dokumenty są najbardziej odpowiednie dla potrzeb księgowania kosztów.

4) Prawo wspólnotowe nie wyklucza, iż w ramach stosowania zasady ustalania opłat za uwolniony dostęp do pętli lokalnej na podstawie kosztów krajowe organy regulacyjne ustalą koszty w przypadku braku kompletnych i zrozumiałych dokumentów księgowych w oparciu o analityczny wstępujący lub zstępujący model kosztów.

5) Przyznana państwom członkowskim w art. 1 ust. 4 rozporządzenia nr 2887/2000 możliwość wydania szczegółowych przepisów krajowych nie może doprowadzić do tego, iż zasada ustalania opłat za uwolniony dostęp do pętli lokalnej na podstawie kosztów, tak jak została ona wyrażona w art. 3 ust. 3 tego rozporządzenia, nie będzie miała zastosowania.

6) Z przepisów art. 4 ust. 1 i 2 rozporządzenia nr 2887/2000 wynika, że przy badaniu opłat notyfikowanych operatorów za uwolniony dostęp do ich pętli lokalnej na podstawie zasady ustalania cen wyrażonej w art. 3 ust. 3 tego rozporządzenia krajowe organy regulacyjne dysponują daleko sięgającym uprawnieniem, które obejmuje ocenę różnych aspektów tych opłat, w tym zmianę cen, a zatem proponowanych opłat. To daleko sięgające uprawnienie odnosi się również do kosztów poniesionych przez notyfikowanych operatorów, takich jak odsetki od zainwestowanego kapitału i amortyzacja środków trwałych, podstawy obliczania tych kosztów, jak i modeli księgowania tych kosztów.

7) W ramach autonomii proceduralnej, jaką dysponują państwa członkowskie, jedynie do nich należy określić — przy poszanowaniu zasad równoważności i skuteczności ochrony sądowej — właściwego sądu, rodzaju postępowania i tym samym sposobu kontroli sądowej decyzji krajowych organów regulacyjnych dotyczących zatwierdzenia opłat notyfikowanych operatorów za uwolniony dostęp do ich pętli lokalnej. W tych okolicznościach sąd krajowy musi zapewnić, że zobowiązania wynikające z rozporządzenia nr 2887/2000 odnoszące się do uwolnionego dostępu do pętli lokalnej są faktycznie przestrzegane w sposób zgodny z zasadą ustalania cen wyrażoną w art. 3 ust. 3 tego rozporządzenia, i to na przejrzystych, uczciwych i niedyskryminacyjnych warunkach.

- 8) Artykuł 4 ust. 1 rozporządzenia nr 2887/2000 w związku z art. 5a ust. 3 dyrektywy Rady 90/387/EWG z dnia 28 czerwca 1990 r. w sprawie ustanowienia rynku wewnętrznego dla usług telekomunikacyjnych poprzez wdrożenie zasady otwartej sieci, zmienionej dyrektywą 97/51/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 6 października 1997 r., wymaga, by sądy krajowe interpretowały i stosowały wewnętrzne przepisy proceduralne regulujące wniesienie środków zaskarżenia w taki sposób, żeby decyzja krajowego organu regulacyjnego dotycząca zatwierdzenia opłat za uwolniony dostęp do pętli lokalnej mogła zostać zaskarżona na drodze sądowej nie tylko przez przedsiębiorstwo będące adresatem takiej decyzji, lecz również przez beneficjentów w rozumieniu tego rozporządzenia, na których prawa może ewentualnie wpłynąć taka decyzja.
- 9) Rozporządzenie nr 2887/2000 powinno być interpretowane w ten sposób, że w postępowaniu nadzorczym dotyczącym ustalania cen za uwolniony dostęp do pętli lokalnej prowadzonym przez krajowy organ regulacyjny zgodnie z art. 4 tego rozporządzenia na notyfikowanym operatorze spoczywa obowiązek przedstawienia dowodu na to, że jego opłaty są zgodne z zasadą ustalania opłat na podstawie kosztów. Natomiast do państw członkowskich należy uregulowanie kwestii rozłożenia ciężaru dowodu między krajowy organ regulacyjny, który wydał decyzję o zatwierdzeniu opłat notyfikowanego operatora, a beneficjenta, który zaskarża tę decyzję. Do państw członkowskich należy również ustalenie — zgodnie z ich przepisami proceduralnymi i w poszanowaniu wspólnotowych zasad skuteczności i równoważności ochrony sądowej — zasad rozłożenia ciężaru dowodu w przypadku zaskarżenia na drodze sądowej decyzji krajowego organu regulacyjnego o zatwierdzeniu opłat notyfikowanego operatora za uwolniony dostęp do jego pętli lokalnej.

(¹) Dz.U. C 96 z 22.4.2006.

Wyrok Trybunału (druga izba) z dnia 17 kwietnia 2008 r.
(wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Rechtbank van koophandel Hasselt — Belgia) — Confederatie van immobiliën-beroepen België, Beroepsinstituut van vastgoedmakelaars przeciwko Willemowi Van Leukenowi

(Sprawa C-197/06) (¹)

(Uznawanie dyplomów — Dyrektywa 89/48/EWG — Pośrednik w obrocie nieruchomościami)

(2008/C 142/04)

Język postępowania: niderlandzki

Sąd krajowy

Rechtbank van koophandel Hasselt

Strony w postępowaniu przed sądem krajowym

Strona skarżąca: Confederatie van immobiliën-beroepen België, Beroepsinstituut van vastgoedmakelaars

Strona pozwana: Willem Van Leuken

Przedmiot

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym — Rechtbank van koophandel Hasselt — Wykładnia art. 3 i 4 dyrektywy Rady 89/48/EWG z dnia 21 grudnia 1988 r. w sprawie ogólnego systemu uznawania dyplomów ukończenia studiów wyższych, przyznawanych po ukończeniu kształcenia i szkolenia zawodowego, trwających co najmniej trzy lata (Dz.U. 1989, L 19, str. 16) — Wymóg, aby pośrednik w obrocie nieruchomości mający siedzibę w jednym państwie członkowskim i dokonujący w innym państwie członkowskim czynności pośrednictwa w obrocie nieruchomościami spełniał wymogi dotyczące wykonywania zawodu ustanowione przez krajowego ustawodawcę w ramach transpozycji tej dyrektywy — Ten sam wymóg w przypadku umowy współpracy pomiędzy tym pośrednikiem w obrocie nieruchomości a pośrednikiem w obrocie nieruchomości wpisanym na listę licencjonowanych pośredników w obrocie nieruchomości danego państwa członkowskiego

Sentencja

Artykuły 3 i 4 dyrektywy Rady 89/48/EWG z dnia 21 grudnia 1988 r. w sprawie ogólnego systemu uznawania dyplomów ukończenia studiów wyższych, przyznawanych po ukończeniu kształcenia i szkolenia zawodowego, trwających co najmniej trzy lata, zmienionej dyrektywą 2001/19/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 14 maja 2001 r., stoją na przeszkodzie uregulowaniu państwa członkowskiego, zgodnie z którym dokonywanie na terytorium tego państwa czynności takich jak te będące przedmiotem postępowania w sprawie przed sądem krajowym przez usługodawcę mającego siedzibę w innym państwie członkowskim i znajdującego się w takiej sytuacji jak pozwany w postępowaniu przed sądem krajowym zależy od uzyskania licencji, której udzielenie poddane jest wymogowi pozytywnego zaliczenia testu umiejętności z zakresu prawa.

(¹) Dz.U. C 165 z 15.7.2006.

Wyrok Trybunału (wielka izba) z dnia 15 kwietnia 2008 r.
(wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Labour Court — Irlandia) — Impact przeciwko Minister for Agriculture and Food, Minister for Arts, Sport and Tourism, Minister for Communications, Marine and Natural Resources, Minister for Foreign Affairs, Minister for Justice, Equality and Law Reform, Minister for Transport

(Sprawa C-268/06) (¹)

(Dyrektywa 1999/70/WE — Klauzule 4 i 5 porozumienia ramowego w sprawie pracy na czas określony — Zatrudnienie na czas określony w organach administracji publicznej — Warunki pracy — Wynagrodzenie za pracę i emerytury — Ponowne zawieranie umów o pracę na czas określony na okres wynoszący do ośmiu lat — Autonomia proceduralna — Bezsrednia skuteczność)

(2008/C 142/05)

Język postępowania: angielski

Sąd krajowy

Labour Court — Irlandia

Strony w postępowaniu przed sądem krajowym

Strona skarżąca: Impact

Strona pozwana: Minister for Agriculture and Food, Minister for Arts, Sport and Tourism, Minister for Communications, Marine and Natural Resources, Minister for Foreign Affairs, Minister for Justice, Equality and Law Reform, Minister for Transport

Przedmiot

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym — Labour Court — Wykładnia klauzuli 4 pkt 1 (zasada niedyskryminacji) i klauzuli 5 pkt 1 (środki zapobiegania nadużyciom wynikającym z wykorzystywania kolejnych umów o pracę lub stosunków pracy zawieranych na czas określony) porozumienia, stanowiącego załącznik do dyrektywy Rady 99/70/WE z dnia 28 czerwca 1999 r. dotyczącej Porozumienia ramowego w sprawie pracy na czas określony, zawartego przez Europejską Unię Konfederacji Przemysłowych i Pracodawców (UNICE), Europejskie Centrum Przedsiębiorstw Publicznych (CEEP) oraz Europejską Konfederację Związków Zawodowych (ETUC) (Dz.U. L 175, str. 43) — Skarga powołująca się na bezpośrednią skuteczność tych przepisów — Brak właściwości, zgodnie z prawem krajowym, sądu, przed którym zawisło postępowanie — Właściwość wynikająca z prawa wspólnotowego, w szczególności z zasady równoważności i skuteczności

Sentencja

- 1) Prawo wspólnotowe, w szczególności zasada skuteczności wymaga, aby wyspecjalizowany sąd, który rozstrzyga w ramach kompetencji przyznanej mu, choćby fakultatywnie, przez uregulowanie dokonujące transpozycji dyrektywy Rady 1999/70/WE z dnia 28 czerwca 1999 r. dotyczącej Porozumienia ramowego w sprawie pracy na czas określony, zawartego przez Europejską Unię Konfederacji Przemysłowych i Pracodawców (UNICE), Europejskie Centrum Przedsiębiorstw Publicznych (CEEP) oraz Europejską Konfederację Związków Zawodowych (ETUC), w przedmiocie skargi dotyczącej naruszenia tego uregulowania, uznał swoją właściwość również w przedmiocie rozpoznania żądań skarżącego opartych bezpośrednio na samej dyrektywie w odniesieniu do okresu pomiędzy dniem, w którym upłynął termin na dokonanie jej transpozycji a dniem wejścia w życie tego uregulowania, jeżeli okaże się, że zobowiązanie skarżącego do wniesienia równoległe skargi opartej bezpośrednio na dyrektywie do sądu powszechnego może doprowadzić do utrudnień proceduralnych tego rodzaju, że korzystanie z uprawnień wynikających z prawa wspólnotowego stałoby się nadmiernie utrudnione. Do sądu krajowego należy dokonanie niezbędnych ocen w tym zakresie.
- 2) Klauzula 4 pkt 1 Porozumienia ramowego w sprawie pracy na czas określony, zawartego w dniu 18 marca 1999 r. i stanowiącego załącznik do dyrektywy 1999/70 jest bezwarunkowa i wystarczająco precyzyjna, aby jednostki mogły się na nią powoływać przed sądem krajowym. Nie jest tak natomiast w przypadku klauzuli 5 pkt 1 tego porozumienia ramowego.
- 3) Artykuł 10 WE i art. 249 akapit trzeci WE, jak również dyrektywę 1999/70 należy interpretować w ten sposób, że organ państwa członkowskiego, działający w charakterze pracodawcy w sektorze publicznym nie jest upoważniony do przyjmowania środków niezgodnych z realizowanym przez tę dyrektywę i porozumienie ramowe celem polegającym na zapobieganiu nadużyciom wynikającym z wykorzystywania kolejnych umów o pracę na czas określony, polegających na ponownym zawieraniu tych umów na nadzwyczajnie długi czas w okresie pomiędzy dniem, w którym

upłynął termin na dokonanie transpozycji tej dyrektywy a dniem wejścia w życie ustawy dokonującej jej transpozycji.

- 4) Jeżeli podlegające zastosowaniu prawo krajowe zawiera zasadę wykluczającą stosowanie ustawy z mocą wsteczną, w przypadku braku wyraźnego i jednoznacznego postanowienia przeciwnej treści, na sądzie krajowym, do którego wniesiona została skarga oparta na naruszeniu jednego z przepisów ustawy krajowej dokonującej transpozycji dyrektywy 1999/70, spoczywa w świetle prawa wspólnotowego obowiązek nadania temu przepisowi mocy wstecznej od dnia, w którym upłynął termin na dokonanie transpozycji tej dyrektywy tylko wtedy, gdy w tym prawie krajowym istnieje postanowienie tego rodzaju, które może umożliwić nadanie temu przepisowi mocy wstecznej.
- 5) Klauzulę 4 porozumienia ramowego w sprawie pracy na czas określony należy interpretować w ten sposób, że warunki pracy w jej rozumieniu obejmują warunki dotyczące wynagrodzenia i emerytur, zależące od stosunku pracy, z wyłączeniem warunków dotyczących emerytur wypłacanych w ramach ustawowego systemu zabezpieczeń społecznych.

(¹) Dz.U. C 212 z 2.9.2006.

Wyrok Trybunału (pierwsza izba) z dnia 17 kwietnia 2008 r. — Thomas Flaherty (C-373/06 P), Larry Murphy (C-379/06 P), Ocean Trawlers Ltd (C-382/06 P) Irlandia przeciwko Komisji Wspólnot Europejskich

(Sprawa C-373/06 P, C-379/06 P i C-382/06 P) (¹)

(Odwołanie — Środki ochrony zasobów — Restrukturyzacja sektora rybołówstwa — Wnioski o zwiększenie celów w ramach wieloletniego programu orientacji „WPO IV” w zakresie tonażu — Odrzucenie wniosku)

(2008/C 142/06)

Język postępowania: angielski

Strony

Strona wnosząca odwołanie: Thomas Flaherty (C-373/06 P), Larry Murphy (C-379/06 P), Ocean Trawlers Ltd (C-382/06 P) (przedstawiciele: D. Barry, solicitor i A. Collins, SC (C-373/06 P, C-379/06 P i C-382/06 P), jak również wyżej wymienieni oraz P. Gallagher, SC (C-379/06 P)

Dруга strona postępowania: Komisja Wspólnot Europejskich (przedstawiciele: B. Doherty i M. van Heezik, pełnomocnicy)

Przedmiot

Odwołanie od wyroku Sądu Pierwszej Instancji (pierwsza izba) z dnia 13 czerwca 2006 r. w sprawach połączonych od T-218/03 do T-240/03 Boyle i in. przeciwko Komisji, w którym Sąd stwierdzając nieważność decyzji Komisji 2003/245/WE z dnia 4 kwietnia 2003 r. dotyczącej wniosków skierowanych do Komisji w przedmiocie zwiększenia celów wieloletniego programu orientacji dla floty rybackiej (WPO-IV) w związku z poprawą

bezpieczeństwa, warunków żeglugi morskiej, warunków sanitarnych, jakości produktów i warunków pracy na statkach długości całkowitej większej niż 12 m (notyfikowanej pod numerem C(2003) 1113 (Dz.U. L 90, str. 48), oddalił jako niedopuszczalne skargi wniesione przez wnoszących odwołanie — Osoby, których decyzja (nie) dotyczy indywidualnie

Sentencja

- 1) Uchyła się wyrok Sądu Pierwszej Instancji Wspólnot Europejskich z dnia 13 czerwca 2006 r. w sprawach T-218/03 — T-240/03 Boyle i in. przeciwko Komisji w zakresie, w jakim oddala on jako niedopuszczalne skargi T. Flaherty'ego i L. Murphy'ego jak i spółki Ocean Trawlers Ltd. dotyczące stwierdzenia nieważności decyzji Komisji 2003/245/WE z dnia 4 kwietnia 2003 r. dotyczącej wniosków skierowanych do Komisji w przedmiocie zwiększenia celów wieloletniego programu orientacji dla floty rybackiej WPO-IV w związku z poprawą bezpieczeństwa, warunków żeglugi morskiej, warunków sanitarnych, jakości produktów i warunków pracy na statkach długości całkowitej większej niż 12 m, a po drugie obciążył ich własnymi kosztami postępowania.
- 2) Stwierdza się nieważność decyzji Komisja 2003/245/WE, w zakresie w jakim znajduje ona zastosowanie do statków T. Flaherty'ego i L. Murphy'ego, jak i spółki Ocean Trawlers Ltd.
- 3) Komisja Wspólnot Europejskich zostaje obciążona kosztami postępowania poniesionymi przez T. Flaherty'ego i L. Murphy'ego, jak i spółkę Ocean Trawlers Ltd. tak w postępowaniu w pierwszej instancji jak i postępowaniu odwoławczym.

(¹) Dz.U. C 281 z 18.11.2006.
Dz.U. C 294 z 2.12.2006.

Wyrok Trybunału (wielka izba) z dnia 15 kwietnia 2008 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Tribunale ordinario di Roma — Włochy) — Nuova Agricast Srl przeciwko Ministero delle Attività Produttive

(Sprawa C-390/06) (¹)

(Pomoc państwa — System pomocy zatwierdzony na określony czas — Zgłoszenie zmienionego systemu pomocy na nowy okres — Srodki przejściowe między następującymi po sobie systemami — Decyzja Komisji o niewnoszeniu zastrzeżeń — Informacje, które mogły być w posiadaniu Komisji — Ważność decyzji Komisji — Zasada równego traktowania — Uzasadnienie)

(2008/C 142/07)

Język postępowania: włoski

Sąd krajowy

Tribunale ordinario di Roma

Strony w postępowaniu przed sądem krajowym

Strona skarżąca: Nuova Agricast Srl

Strona pozwana: Ministero delle Attività Produttive

Przedmiot

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym — Tribunale ordinario di Roma — Ważność decyzji Komisji z dnia 12 lipca 2000 r. uznającej za zgodny z traktatem system pomocy państwa przewidziany we włoskim ustawodawstwie w postaci pomocy dla inwestowania w mniej uprzywilejowanych obszarach Włoch (SG(2000)D/105754)

Sentencja

Analiza postawionego pytania nie wykazała żadnej okoliczności mogącej wpłynąć na ważność decyzji Komisji z dnia 12 lipca 2000 r. o niewnoszeniu zastrzeżeń w odniesieniu do systemu pomocy dla inwestowania w mniej uprzywilejowanych obszarach Włoch do dnia 31 grudnia 2006 r. (pomoc państwa nr 715/99 — Włochy).

(¹) Dz.U. C 294 z 2.12.2006.

Wyrok Trybunału (pierwsza izba) z dnia 17 kwietnia 2008 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Bundesgerichtshof — Niemcy) — Quelle AG przeciwko Bundesverband der Verbraucherzentralen und Verbraucherverbände

(Sprawa C-404/06) (¹)

(Ochrona konsumentów — Dyrektywa 1999/44/WE — Sprzedaż towarów konsumpcyjnych i związane z tym gwarancje — Prawo sprzedawcy żądania od konsumenta wynagrodzenia za używanie towaru w razie wymiany towaru niezgodnego z umową — Bezpłatność używania towaru niezgodnego z umową)

(2008/C 142/08)

Język postępowania: niemiecki

Sąd krajowy

Bundesgerichtshof

Strony w postępowaniu przed sądem krajowym

Strona skarżąca: Quelle AG

Strona pozwana: Bundesverband der Verbraucherzentralen und Verbraucherverbände

Przedmiot

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym — Bundesgerichtshof — Interpretacja art. 3 dyrektywy 1999/44/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 25 maja 1999 r. w sprawie niektórych aspektów sprzedaży towarów konsumpcyjnych i związanych z tym gwarancji (Dz.U. L 171, str. 12) — Przysługująca sprzedawcy na mocy prawa krajowego możliwość żądania od konsumenta wynagrodzenia za korzystanie z towaru niezgodnego z umową sprzedaży w okresie poprzedzającym wymianę

Sentencja

Artykuł 3 dyrektywy 1999/44/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 25 maja 1999 r. w sprawie niektórych aspektów sprzedaży towarów konsumpcyjnych i związanych z tym gwarancji musi być interpretowany w ten sposób, że stoi on na przeszkodzie stosowaniu przepisów krajowych pozwalających sprzedawcy, który sprzedał towar konsumpcyjny dotknięty wadą w postaci niezgodności z umową, na żądanie od konsumenta wynagrodzenia za używanie towaru niezgodnego z umową do czasu jego wymiany na nowy.

(¹) Dz.U. C 310 z 16.12.2006.

Wyrok Trybunału (druga izba) z dnia 24 kwietnia 2008 r. — Królestwo Belgii przeciwko Komisji Wspólnot Europejskich

(Sprawa C-418/06 P) (¹)

(Odwołanie — EFOGR — Sektor roślin uprawnych — Rozliczenie rachunków EFOGR — Wiarygodny i funkcjonujący system kontroli — Wydatki wyłączone z finansowania wspólnotowego — Korekta ryczałtowa — Stosowanie z mocą wsteczną przepisów w dziedzinie kontroli — Obowiązki dorozumiane — Zasada proporcjonalności — Pewność prawa — Nieograniczone prawo orzekania)

(2008/C 142/09)

Język postępowania: francuski

Strony

Strona wnosząca odwołanie: Królestwo Belgii (przedstawiciele: adwokaci A. Hubert i L. Van den Broeck, H. Gilliams, P. De Bandt i L. Goossens)

Druga strona postępowania: Komisja Wspólnot Europejskich (przedstawiciele: M. Nolin i L. Visaggio, pełnomocnicy)

Przedmiot

Odwołanie od wyroku Sądu Pierwszej Instancji (druga izba) z dnia 25 lipca 2006 r. w sprawie T-221/04 Belgia przeciwko Komisji, mocą którego Sąd oddalił skargę zmierzającą do stwierdzenia nieważności w części decyzji Komisji 2004/136/WE z dnia 4 lutego 2004 r. wyłączającej z finansowania wspólnoto-

wego niektóre wydatki poniesione przez państwa członkowskie z tytułu Sekcji Gwarancji Europejskiego Funduszu Orientacji i Gwarancji Rolnej (EFOGR) (Dz.U. L 40, str. 31.) w zakresie w jakim przewidywała ona korektę ryczałtową w wysokości 2 % wydatków zgłoszonych przez Belgię w sektorze roślin uprawnych

Sentencja

- 1) Odwołanie zostaje oddalone.
- 2) Królestwo Belgii oraz Komisja Wspólnot Europejskich ponoszą własne koszty.

(¹) Dz.U. C 294 z 2.12.2006

Wyrok Trybunału (czwarta izba) z dnia 17 kwietnia 2008 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Bundesgerichtshof — Niemcy) — Peek & Cloppenburg KG przeciwko Cassina S.p.A.

(Sprawa C-456/06) (¹)

(Prawo autorskie — Dyrektywa 2001/29/WE — Artykuł 4 ust. 1 — Wprowadzenie do obrotu oryginału utworu lub jego kopii w drodze sprzedaży lub w inny sposób — Wykorzystanie reprodukcji mebli chronionych prawem autorskim jako umeblowania umieszczonego w punkcie sprzedaży, a także jako dekoracji na wystawie — Brak przeniesienia własności lub posiadania)

(2008/C 142/10)

Język postępowania: niemiecki

Sąd krajowy

Bundesgerichtshof

Strony w postępowaniu przed sądem krajowym

Strona powodowa: Peek & Cloppenburg KG

Strona pozwana: Cassina S.p.A.

Przedmiot

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym — Bundesgerichtshof — Wykładnia art. 28 i 30 WE oraz art. 4 ust. 1 dyrektywy 2001/29/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 22 maja 2001 r. w sprawie harmonizacji niektórych aspektów praw autorskich i pokrewnych w społeczeństwie informacyjnym (Dz.U. L 167, str. 10) — Korzystanie bez zgody uprawnionego z reprodukcji mebli chronionych prawem autorskim jako umeblowania w punkcie sprzedaży oraz jako dekoracji na wystawie — Kwestia zakwalifikowania tego korzystania, niewiążącego się z przeniesieniem własności lub posiadania, jako „formy wprowadzenia do obrotu”

Sentencja

Pojęcie wprowadzenia do obrotu w inny sposób niż w drodze sprzedaży oryginału utworu lub jego kopii w rozumieniu art. 4 ust. 1 dyrektywy 2001/29/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 22 maja 2001 r. w sprawie harmonizacji niektórych aspektów praw autorskich i pokrewnych w społeczeństwie informacyjnym odnosi się wyłącznie do przeniesienia własności tego przedmiotu. W konsekwencji, ani samo umożliwienie publiczności korzystania z reprodukcji utworu chronionego prawem autorskim, ani sam fakt wystawienia tych reprodukcji na widok publiczny, bez umożliwienia korzystania z nich, nie stanowi takiej formy wprowadzenia do obrotu.

(¹) Dz.U. C 336 z 30.12.2006.

Wyrok Trybunału (trzecia izba) z dnia 24 kwietnia 2008 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Landesgericht Bozen — Włochy) — Othmar Michaeler (C-55/07 i C-56/07), Subito GmbH (C-55/07 i C-56/07), Ruth Volgger (C-56/07) przeciwko Arbeitsinspektorat der Autonomen Provinz Bozen (obecnie Amt für sozialen Arbeitsschutz), Autonome Provinz Bozen

(Sprawa C-55/07 i C-56/07) (¹)

(Dyrektywa 97/81/WE — Równe traktowanie pracowników zatrudnionych w niepełnym wymiarze czasu pracy oraz pracowników zatrudnionych w pełnym wymiarze czasu pracy — Dyskryminacja — Przeszkoda administracyjna mogąca ograniczyć możliwości pracy w niepełnym wymiarze czasu pracy)

(2008/C 142/11)

Język postępowania: niemiecki

Sąd krajowy

Landesgericht Bozen

Strony w postępowaniu przed sądem krajowym

Strona skarżąca: Othmar Michaeler (C-55/07 i C-56/07), Subito GmbH (C-55/07 i C 56/07), Ruth Volgger (C-56/07)

Strona pozwana: Arbeitsinspektorat der Autonomen Provinz Bozen (obecnie Amt für sozialen Arbeitsschutz), Autonome Provinz Bozen

Przedmiot

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym — Landesgericht Bozen — Wykładnia przepisów prawa wspólnotowego, a w szczególności art. 137 WE, jak również dyrektywy Rady 97/81/WE z dnia 15 grudnia 1997 r. dotyczącej Porozumienia ramowego dotyczącego pracy w niepełnym wymiarze godzin zawartego przez (UNICE), (CEEP) oraz (ETUC) — Załącznik: Porozumienie ramowe dotyczące pracy w niepełnym wymiarze godzin (Dz. U. L 14, str. 9) — Uregulowania krajowe zobowiązujące pracodawcę, pod rygorem nałożenia kary admi-

nistracyjnej, do przesłania właściwym organom krajowym kopii umowy o pracę pracowników zatrudnionych w niepełnym wymiarze czasu pracy — Obowiązek państw członkowskich eliminowania przeszkód natury prawnej lub administracyjnej, mogących ograniczać możliwości pracy w niepełnym wymiarze godzin — Zasada niedyskryminacji pracowników zatrudnionych w niepełnym i pełnym wymiarze godzin.

Sentencja

Wykładni klauzuli 5 ust. 1 lit. a) porozumienia ramowego dotyczącego pracy w niepełnym wymiarze godzin zawartego przez UNICE, CEEP oraz ETUC załączonego do dyrektywy Rady 97/81/WE z dnia 15 grudnia 1997 r. dotyczącej Porozumienia ramowego dotyczącego pracy w niepełnym wymiarze godzin, zawartego przez UNICE, CEEP oraz ETUC, należy dokonać w taki sposób, że stoi ona na przeszkodzie uregulowaniu krajowemu, takiemu jak to, będące przedmiotem sporu w sprawie przed sądem krajowym, które wymaga przesłania do administracji kopii umów o pracę w niepełnym wymiarze czasu pracy w terminie 30 dni od ich zawarcia.

(¹) Dz.U. C 95 z 28.4.2007.

Wyrok Trybunału (pierwsza izba) z dnia 17 kwietnia 2008 r. — Ferrero Deutschland GmbH przeciwko Urzędowi Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory), Cornu SA Fontain

(Sprawa C-108/07 P) (¹)

(Odwołanie — Wspólnotowy znak towarowy — Rozporządzenie (WE) nr 40/94 — Artykuł 8 ust. 1 lit. b) — Prawdopodobieństwo wprowadzenia w błąd — Zgłoszenie słownego wspólnotowego znaku towarowego FERRO — Sprzeciw uprawnionego do wcześniejszego słownego krajowego znaku towarowego FERRERO — Dowód na charakter wysoce odróżniający wcześniejszego znaku towarowego)

(2008/C 142/12)

Język postępowania: francuski

Strony

Wnoszący odwołanie: Ferrero Deutschland GmbH (przedstawiciel: M. Schaeffer, Rechtsanwalt)

Druga strona postępowania: Urząd Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory) (przedstawiciel: A. Rassat, pełnomocnik), Cornu SA Fontain

Przedmiot

Odwołanie od wyroku Sądu Pierwszej Instancji (trzecia izba) z dnia 15 grudnia 2006 r. w sprawie T-310/04 Ferrero Deutschland przeciwko OHIM i Cornu, mającej za przedmiot skargę na decyzję Czwartej Izby Odwoławczej OHIM z dnia 17 marca 2004 r. w sprawie R 540/2002-4 dotyczącej postępowania w sprawie sprzeciwu między Ferrero OHG mbH a Cornu

SA Fontain — Wykładnia art. 8 ust. 1 lit. b) rozporządzenia Rady (WE) nr 40/94 z dnia 20 grudnia 1993 r. (Dz.U. L 1994, str. 1) — Prawdopodobieństwo wprowadzenia w błąd w odniesieniu do dwóch znaków towarowych — Przeciętny stopień podobieństwa między znakami towarowymi — Niewielki stopień podobieństwa między towarami — Odróżniający charakter wcześniejszego znaku towarowego

Sentencja

- 1) Uchyla się wyrok Sądu Pierwszej Instancji Wspólnot Europejskich (trzecia izba) z dnia 15 grudnia 2006 r. w sprawie T-310/04 Ferrero Deutschland przeciwko OHIM i Cornu.
- 2) Stwierdza się nieważność decyzji Czwartej Izby Odwoławczej Urzędu Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory) (OHIM) z dnia 17 marca 2004 r. w sprawie R 540/2002-4.
- 3) Urząd Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory) (OHIM) oraz Cornu SA Fontain ponoszą koszty postępowania odwoławczego.
- 4) Ferrero Deutschland GmbH ponosi koszty własne związane z postępowaniem w pierwszej instancji z wyłączeniem kosztów interwencji Cornu SA Fontain.
- 5) Urząd Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory) (OHIM) ponosi koszty własne związane z postępowaniem w pierwszej instancji z wyłączeniem kosztów interwencji Cornu SA Fontain.
- 6) Cornu SA Fontain ponosi koszty własne oraz koszty wniesionej przezeń interwencji poniesione przez Ferrero Deutschland GmbH oraz przez Urząd Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory) (OHIM).

(¹) Dz.U. C 129 z 9.6.2007.

Wyrok Trybunału (czwarta izba) z dnia 24 kwietnia 2008 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Finanzgericht Hamburg — Niemcy) — Reuter & Co. (Firma A.O.B.) przeciwko Hauptzollamt Hamburg-Jonas

(Sprawa C-143/07) (¹)

(Rolnictwo — Rozporządzenie (EWG) nr 3665/87 — Artykuł 11 — System refundacji wywozowych do produktów rolnych — Warunek przyznania refundacji — Refundacja wypłacona eksporterowi po przedstawieniu dokumentów sfałszowanych przez jego kontrahenta — Towar, którego wywozu nie dokonano — Przesłanki stosowania sankcji)

(2008/C 142/13)

Język postępowania: niemiecki

Sąd krajowy

Finanzgericht Hamburg

Strony w postępowaniu przed sądem krajowym

Strona skarżąca: Reuter & Co. (Firma A.O.B.)

Strona pozwana: Hauptzollamt Hamburg-Jonas

Przedmiot

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym — Finanzgericht Hamburg — Wykładnia art. 11 ust. 1 rozporządzenia Komisji (EWG) nr 3665/87 z dnia 27 listopada 1987 r. ustanawiającego wspólne szczegółowe zasady stosowania systemu refundacji wywozowych do produktów rolnych (Dz.U. L 351, str. 1), w brzmieniu ustalonym rozporządzeniem Komisji (WE) nr 2945/94 z dnia 2 grudnia 1994 r. (Dz.U. L 310, str. 57) i art. 51 rozporządzenia Komisji (WE) nr 800/1999 z dnia 15 kwietnia 1999 r. ustanawiającego wspólne szczegółowe zasady stosowania systemu refundacji wywozowych do produktów rolnych (Dz.U. L 102, str. 11) — Refundacja dokonana na rzecz eksportera po przedstawieniu dokumentów sfałszowanych przez osobę trzecią — Przesłanki stosowania sankcji

Sentencja

Artykuł 11 ust. 1 rozporządzenia Komisji (EWG) nr 3665/87 z dnia 27 listopada 1987 r. ustanawiającego wspólne szczegółowe zasady stosowania systemu refundacji wywozowych do produktów rolnych, w brzmieniu ustalonym rozporządzeniem Komisji (WE) nr 2945/94 z dnia 2 grudnia 1994 r., należy interpretować w ten sposób, że przewidzianą w nim sankcję stosuje się do eksportera, który wniósł o przyznanie refundacji do wywozu towaru, jeśli towar ten nie został wywieziony z powodu oszustwa jego kontrahenta.

(¹) Dz.U. C 117 z dnia 26.5.2007.

Wyrok Trybunału (trzecia izba) z dnia 24 kwietnia 2008 r. — Komisja Wspólnot Europejskich przeciwko Wielkiemu Księstwu Luksemburga

(Sprawa C-286/07) (¹)

(Uchybienie zobowiązaniom państwa członkowskiego — Artykuł 28 WE — Rejestracja używanych pojazdów uprzednio zarejestrowanych w innych państwach członkowskich — Wymóg przedstawienia wyciągu z rejestru handlowego lub równoważnego dokumentu zaświadczonego o wpisie sprzedawcy pojazdu jako prowadzącego działalność handlową — Zwolnienie z obowiązku przedstawienia faktur lub innych dokumentów zaświadcujących poprzednie przeniesienia własności)

(2008/C 142/14)

Język postępowania: francuski

Strony

Strona skarżąca: Komisja Wspólnot Europejskich (Przedstawiciel: B. Stromsky, pełnomocnik)

Strona pozwana: Wielkie Księstwo Luksemburga (Przedstawiciele: C. Schiltz, pełnomocnik i P. Kinsch, adwokat)

Przedmiot

Uchybienie zobowiązaniom państwa — Naruszenie art. 28 WE — Przepisy krajowe nakładające obowiązek przedstawienia wyciągu z rejestru handlowego dotyczącego sprzedawcy pojazdu w celu dokonania rejestracji używanych pojazdów uprzednio zarejestrowanych w innych państwach członkowskich w sytuacji, gdy pojazdy uprzednio zarejestrowane w Luksemburgu nie są poddane takiemu obowiązkowi — Przeszkoda dla swobodnego przepływu towarów — Brak uzasadnienia i proporcjonalności

Sentencja

- 1) Wymagając w drodze stosowania spornej praktyki przedstawienia wyciągu z rejestru handlowego lub równoważnego dokumentu zaświadczonego o wpisie sprzedawcy pojazdu jako prowadzącego działalność handlową w celu dokonania rejestracji pojazdów w Luksemburgu za wyjątkiem podmiotów prowadzących działalność handlową wpisanych w rejestrze Société Nationale de Contrôle Technique, Wielkie Księstwo Luksemburga uchybiło zobowiązaniom, które na nim ciążyą na mocy art. 28 WE.
- 2) Wielkie Księstwo Luksemburga zostaje obciążone kosztami postępowania.

(¹) Dz.U. C 211 z 8.9.2007.

Postanowienie Trybunału z dnia 8 kwietnia 2008 r. — Saint-Gobain Glass Deutschland GmbH/Fels-Werke GmbH, Spenner-Zement GmbH & Co. KG, Komisja Wspólnot Europejskich

(Sprawa C-503/07 P) (¹)

(Odwołanie — Dyrektywa 2003/87/WE — System handlu przydziałami emisji gazów cieplarnianych — Zapobieganie i zmniejszenie zanieczyszczeń — Republika Federalna Niemiec — Rozdział uprawnień do emisji — Okres 2008-2012 — Przesłanki — Indywidualne oddziaływanie aktu — Niedopuszczalność — Prawo do bycia wysłuchanym — Prawo do rzetelnego procesu sądowego)

(2008/C 142/15)

Język postępowania: niemiecki

Strony

Wnoszący odwołanie: Saint-Gobain Glass Deutschland GmbH (przedstawiciele: H. Posser i S. Altenschmidt, Rechtsanwälte)

Inni uczestnicy postępowania: Fels-Werke GmbH, Spenner-Zement GmbH & Co. KG, Komisja Wspólnot Europejskich (przedstawiciel: U. Wölker, pełnomocnik)

Przedmiot

Odwołanie od wyroku Sądu Pierwszej Instancji (trzecia izba) wydanego w dniu 11 września 2007 r. w sprawie T-28/07 Fels-Werke i in. przeciwko Komisji, w którym Sąd odrzucił jako bezzasadną skargę o stwierdzenie nieważności w części decyzji Komisji z dnia 29 listopada 2006 r. dotyczącej krajowego planu rozdziału uprawnień do emisji gazów cieplarnianych notyfikowanego przez Republikę Federalną Niemiec za okres od 2008 do 2012 r. zgodnie z dyrektywą 2003/87/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 13 października 2003 r. ustanawiającą system handlu przydziałami emisji gazów cieplarnianych we Wspólnocie oraz zmieniającą dyrektywę Rady 96/61/WE (Dz.U. L 275, str. 32) — Wymóg, aby zaskarżona decyzja dotyczyła danego podmiotu indywidualnie — Prawo do bycia wysłuchanym i prawo do rzetelnego procesu sądowego

Sentencja

- 1) Odwołanie zostaje oddalone.
- 2) Saint Gobain Glass Deutschland GmbH ponosi koszty postępowania.

(¹) Dz.U. C 64 z dnia 8.3.2008.

Odwołanie od wyroku Sądu Pierwszej Instancji (druga izba) wydanego w dniu 12 grudnia 2007 r. w sprawie T-86/05 K & L Ruppert Stiftung & Co. Handels-KG przeciwko Urzędowi Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrzznego (znaki towarowe i wzory), wniesione w dniu 28 lutego 2008 r. przez K & L Ruppert Stiftung & Co. Handels-KG

(Sprawa C-90/08 P)

(2008/C 142/16)

Język postępowania: niemiecki

Strony

Wnoszący odwołanie: K & L Ruppert Stiftung & Co. Handels-KG (przedstawiciel: adwokat D. Spohn)

Druga strona postępowania: 1. Urząd Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrzznego (znaki towarowe i wzory), 2. Natália Cristina Lopes de Almeida Cunha, 3. Cláudia Couto Simões, 4. Marly Lima Jatobá

Żądania wnoszącego odwołanie

— całkowite stwierdzenie nieważności pkt 1 sentencji zaskarżonego wyroku Sądu Pierwszej Instancji z dnia 12 grudnia 2007 r. w sprawie T-86/05 oraz stwierdzenie nieważności pkt 2 sentencji tego wyroku i postanowienie, by OHIM poniósł całość własnych kosztów oraz całość kosztów poniesionych przez stronę skarżącą;

— obciążenie OHIM dalszymi kosztami postępowania.

Podtrzymanie żądań podniesionych w pierwszej instancji

— stwierdzenie nieważności decyzji Pierwszej Izby Odwoławczej OHIM z dnia 7 grudnia 2004 r. w sprawie R 0328/2004-1 w całości;

— obciążenie OHIM kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Sąd Pierwszej Instancji oddalił skargę wnoszącego odwołanie na decyzję Pierwszej Izby Odwoławczej OHIM z uzasadnieniem, że Wydział Sprzeciwów Urzędu prawidłowo zastosował zasadę 71 ust. 1 zdanie drugie rozporządzenia nr 2868/95, odrzucając wniosek o przedłużenie wyznaczonego terminu do przedstawienia dowodu używania wcześniejszego znaku towarowego w ramach postępowania w sprawie sprzeciwu, oraz że w niniejszym przypadku Urzędowi nie przysługuje swobodne uznanie w zakresie uwzględnienia przedstawionego przez wnoszącego odwołanie z opóźnieniem dowodu.

Odwołanie opiera się na następujących naruszeniach prawa wspólnotowego przez Sąd:

- 1) Sąd Pierwszej Instancji naruszył zasadę 71 ust. 1 zdanie drugie rozporządzenia nr 2868/95, ponieważ dokonał niewłaściwej wykładni tego przepisu. Sąd Pierwszej Instancji nie uwzględnił w szczególności, że rozporządzenie nr 40/94 nie zawiera żadnego uregulowania dotyczącego możliwych podstaw przedłużenia terminu. Nie uwzględnił on również, że miarodajny dla zasady 71 ust. 1 rozporządzenia nr 2868/95 punkt w czasie nie został skonkretyzowany w wytycznych dotyczących postępowania w sprawie sprzeciwu, czy też innych przepisach wydanych przez OHIM, a zatem brak było jakichkolwiek możliwości wykładni w zakresie dopuszczalnych podstaw przedłużenia terminu. Sąd nie uwzględnił zatem w pełni stanowiącego tło stanu faktycznego tudzież dokonał błędnej wykładni zasady 71 ust. 1 zdanie drugie rozporządzenia nr 2868/95.
- 2) Sąd Pierwszej Instancji naruszył też ciążący na nim obowiązek uzasadnienia, ponieważ nie odniósł się do przedstawienia przez wnoszącego odwołanie stanu faktycznego, zgodnie z którym w momencie złożenia wniosku o przedłużenie terminu nie istniało żadne uregulowanie i żadna wcześniej dokonana wykładnia, na które można by powołać się przy formułowaniu wniosku o przedłużenie terminu. Z uwagi na to, że wnioskowi o przedłużenie terminu towarzyszyło uzasadnienie, Sąd był zobowiązany wskazać, jakie były podstawy prawne, by stwierdzić, że uzasadnienie wniosku o przedłużenie terminu należało uznać za niewystarczające.
- 3) Sąd Pierwszej Instancji naruszył przepis art. 74 ust. 2 rozporządzenia nr 40/94 poprzez dokonanie jego błędnej wykładni, zgodnie z którą OHIM nie przysługuje swobodne uznanie w zakresie uwzględnienia w postępowaniu w sprawie sprzeciwu z opóźnieniem przedstawionego dowodu. Nie

uwzględnił on, że na Izbie Odwoławczej ciąży obowiązek korzystania z przysługującego jej zakresu swobodnego uznania i obowiązek ten nie jest wyłączony przez przepisy art. 43 rozporządzenia nr 40/94 i zasadę 22 ust. 2 zdanie drugie rozporządzenia nr 2868/95.

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Landgericht Frankfurt am Main (Niemcy) w dniu 28 lutego 2008 r. — Wall AG przeciwko Stadt Frankfurt am Main, Frankfurter Entsorgungs- und Service GmbH (FES)

(Sprawa C-91/08)

(2008/C 142/17)

Język postępowania: niemiecki

Sąd krajowy

Landgericht Frankfurt am Main

Strony w postępowaniu przed sądem krajowym

Strona skarżąca: Wall AG

Strona pozwana: Stadt Frankfurt am Main, Frankfurter Entsorgungs- und Service GmbH (FES)

Interwenient uboczny: DSM Deutsche Städte Medien GmbH

Pytania prejudycjalne

- 1) Czy wyrażoną również w art. 12, 43 i 49 WE zasadę równego traktowania oraz wspólnotową zasadę niedyskryminacji ze względu na przynależność państwową należy interpretować w ten sposób, że wynikający z nich dla organów władzy publicznej obowiązek przejrzystości polegający na otwarciu na konkurencję procesu udzielania koncesji na usługi poprzez zachowanie odpowiedniego poziomu jawności oraz na umożliwieniu kontroli bezstronności postępowań przetargowych (zob. wyroki Trybunału z dnia 7 grudnia 2000 r. w sprawie C-324/98 Telaustria, pkt 60 do 62, z dnia 21 czerwca 2005 r. w sprawie C-231/03 Coname, pkt 17 do 22, z dnia 13 października 2005 r. w sprawie C-458/03 Parking Brixen pkt 46 do 50, z dnia 6 kwietnia 2006 r. w sprawie C-410/04 ANAV, pkt 21 i z dnia 13 września 2007 r. w sprawie C-260/04 Komisja przeciwko Włochom, pkt 24) wymagają, aby prawo krajowe przyznawało konkurentowi, którego oferta została odrzucona, roszczenie o zaniechanie grożącego naruszenia tego obowiązku i/lub o zaniechanie trwającego naruszenia?

- 2) W razie udzielenia odpowiedzi przeczącej na pytanie pierwsze: czy wymieniony wyżej obowiązek przejrzystości należy do prawa zwyczajowego Wspólnot Europejskich w tym sensie, że jest stosowany w sposób stały, jednaki i powszechny oraz jest uznany przez zainteresowane podmioty za wiążącą normę?
- 3) Czy obowiązek przejrzystości wymieniony w pkt 1 wymaga również w przypadku zamierzonej zmiany umowy koncesyjnej na usługi — w tym zmiany podwykonawcy wymienionego w ramach konkursu jako element promujący ofertę — aby w tym względzie otworzono negocjacje na konkurencję przy zachowaniu odpowiedniego poziomu jawności bądź na jakiej podstawie tego rodzaju otwarcie byłoby wymagane?
- 4) Czy zasady oraz obowiązek przejrzystości wymienione w pytaniu 1 należy interpretować w ten sposób, że w przypadku koncesji na usługi, w razie naruszenia obowiązku należy dokonać wypowiedzenia zawartej wskutek tego naruszenia umowy mającej na celu ustanowienie lub zmianę stosunku zobowiązaniowego o charakterze ciągłym?
- 5) Czy zasady i obowiązek przejrzystości wymienione w pytaniu 1 oraz art. 86 ust. 1 WE w danym przypadku z uwzględnieniem art. 2 ust. 1 lit. b) i ust. 2 dyrektywy Komisji z dnia 25 czerwca 1980 r. w sprawie przejrzystości stosunków finansowych między państwami członkowskimi a przedsiębiorstwami publicznymi (80/723/EWG) ⁽¹⁾ oraz art. 1 ust. 9 dyrektywy 2004/18/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 31 marca 2004 r. w sprawie koordynacji procedur udzielania zamówień publicznych na roboty budowlane, dostawy i usługi ⁽²⁾ należy interpretować w ten sposób, że przedsiębiorstwo jako przedsiębiorstwo publiczne lub instytucja zamawiająca podlega temu obowiązkowi przejrzystości, jeżeli
- zostało utworzone przez jednostkę samorządu terytorialnego w celu utylizacji odpadów i oczyszczania ulic, jednakże działa również na wolnym rynku,
 - jednostka ta posiada w nim 51 % udziałów, jednakże uchwały wspólników mogą być podejmowane wyłącznie większością trzech czwartych głosów,
 - jednostka ta mianuje jedynie jedną czwartą członków rady nadzorczej przedsiębiorstwa w tym przewodniczącego rady nadzorczej oraz
 - przedsiębiorstwo to uzyskuje więcej niż połowę swych obrotów na podstawie umów wzajemnych na utylizację odpadów i oczyszczenie ulic na terenie tej jednostki, przy czym jednostka ta refinansuje się w tym względzie poprzez opłaty komunalne pobierane od jej mieszkańców?

⁽¹⁾ Dz.U. L 195, str. 35; dyrektywa Komisji 2000/52/WE z dnia 26 lipca 2000 r. zmieniająca dyrektywę 80/723/EWG w sprawie przejrzystości stosunków finansowych między państwami członkowskimi i przedsiębiorstwami publicznymi (Dz.U. L 193, str. 75).

⁽²⁾ Dz.U. L 134, str. 114.

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Pest Megyei Bíróság w dniu 3 marca 2008 r. — CIBA Speciality Chemicals Central and Eastern Europe Szolgálató, Tanácsadó és Kereskedelmi Kft. przeciwko Adó- és Pénzügyi Ellenőrzési Hivatal Hatósági Főosztály

(Sprawa C-96/08)

(2008/C 142/18)

Język postępowania: węgierski

Sąd krajowy

Pest Megyei Bíróság

Strony w postępowaniu przed sądem krajowym

Strona skarżąca: CIBA Speciality Chemicals Central and Eastern Europe Szolgálató, Tanácsadó és Kereskedelmi Kft..

Strona pozwana: Adó- és Pénzügyi Ellenőrzési Hivatal Hatósági Főosztály.

Pytania prejudycjalne

Czy w świetle zasady swobody przedsiębiorczości ujętej w art. 43 i 48 WE, można sprzeciwić się regulacji, zgodnie z którą spółki handlowe mające siedzibę na Węgrzech również wtedy powinny płacić składki na szkolenie zawodowe, gdy zatrudniają pracowników w swoich zagranicznych oddziałach i wypełniają swoje obowiązki w zakresie podatków i zabezpieczenia społecznego od tych pracowników w państwie siedziby oddziału?

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Bundesfinanzhof (Niemcy) w dniu 5 marca 2008 r. — SALIX Grundstücks-Vermietungsgesellschaft mbH & Co. Objekt Offenbach KG przeciwko Finanzamt Düsseldorf-Süd

(Sprawa C-102/08)

(2008/C 142/19)

Język postępowania: niemiecki

Sąd krajowy

Bundesfinanzhof

Strony w postępowaniu przed sądem krajowym

Strona skarżąca: SALIX Grundstücks-Vermietungsgesellschaft mbH & Co. Objekt Offenbach KG

Strona pozwana: Finanzamt Düsseldorf-Süd

Pytania prejudycjalne

- 1) Czy państwa członkowskie mogą „uznać” działalność krajowych, regionalnych i lokalnych organów władzy i innych instytucji prawa publicznego, które zwolnione są z podatku na mocy art. 13 szóstej dyrektywy Rady 77/388/EWG z dnia 17 maja 1977 r. w sprawie harmonizacji ustawodawstw państw członkowskich w odniesieniu do podatków obrotowych⁽¹⁾, za działalność, którą podejmują jako władze publiczne zgodnie z art. 4 ust. 5 akapit czwarty dyrektywy 77/388/EWG, jedynie wtedy, kiedy państwa członkowskie przyjmą wyraźne ustawowe regulacje w tym zakresie?
- 2) Czy „znaczące zakłócenie konkurencji” w rozumieniu art. 4 ust. 5 akapit czwarty w związku z akapitem drugim szóstej dyrektywy Rady 77/388/EWG z dnia 17 maja 1977 r. w sprawie harmonizacji ustawodawstw państw członkowskich w odniesieniu do podatków obrotowych może zachodzić jedynie w sytuacji, gdy wykluczenie instytucji prawa publicznego z kategorii podatników prowadziłoby do znaczącego zakłócenia konkurencji na niekorzyść konkurujących podatników prywatnych, czy też także w sytuacji, gdy wykluczenie instytucji prawa publicznego z kategorii podatników prowadziłoby do znaczącego zakłócenia konkurencji na niekorzyść jej samej?

⁽¹⁾ Dz.U. L 145, str. 1.

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Unabhängiger Verwaltungssenat des Landes Vorarlberg (Austria) w dniu 6 marca 2008 r. — Arthur Gottwald przeciwko Bezirkshauptmannschaft Bregenz

(Sprawa C-103/08)

(2008/C 142/20)

Język postępowania: niemiecki

Sąd krajowy

Unabhängiger Verwaltungssenat des Landes Vorarlberg

Strony w postępowaniu przed sądem krajowym

Strona skarżąca: Arthur Gottwald.

Strona pozwana: Bezirkshauptmannschaft Bregenz

Pytanie prejudycjalne

Czy art. 12 WE należy interpretować w ten sposób, że sprzeciwia się on stosowaniu przepisu krajowego, który przewiduje, iż nieodpłatne udostępnienie rocznej winiety dla pojazdu w celu korzystania z płatnych dróg krajowych ogranicza się do tych osób z bliżej określoną niepełnosprawnością, które mają miejsce zamieszkania lub miejsce stałego pobytu na terytorium kraju?

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Unabhängigen Verwaltungssenats des Landes Oberösterreich (Austria) w dniu 6 marca 2008 r. — Marc André Kurt przeciwko Bürgermeister der Stadt Wels

(Sprawa C-104/08)

(2008/C 142/21)

Język postępowania: niemiecki

Sąd krajowy

Unabhängigen Verwaltungssenats des Landes Oberösterreich

Strony w postępowaniu przed sądem krajowym

Strona skarżąca: Marc André Kurt

Strona pozwana: Bürgermeister der Stadt Wels

Pytania prejudycjalne

- 1) Czy jest zgodne z podstawowymi zasadami Traktatu ustanawiającego Wspólnotę Europejską oraz Traktatu o Unii Europejskiej (Dz.U. 2006, C 321, str. 1) i wynikającymi z nich swobodami to, że obywatelowi Unii Europejskiej, który z uwagi na posiadane wykształcenie teoretyczne i praktyczne oraz długoletnie doświadczenie zawodowe w tym zakresie, jak i uzyskane uprawnienia posiada w państwie członkowskim Unii Europejskiej formalnie i w praktyce kompetencje do teoretycznego i praktycznego kształcenia uczestników kursów nauki prawa jazdy, a od niedawna także instruktorów nauki jazdy oraz do zakładania i prowadzenia szkoły nauki jazdy oraz kierowania nią, odmówiono przyznania takiego prawa w państwie członkowskim jego pochodzenia, ze względu na istnienie określonego w ustawie i z praktycznego punktu widzenia niemożliwego do przewyżczenia wymogu posiadania dyplomu.
- 2) Czy wynikający z § 109 ust. 1 lit. e) Kraftfahrgesetz (ustawy o ruchu drogowym) z 1967 r. „przymus posiadania dyplomu” jest zgodny w szczególności z określonymi w art. 16 oraz art. 20 Karty praw podstawowych (Dz.U. z 2007, C 303, str. 1) wartościami, jak wolnością prowadzenia działalności gospodarczej i handlowej oraz wolną konkurencją i równością wszystkich obywateli.

3) Czy przepis § 109 ust. 2 Kraftfahrzeuggesetz z 1967 r. należy interpretować w ten sposób, że również posiadanie innego stosownego wykształcenia w połączeniu z odpowiednim doświadczeniem zawodowym może być uznane za „inne równoważne wykształcenie”.

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Landesgericht Linz (Austria) w dniu 17 marca 2008 r. — Land Oberösterreich przeciwko ČEZ, as

(Sprawa C-115/08)

(2008/C 142/22)

Język postępowania: niemiecki

Sąd krajowy

Landesgericht Linz

Strony w postępowaniu przed sądem krajowym

Strona skarżąca: Land Oberösterreich

Strona pozwana: ČEZ, as

Pytania prejudycjalne

- 1) a) Czy środek o skutku równoważnym w rozumieniu art. 28 WE ma miejsce wówczas, gdy przedsiębiorstwo, które w danym państwie członkowskim prowadzi działalność w zakresie elektrowni jądrowej w zgodności z porządkiem prawnym tego państwa i mającymi zastosowanie przepisami prawa wspólnotowego i trudni się w związku z tym produkcją prądu, który dostarcza do różnych państw członkowskich, zostanie na mocy wyroku nakazującego zaniechanie ze względu na możliwe emisje pochodzące z tej elektrowni, wydanego przez sąd sąsiedniego państwa członkowskiego — wykonanego we wszystkich państwach członkowskich na podstawie europejskiego rozporządzenia w sprawie jurysdykcji i wykonywania orzeczeń sądowych — zobowiązane do adaptacji obiektu zgodnie z przepisami technicznymi innego państwa lub nawet — w przypadku niemożności zastosowania działań adaptacyjnych ze względu na złożoność całego obiektu — do wstrzymania działalności obiektu, a sąd ten nie może uwzględnić istniejącego zezwolenia na działalność elektrowni wydanego przez państwo członkowskie jej położenia ze względu na wykładnię krajowych przepisów prawnych przez sąd najwyższy, chociaż w ramach analogicznego powództwa o zaniechanie uwzględniłby krajowe zezwolenie na obiekt, w związku z czym wyrok nakazujący zaniechanie nie zostałby wydany w przypadku obiektu, na który zostało wydane zezwolenie krajowe?
- b) Czy ustanowione w traktacie WE względy uzasadniające należy interpretować w ten sposób, że dokonane zgodnie z prawem państwa członkowskiego rozróżnienie na

krajowe i zagraniczne zezwolenia na obiekt jest niedopuszczalne w każdym razie w zakresie twierdzenia, że ochronie podlega jedynie narodowa gospodarka krajowa, a nie zagraniczna, albowiem stanowi to względ czysto gospodarczy, który nie jest uznany za chroniony w ramach swobód podstawowych?

- c) Czy ustanowione w traktacie WE względy uzasadniające i związaną z nimi zasadę proporcjonalności należy interpretować w ten sposób, że dokonane zgodnie z prawem państwa członkowskiego generalne rozróżnienie na krajowe i zagraniczne zezwolenia na obiekt jest w każdym razie niedopuszczalne, ponieważ ocena działalności obiektu, na który udzielono zezwolenia w państwie jego położenia musi zostać dokonana przez sąd krajowy innego państwa członkowskiego w konkretnym przypadku, na podstawie rzeczywistego — związanego z działalnością obiektu — ryzyka dla porządku publicznego, bezpieczeństwa, zdrowia lub innych nadrzędnych względów interesu ogólnego?
- d) Czy w związku z podlegającą analizie w ramach względów uzasadniających zasadą proporcjonalności sądy państwa członkowskiego powinny traktować zezwolenie na działalność obiektu wydane w państwie członkowskim położenia obiektu w taki sam sposób jak krajowe zezwolenie na obiekt w każdym razie wówczas, gdy zezwolenie na obiekt wydane w państwie członkowskim położenia obiektu jest pod względem prawnym zasadniczo równoważne z krajowym zezwoleniem na obiekt?
- e) Czy przy analizie poprzednich pytań ma znaczenie okoliczność, że obiekt, na który udzielono zezwolenia w państwie członkowskim jego położenia jest elektrownią jądrową, gdy w innym państwie członkowskim, w którym rozpatrywane jest powództwo o zaniechanie w przedmiocie zagrażających emisji pochodzących z elektrowni jądrowej, użytkowanie tego rodzaju obiektów jest *per se* niedozwolone, chociaż użytkowane tam są inne obiekty wykorzystujące technologię jądrową?
- f) Czy w przypadku naruszenia art. 28 WE poprzez wskazaną w pkt 1 a) wykładnię prawa krajowego sądy państwa członkowskiego rozpatrujące odpowiednie powództwo o zaniechanie są zobowiązane do dokonywania wykładni prawa krajowego zgodnej z prawem wspólnotowym w ten sposób, że w ramach sformułowania „obiekt, na który władze udzieliły zezwolenia” mogą zostać uwzględnione zarówno krajowe jak i zagraniczne zezwolenia na działalność obiektu wydane przez władze w innych państwach członkowskich UE?
- 2) a) Czy pozostaje w zgodności z ustanowionym w art. 43 WE zakazem ograniczeń swobody przedsiębiorczości obywateli jednego państwa członkowskiego na terytorium innego państwa członkowskiego okoliczność, że przedsiębiorstwo, które w danym państwie członkowskim prowadzi działalność w zakresie elektrowni jądrowej w zgodności z porządkiem prawnym tego państwa i mającymi zastosowanie przepisami prawa wspólnotowego, zostanie na mocy wyroku nakazującego zaniechanie ze względu na możliwe emisje pochodzące z tej elektrowni, wydanego przez sąd sąsiedniego państwa członkowskiego — wykonanego we wszystkich państwach członkowskich na podstawie europejskiego rozporządzenia w sprawie jurysdykcji i wykonywania orzeczeń

- sądowych — zobowiązane do adaptacji obiektu zgodnie z przepisami technicznymi innego państwa lub nawet — w przypadku niemożności zastosowania działań adaptacyjnych ze względu na złożoność całego obiektu — do wstrzymania działalności obiektu, a sąd ten nie może uwzględnić istniejącego zezwolenia na działalność elektrowni wydanego przez państwo członkowskie jej położenia ze względu na wykładnię krajowych przepisów prawnych przez sąd najwyższy, chociaż w ramach analogicznego powództwa o zaniechanie uwzględniłby krajowe zezwolenie na obiekt, w związku z czym wyrok nakazujący zaniechanie nie zostałby wydany w przypadku obiektu, na który zostało wydane zezwolenie krajowe?
- b) Czy względy uzasadniające ograniczenie swobody przedsiębiorczości należy interpretować w ten sposób, że dokonane zgodnie z prawem państwa członkowskiego rozróżnienie na krajowe i zagraniczne zezwolenia na obiekt jest niedopuszczalne w każdym razie w zakresie twierdzenia, że ochronie podlega jedynie narodowa gospodarka krajowa, a nie zagraniczna, albowiem stanowi to wzgląd czysto gospodarczy, który nie jest uznany za chroniony w ramach swobód podstawowych?
- c) Czy ustanowione w traktacie WE względy uzasadniające ograniczenie swobody przedsiębiorczości i w szczególności zasadę proporcjonalności należy interpretować w ten sposób, że dokonane zgodnie z prawem państwa członkowskiego generalne rozróżnienie na krajowe i zagraniczne zezwolenia na obiekt jest niedopuszczalne, ponieważ ocena działalności obiektu, na który udzielono zezwolenia w państwie jego położenia musi zostać dokonana przez sąd krajowy innego państwa członkowskiego w konkretnym przypadku, na podstawie rzeczywistego — związanego z działalnością obiektu — ryzyka dla porządku publicznego, bezpieczeństwa, zdrowia lub innych nadrzędnych względów interesu ogólnego?
- d) Czy w związku z zasadą proporcjonalności podlegającą analizie w ramach względów uzasadniających ograniczenie swobody przedsiębiorczości sądy państwa członkowskiego powinny traktować zezwolenie na działalność obiektu wydane w państwie członkowskim położenia obiektu w taki sam sposób jak krajowe zezwolenie na obiekt w każdym razie wówczas, gdy zezwolenie na obiekt wydane w państwie członkowskim położenia obiektu jest pod względem prawnym zasadniczo równoważne z krajowym zezwoleniem na obiekt?
- e) Czy przy analizie poprzednich pytań, również pod kątem swobody przedsiębiorczości, ma znaczenie okoliczność, że obiekt, na który udzielono zezwolenia w państwie członkowskim jego położenia jest elektrownią jądrową, gdy w innym państwie członkowskim, w którym rozpatrywane jest powództwo o zaniechanie dotyczące tej elektrowni jądrowej, użytkowanie tego rodzaju obiektów jest *per se* niedozwolone, chociaż użytkowane tam są inne obiekty wykorzystujące technologię jądrową?
- f) Czy w przypadku naruszenia art. 43 WE poprzez wskazaną w pkt 2 a) wykładnię prawa krajowego sądy państwa członkowskiego rozpatrujące odpowiednie powództwo o zaniechanie są zobowiązane do dokonywania wykładni prawa krajowego zgodnej z prawem wspólnotowym w ten sposób, że w ramach sformułowania „obiekt, na który władze udzieliły zezwolenia” mogą zostać uwzględnione zarówno krajowe jak i zagraniczne zezwolenia na działalność obiektu wydane przez władze w innych państwach członkowskich UE?
- 3) a) Czy zabroniona na podstawie art. 12 WE pośrednia dyskryminacja ze względu na przynależność państwową ma miejsce wówczas, gdy sądy danego państwa członkowskiego uwzględniają zezwolenia na obiekty wydane przez krajowe władze w ramach dotyczącego tych obiektów prywatnego powództwa o zaniechanie, w związku z czym roszczenia o zaniechanie lub dokonanie adaptacji obiektu są wykluczone, gdy jednocześnie, w ramach tego rodzaju powództw o zaniechanie, sądy te nie uwzględniają zezwoleń na obiekty położone w innych państwach członkowskich, wydanych przez władze tych innych państw członkowskich?
- b) Czy tego rodzaju dyskryminacja jest objęta zakresem stosowania traktatu, ponieważ odnosi się do prawnych warunków podejmowania działalności w UE przez przedsiębiorstwa, które użytkują wskazane obiekty oraz do prawnych warunków, na jakich przedsiębiorstwa te wytwarzają prąd i dostarczają go do innych państw członkowskich UE i w związku z tym jest ona przynajmniej pośrednio związana z realizacją swobód podstawowych?
- c) Czy tego rodzaju dyskryminacja może zostać uzasadniona ze względów merytorycznych, jeżeli dane sądy państw członkowskich nie podejmą badania konkretnego stanu faktycznego leżącego u podstaw zezwolenia na obiekt wydanego w państwie członkowskim położenia obiektu? Czy uwzględnienie zezwolenia wydanego w państwie członkowskim położenia obiektu przez sądy innego państwa członkowskiego nie byłoby zgodne z zasadą proporcjonalności, przynajmniej pod warunkiem, że byłoby one pod względem prawnym zasadniczo równoważne z krajowym zezwoleniem na obiekt?
- d) Czy w przypadku naruszenia art. 12 WE poprzez wskazaną w pkt 3 a) wykładnię prawa krajowego sądy państwa członkowskiego rozpatrujące odpowiednie powództwo o zaniechanie są zobowiązane do dokonywania wykładni prawa krajowego zgodnej z prawem wspólnotowym w ten sposób, że w ramach sformułowania „obiekt, na który władze udzieliły zezwolenia” mogą zostać uwzględnione zarówno krajowe jak i zagraniczne zezwolenia na działalność obiektu wydane przez władze w innych państwach członkowskich UE?
- 4) a) Czy ustanowiona w art. 10 WE zasada lojalnej współpracy w zakresie stosowania prawa wspólnotowego obowiązuje również w stosunku państw członkowskich między sobą?
- b) Czy z zasady lojalnej współpracy wynika, że państwa członkowskie nie mają prawa wzajemnie utrudniać ani uniemożliwiać wykonywania czynności związanych z władztwem publicznym i czy ma to zastosowanie w szczególności w przypadku ich decyzji dotyczących planowania, budowy i użytkowania na ich terytorium obiektów wykorzystujących technologię jądrową?

c) Czy w przypadku naruszenia art. 10 WE poprzez wskazaną w pkt 4 a) wykładnię prawa krajowego sądy państwa członkowskiego rozpatrujące odpowiednie powództwo o zaniechanie są zobowiązane do dokonywania wykładni prawa krajowego zgodnej z prawem wspólnotowym w ten sposób, że w ramach sformułowania „obiekt, na który władze udzieliły zezwolenia” mogą zostać uwzględnione zarówno krajowe jak i zagraniczne zezwolenia na działalność obiektu wydane przez władze w innych państwach członkowskich UE?

2) Czy art. 221 ust. 3 WKC, w brzmieniu sprzed zmiany wprowadzonej przez art. 1 rozporządzenia (WE) nr 2700/2000 ⁽²⁾ należy rozumieć w ten sposób, że możliwość dokonania przez urzędników celnych ważnego powiadomienia o zaksięgowanej należności celnej po upływie trzyletniego terminu liczonego od powstania długu celnego, jeżeli należność ta powstała w związku z popełnieniem czynu podlegającego wszczęciu postępowania karnego, istnieje wyłącznie w odniesieniu do osoby, która popełniła czyn podlegający wszczęciu postępowania karnego?

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Hof van Cassatie (Belgia) w dniu 25 marca 2008 r. — I. G.A.L.M. Snauwaert i Algemeen Expeditiebedrijf Zeebrugge BVBA przeciwko Królestwu Belgii, II. Coldstar NV przeciwko Królestwu Belgii, III. D.P.W. Vlaeminck przeciwko Królestwu Belgii, IV. J.P. Den Haerynck przeciwko Królestwu Belgii i V. A.E.M. De Wintere przeciwko Królestwu Belgii

(Sprawa C-124/08)

(2008/C 142/23)

Język postępowania: niderlandzki

Sąd krajowy

Hof van Cassatie (Belgia)

Strony w postępowaniu przed sądem krajowym

Strona skarżąca:

- I. 1. G.A.L.M. Snauwaert
2. Algemeen Expeditiebedrijf Zeebrugge BVBA, strona ponosząca odpowiedzialność cywilną
- II. Coldstar NV, strona ponosząca odpowiedzialność cywilną
- III. D.P.W. Vlaeminck
- IV. J.P. Den Haerynck
- V. A.E.M. De Wintere

Strona pozwana: Królestwo Belgii

Pytania prejudycjalne

1) Czy art. 221 ust. 1 Wspólnotowego kodeksu celnego (WKC) ⁽¹⁾ należy rozumieć w ten sposób, że wymagane powiadomienie dłużnika o kwocie należności celnej może być skutecznie dokonane tylko po zaksięgowaniu kwoty należności, czy też, innymi słowy, że przewidziane w art. 221 ust. 1 WKC powiadomienie dłużnika o kwocie należności celnej — aby było ważne, tzn. aby było zgodne z art. 221 ust. 1 WKC — musi zawsze zostać poprzedzone jej zaksięgowaniem?

⁽¹⁾ Rozporządzenie Rady (EWG) nr 2913/92 z dnia 12 października 1992 r. ustanawiające Wspólnotowy Kodeks Celny (Dz.U. L 302, str. 1).

⁽²⁾ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 16 listopada 2000 r. zmieniające rozporządzenie Rady (EWG) nr 2913/92 ustanawiające Wspólnotowy Kodeks Celny (Dz.U. L 311, str. 17).

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Hof van Cassatie van België (Belgia) w dniu 25 marca 2008 r. — G.C. Deschaumes przeciwko Belgische Staat

(Sprawa C-125/08)

(2008/C 142/24)

Język postępowania: niderlandzki

Sąd krajowy

Hof van Cassatie van België (Belgia)

Strony w postępowaniu przed sądem krajowym

Strona skarżąca: G.C. Deschaumes

Strona pozwana: Belgische Staat

Pytania prejudycjalne

Czy art. 221 ust. 1 Wspólnotowego kodeksu celnego (WKC) ⁽¹⁾ należy rozumieć w ten sposób, że wymagane powiadomienie dłużnika o kwocie należności celnej może być skutecznie dokonane tylko po zaksięgowaniu kwoty należności, czy też, innymi słowy, że przewidziane w art. 221 ust. 1 kodeksu celnego powiadomienie dłużnika o kwocie należności celnych — aby było ważne, tzn. aby było zgodne z art. 221 ust. 1 kodeksu celnego — musi zawsze zostać poprzedzone jej zaksięgowaniem?

⁽¹⁾ Rozporządzenie Rady (EWG) nr 2913/92 z dnia 12 października 1992 r. ustanawiające Wspólnotowy Kodeks Celny (Dz.U. 302, str. 1).

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez van Cassatie van België (Belgia) w dniu 25 marca 2008 r. — I. Distillerie Smeets Hasselt NV przeciwko 1. Belgische Staat, 2. L.S.C. De Vos, 3. Bollen, Mathay & Co. BVBA, liquidateur de Transterminal Logistics NV, 4. D. Van den Langenbergh i 5. Firma De Vos NV, II. Belgische Staat przeciwko Bollen, Mathay & Co. BVBA, liquidateur de Transterminal Logistics NV i III. L.S.C. De Vos przeciwko Belgische Staat

(Sprawa C-126/08)

(2008/C 142/25)

Język postępowania: niderlandzki

Sąd krajowy

Hof van Cassatie van België (Belgia)

Strony w postępowaniu przed sądem krajowym

Strona skarżąca:

- I. Distillerie Smeets Hasselt NV
- II. Belgische Staat
- III. L.S.C. De Vos

Strona pozwana:

- I. 1. Belgische Staat
- 2. L.S.C. De Vos
- 3. Bollen, Mathay & Co. BVBA, liquidateur de Transterminal Logistics NV
- 4. D. Van den Langenbergh
- 5. Firma De Vos NV
- II. Bollen, Mathay, & Co. BVBA, liquidateur de Transterminal Logistics NV
- III. Belgische Staat

Pytania prejudycjalne

Czy art. 217 ust. 1 i art. 221 ust. 1 Wspólnotowego kodeksu celnego (WKC) ⁽¹⁾ należy rozumieć w ten sposób, że przewidziane w nich zaksięgowanie długu celnego, może również w ważny sposób przyjąć postać wskazania kwoty w protokole sporządzonym zgodnie z LGDA, przez funkcjonariuszy uprawnionych do sporządzania protokołów a nie przez osoby upoważnione do wpisania kwoty do rejestru, a taki protokół może zostać uznany za rejestr lub inny równoważny sposób zaewidencjonowania, w rozumieniu art. 217 ust. 1 WKC?

⁽¹⁾ Rozporządzenie Rady (EWG) nr 2913/92 z dnia 12 października 1992 r. ustanawiające Wspólnotowy Kodeks Celny (Dz.U. 302, str. 1).

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Tribunal de première instance de Liège (Belgia) w dniu 28 marca 2008 r. — Jacques Damseaux przeciwko État belge

(Sprawa C-128/08)

(2008/C 142/26)

Język postępowania: francuski

Sąd krajowy

Tribunal de première instance de Liège

Strony w postępowaniu przed sądem krajowym

Strona skarżąca: Jacques Damseaux

Strona pozwana: État belge

Pytania prejudycjalne

- 1 Czy art. 56 traktatu WE należy interpretować w ten sposób, że zakazuje on ograniczenia wynikającego z umowy zawartej między Francją i Belgią o unikaniu podwójnego opodatkowania i zasadach wzajemnej pomocy administracyjnej i prawnej w dziedzinie podatków dochodowych, które pozwala na istnienie częściowego podwójnego opodatkowania dywidend od akcji spółek mających siedzibę we Francji i które sprawia, że opodatkowanie tych dywidend jest wyższe niż belgijska zaliczka na podatek od dochodów kapitałowych pobierana od dywidend wypłaconych przez spółkę belgijską na rzecz akcjonariusza mającego miejsce zamieszkania w Belgii?
- 2 Czy art. 293 traktatu WE należy interpretować w ten sposób, że brak podjęcia przez Belgię działań w celu renegocjowania z Francją nowego sposobu zniesienia podwójnego opodatkowania dywidend od akcji spółek mających siedzibę we Francji jest niezgodny z prawem wspólnotowym?

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez tribunal de première instance de Bruges (Belgia) w dniu 31 marca 2008 r. — C. Cloet i J. Cloet przeciwko Westvlaamse Intercommunale voor Economische Expansie, Huisvestingsbeleid en Technische Bijstand CVBA (WVI)

(Sprawa C-129/08)

(2008/C 142/27)

Język postępowania: niderlandzki

Sąd krajowy

Tribunal de première instance de Bruges

Strony w postępowaniu przed sądem krajowym

Strona skarżąca: C. Cloet i J. Cloet

Strona pozwana: Westvlaamse Intercommunale voor Economische Expansie, Huisvestingsbeleid en Technische Bijstand CVBA (WVI)

Pytania prejudycjalne

1) Czy korzyść finansową przyznaną na rzecz NV. Metafox przez Flamandzki Region/Wspólnotę za pośrednictwem zdecentralizowanego organu administracyjnego, tj. W.V.I., w formie ceny preferencyjnej przy nabyciu nieruchomości przemysłowej o powierzchni 1 ha 82 a 4 m², które W.V.I. zrealizowała za kwotę 294 394,14 euro określoną jako „pro fisco” w akcie sprzedaży, w stosunku do faktycznie zapłaconej ceny preferencyjnej w wysokości 91 720,60 euro, podczas gdy na podstawie średniej wartości nieruchomości przemysłowych znajdujących się na tym obszarze rzeczywista cena podobnej nieruchomości przemysłowej wynosi zwykle 1 007 926,40 euro, należy uważać za zgodną ze wspólnym rynkiem?

2) Czy podejmując takie działanie wyłączeniowe, którego konsekwencją była sprzedaż na rzecz NV. Metafox (konkretnie poprzez przyznanie NV. Metafox ceny preferencyjnej 91 720,60 euro), Region/Wspólnota Flamandzka uprzywilejowuje pośrednio popierane przedsiębiorstwo, tj. NV. Metafox, przyznając mu bezpośrednio korzyść ekonomiczną (tj. różnicę pomiędzy ceną zapłaconą a ceną sprzedaży określoną w akcie jako „pro fisco”), skoro przedsiębiorstwo to nie mogłoby nabyć tej nieruchomości ani na zwykłych warunkach rynkowych (1 007 926,40 euro) ani za cenę sprzedaży określoną jako „pro fisco” (294 394,14 euro)?

Czy można zatem zakwalifikować takie działanie W.V.I. (konkretnie sprzedaż nieruchomości przemysłowej za faktycznie zapłaconą cenę preferencyjną) za korzyść finansową niezgodną z art. 87 ust. 1 WE?

3) Czy o takim działaniu i korzyści finansowej przyznanej przez Region/Wspólnotę Flamandzką należy poinformować Komisję Wspólnot Europejskich zgodnie z art. 88 ust. 3 WE?

Skarga wniesiona w dniu 7 kwietnia 2008 r. — Komisja Wspólnot Europejskich/Rzeczpospolita Polska

(Sprawa C-142/08)

(2008/C 142/28)

Język postępowania: polski

Strony

Strona skarżąca: Komisja Wspólnot Europejskich (Przedstawiciele: M. Kaduczak i P. Dejmek, pełnomocnicy)

Strona pozwana: Rzeczpospolita Polska

Żądania

- stwierdzenie, że poprzez nieprzyjęcie przepisów ustawowych, wykonawczych i administracyjnych koniecznych dla wykonania dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 2004/39/WE z dnia 21 kwietnia 2004 r. w sprawie rynków instrumentów finansowych (¹), a w każdym razie poprzez niepoinformowanie Komisji o przyjęciu tych przepisów, Rzeczpospolita Polska uchybiła zobowiązaniom ciążącym na niej na mocy wymienionej dyrektywy,
- obciążenie Rzeczypospolitej Polskiej kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Termin transpozycji dyrektywy 2004/39/WE upłynął w dniu 31 stycznia 2007 r.

⁽¹⁾ Dz.U. L 145, 30.4.2004, str. 1–44; Polskie wydanie specjalne Rozdział 06 Tom 07 P. 263.

Skarga wniesiona w dniu 7 kwietnia 2008 r. — Komisja Wspólnot Europejskich/Rzeczpospolita Polska

(Sprawa C-143/08)

(2008/C 142/29)

Język postępowania: polski

Strony

Strona skarżąca: Komisja Wspólnot Europejskich (Przedstawiciele: M. Kaduczak i P. Dejmek, pełnomocnicy)

Strona pozwana: Rzeczpospolita Polska

Żądania

- stwierdzenie, że poprzez nieprzyjęcie przepisów ustawowych, wykonawczych i administracyjnych koniecznych dla wykonania dyrektywy Komisji 2006/73/WE (¹) z dnia 10 sierpnia 2006 r. wprowadzającej środki wykonawcze do dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 2004/39/WE, a w każdym razie poprzez niepoinformowanie Komisji o przyjęciu tych przepisów, Rzeczpospolita Polska uchybiła zobowiązaniom ciążącym na niej na mocy wymienionej dyrektywy,
- obciążenie Rzeczypospolitej Polskiej kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Termin transpozycji dyrektywy 2006/73/WE upłynął w dniu 31 stycznia 2007 r.

⁽¹⁾ Dz.U. L 241, 2.9.2006, str. 26–58.

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Symvoulio tis Epikrateias (Grecja) w dniu 9 kwietnia 2008 r. — Club Hotel Loutraki A.E., Athinaiki Techniki A.E. i Evangelos Marinakis przeciwko Ethniko Symvoulio Radiotileorasis i Ypourgos Epikrateias

(Sprawa C-145/08)

(2008/C 142/30)

Język postępowania: grecki

Sąd krajowy

Symvoulio tis Epikrateias

Strony w postępowaniu przed sądem krajowym

Strona skarżąca: Club Hotel Loutraki A.E., Athinaiki Techniki A.E. i Evangelos Marinakis

Strona pozwana: Ethniko Symvoulio Radiotileorasis i Ypourgos Epikrateias

Interwenienci: Athens Resort Casino Anonimi etaireia symmetochon, Elliniki Technodomiki Tev A. E., Hyatt Regency Xenodocheiaki Kai Toyristiki (Grecja) A.E. i Leonidas Bobolas

Pytania prejudycjalne

- 1) Czy umowa na mocy której organ zamawiający powierza zleceniobiorcy zarządzanie kasynem, sporządzenie planu rozwoju polegającego na restrukturyzacji pomieszczeń kasyna i podniesieniu wartości gospodarczej w ramach możliwości wynikających z zezwolenia obejmującego prowadzenie takiego kasyna i w której zawarta jest klauzula stanowiąca, że jeżeli na obszarze — *sensu largo* — na którym znajduje się omawiane kasyno miałoby zgodnie z prawem rozpocząć działalność inne kasyno, instytucja zamawiająca zobowiązuje się do wypłacenia zleceniobiorcy odszkodowania, stanowi koncesję, która jako taka nie została uregulowana w dyrektywie 92/50/EWG.
- 2) W przypadku odpowiedzi przeczącej na pierwsze pytanie prejudycjalne: czy środek odwoławczy wniesiony przez uczestników przetargu na udzielenie zamówienia publicznego o charakterze mieszanym, przewidującego również świadczenie usług wymienionych w załączniku IB do dyrektywy Rady 92/50/EWG z dnia 18 czerwca 1992 r. odnoszącej się do koordynacji procedur udzielania zamówień publicznych na usługi (Dz.U. L 209), w którym zarzuca się naruszenie zasady równego traktowania uczestników przetargu (zasady wyrażonej w art. 3 ust. 2 wskazanej dyrektywy), jest objęty zakresem zastosowania dyrektywy Rady 89/665/EWG z dnia 21 grudnia 1989 r. w sprawie koordynacji przepisów ustawowych, wykonawczych i administracyjnych odnoszących się do stosowania procedur odwoławczych w zakresie udzielania zamówień publicznych na dostawy i roboty budowlane (Dz.U. L 395), czy też takie stosowanie jest wyłączone w zakresie w jakim do postępowania w sprawie udzielenia rzeczzonego zamówienia na świadczenie usług, zgodnie z art. 9 dyrektywy 92/50/EWG, znajdują zastosowanie wyłącznie art. 14 i 16 tej dyrektywy.
- 3) W przypadku odpowiedzi twierdzącej na drugie pytanie prejudycjalne: zakładając, że przepis krajowy, zgodnie z którym wyłącznie wszyscy razem a nie poszczególni członkowie konsorcjum nieposiadającego osobowości prawnej,

które uczestniczyło w postępowaniu w sprawie udzielenia zamówienia publicznego i tego zamówienia nie otrzymało, mogą zaskarżyć akt na mocy którego udzielono zamówienia, także wówczas gdy skarga została wniesiona początkowo łącznie przez wszystkich członków konsorcjum, ale w stosunku do niektórych z nich została stwierdzona jej niedopuszczalność, co do zasady nie jest sprzeczny z prawem wspólnotowym, a w szczególności z przepisami dyrektywy 89/665/EWG, czy na potrzeby stosowania wskazanej dyrektywy, przed stwierdzeniem rzeczzonej niedopuszczalności konieczne jest zbadanie, czy ci poszczególni członkowie konsorcjum zachowują w dalszym ciągu prawo zwrócenia się do innego sądu krajowego w celu uzyskania odszkodowania przewidzianego ewentualnie w przepisach prawa krajowego.

- 4) W sytuacji gdy istnieje utrwalone orzecznictwo sądu krajowego, zgodnie z którym także każdy poszczególny członek konsorcjum może skutecznie wnieść środek odwoławczy od aktu przyjętego w ramach postępowania w sprawie udzielenia zamówień publicznych, czy odrzucenie takiego środka odwoławczego jako niedopuszczalnego, z powodu zmiany tego utrwalonego orzecznictwa, nie stwarzając uprzednio skarżącemu możliwości usunięcia braków w zakresie takiej niedopuszczalności ani możliwości przedstawienia uwag w tej kwestii zgodnie z zasadą kontrydiktoryjności jest zgodne z przepisami dyrektywy 89/668/EWG, interpretowanej w świetle art. 6 europejskiej Konwencji o ochronie praw człowieka i podstawowych wolności jako ogólnej zasady prawa wspólnotowego.

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Juzgado de lo Mercantil de Málaga (Hiszpania) w dniu 9 kwietnia 2008 r. — Finn Mejnertsen przeciwko Betina Mandal Barsoe

(Sprawa C-148/08)

(2008/C 142/31)

Język postępowania: hiszpański

Sąd krajowy

Juzgado de lo Mercantil de Málaga (Hiszpania)

Strony w postępowaniu przed sądem krajowym

Strona skarżąca: Finn Mejnertsen

Strona pozwana: Betina Mandal Barsoe

Pytania prejudycjalne

- 1) Czy dla celów art. 1 i 2 protokołu w sprawie stanowiska Danii, stanowiącego załącznik do Traktatu o Unii Europejskiej oraz do Traktatu ustanawiającego Wspólnotę Europejską, należy to państwo uważać za państwo członkowskie w rozumieniu art. 16 rozporządzenia nr 1346/2000 z dnia 29 maja 2000 r. w sprawie postępowania upadłościowego?

- 2) Czy okoliczność, że rozporządzenie to podlega wymienionemu protokołowi oznacza, że w tym państwie omawiane rozporządzenie nie wchodzi w skład prawa wspólnotowego?
- 3) Czy okoliczność, że Dania nie jest związana rozporządzeniem nr 1346/2000 i nie stosuje go, oznacza, że pozostałe państwa członkowskie przy uznawaniu i wykonywaniu orzeczeń w przedmiocie upadłości wydanych w Danii nie stosują tego rozporządzenia? Czy przeciwnie, okoliczność ta oznacza, że pozostałe państwa członkowskie — o ile nie wniosły zastrzeżeń — są zobowiązane do stosowania wymienionego rozporządzenia w sytuacji, gdy orzeczenie w przedmiocie upadłości zostało wydane w Danii, a w tych krajach — konkretnie w Hiszpanii — został złożony wniosek o jego uznanie?

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Symvoulis tis Epikrateias (Grecja) w dniu 11 kwietnia 2008 r. — AKTOR Anonimi Techniki Etairia (AKTOR A.T.E.) przeciwko Ethniko Symvoulis Radiotileorasis

(Sprawa C-149/08)

(2008/C 142/32)

Język postępowania: grecki

Sąd krajowy

Symvoulis tis Epikrateias

Strony w postępowaniu przed sądem krajowym

Strona skarżąca: AKTOR Anonimi Techniki Etairia (AKTOR A.T.E.)

Strona pozwana: Ethniko Symvoulis Radiotileorasis

Interwenient: Michaniki A.E.

Pytania prejudycjalne

- 1) Zakładając, że przepis krajowy, zgodnie z którym wyłącznie wszyscy razem a nie poszczególni członkowie konsorcjum nieposiadającego osobowości prawnej, które uczestniczyło w postępowaniu w sprawie udzielenia zamówienia publicznego i tego zamówienia nie otrzymało, mogą zaskarżyć akt na mocy którego udzielono zamówienia, także wówczas gdy skarga została wniesiona początkowo łącznie przez wszystkich członków konsorcjum, ale w stosunku do niektórych z nich została stwierdzona jej niedopuszczalność, co do zasady nie jest sprzeczny z prawem wspólnotowym, a w szczególności z przepisami dyrektywy 89/665/EWG, czy na potrzeby stosowania wskazanej dyrektywy, przed stwierdzeniem rzeczony niedopuszczalności konieczne jest zbadanie, czy ci poszczególni członkowie konsorcjum zachowują w dalszym ciągu prawo zwrócenia się do innego sądu krajowego w celu uzyskania odszkodowania przewidzianego ewentualnie w przepisach prawa krajowego.
- 2) W sytuacji gdy istnieje utrwalone orzecznictwo sądu krajowego, zgodnie z którym także każdy poszczególny członek

konsorcjum może skutecznie wnieść środek odwoławczy od aktu przyjętego w ramach postępowania w sprawie udzielenia zamówień publicznych, czy odrzucenie takiego środka odwoławczego jako niedopuszczalnego, z powodu zmiany tego utrwalonego orzecznictwa, nie stwarzając uprzednio skarżącemu możliwości usunięcia braków w zakresie takiej niedopuszczalności ani możliwości przedstawienia uwag w tej kwestii zgodnie z zasadą kontryktoryjności, jest zgodne z przepisami dyrektywy 89/668/EWG, interpretowanej w świetle art. 6 europejskiej Konwencji o ochronie praw człowieka i podstawowych wolności jako ogólnej zasady prawa wspólnotowego.

Skarga wniesiona w dniu 15 kwietnia 2008 r. — Komisja Wspólnot Europejskich przeciwko Królestwo Hiszpanii

(Sprawa C-153/08)

(2008/C 142/33)

Język postępowania: hiszpański

Strony

Strona skarżąca: Komisja Wspólnot Europejskich (Przedstawiciele: R.Lyal i L. Lozano Palacios, pełnomocnicy)

Strona pozwana: Królestwo Hiszpanii

Żądania strony skarżącej

- Stwierdzenie, że poprzez utrzymanie w mocy przepisów podatkowych, które opodatkowują przychody pochodzące ze wszystkich gier losowych, gier i zakładów wzajemnych zorganizowanych poza Królestwem Hiszpanii, podczas gdy przychody pochodzące z określonych gier losowych, gier i zakładów wzajemnych zorganizowanych w Królestwie Hiszpanii są zwolnione z podatku dochodowego, Królestwo Hiszpanii uchybiło zobowiązaniom ciążącym na nim na mocy prawa wspólnotowego, a w szczególności na podstawie art. 49 WE i art. 36 porozumienia o Europejskim Obszarze Gospodarczym;
- obciążenie Królestwa Hiszpanii kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Zgodnie z przepisami hiszpańskimi zwolnione z podatku dochodowego są wygrane pochodzące z gier losowych i zakładów wzajemnych zorganizowanych przez publiczny podmiot gospodarczy Loterías y Apuestas del Estado oraz przez organy lub podmioty Comunidades Autónomas, a także z loterii zorganizowanych przez Gruz Roja Española (hiszpański czerwony krzyż) oraz przez Organización Nacional de Ciegos Españoles (krajową organizację hiszpańskich niewidomych). Niemniej jednak przychody pochodzące z gier losowych, gier i zakładów wzajemnych zorganizowanych przez inne podmioty krajowe i zagraniczne, włączywszy w to podmioty mające siedzibę w państwach członkowskich UE i EOG, doliczane są do podstawy opodatkowania i podlegają progresywnej stawce podatkowej.

Komisja powołuje się w szczególności wyroki w sprawie Lindman ⁽¹⁾ oraz w sprawie Safir ⁽²⁾, przypominając, że zgodnie z tymi orzeczeniami, działalność polegającą na organizowaniu gier losowych powinna być uznawana za działalność usługową w rozumieniu traktatu. Również zgodnie z tym orzecznictwem, art. 49 WE zakazuje jakichkolwiek ograniczeń i jakichkolwiek przeszkód w swobodnym świadczeniu usług, nawet wówczas, gdy stosowane byłyby w ten sam sposób wobec krajowych usługodawców, jak i wobec usługodawców z innych państw członkowskich, i wyłącza stosowanie każdego uregulowania krajowego, które skutkowałoby utrudnieniem w większym stopniu świadczenia usług pomiędzy państwami członkowskimi, niż świadczenie usług wyłącznie wewnątrz danego państwa członkowskiego. Z uwagi na szczególne właściwości sektora gier, orzecznictwo dopuszcza pewne ograniczenia ze strony państw członkowskich, o ile wykazana zostanie proporcjonalność danego środka, a także brak posiadania przez niego charakteru dyskryminacyjnego.

Komisja uważa, że hiszpańskie przepisy mają dyskryminujący charakter, ponieważ zwolnienie jest zastrzeżone dla niektórych, dokładnie określonych przez to prawo podmiotów, przy czym z możliwości skorzystania z tego zwolnienia są wyłączone podmioty innych państw członkowskich, które mają ten sam charakter lub które dążą do osiągnięcia tych samych celów, co podmioty hiszpańskie wymienione w przepisie dotyczącym zwolnienia. W związku z tym, nawet jeżeli organy hiszpańskie wykazałyby w ramach postępowania o uchybienie, że sporne przepisy są stosownym środkiem pozostającym w proporcji o zamierzonego celu, jakim jest ochrona konsumentów i porządku społecznego, co nie miało jednak miejsca, to i tak w żadnym wypadku nie można byłoby uznać spornych przepisów za zgodnych z prawem wspólnotowym, ponieważ mają one dyskryminujący charakter.

⁽¹⁾ Wyrok Trybunału Sprawiedliwości z dnia 13 listopada 2003 r. w sprawie C-42/02 Lindman, Rec. s. I-13519.

⁽²⁾ Wyrok Trybunału Sprawiedliwości z dnia 28 kwietnia 1998 r. w sprawie C-118/906 Safir, Rec. s. I-1897.

Postanowienie Prezesa Trybunału z dnia 10 marca 2008 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Sozialgericht Berlin — Niemcy) — Irene Werich przeciwko Deutsche Rentenversicherung Bund

(Sprawa C-111/06) ⁽¹⁾

(2008/C 142/34)

Język postępowania: niemiecki

Prezes Trybunału zarządził wykreślenie sprawy.

⁽¹⁾ Dz.U. C 326 z 30.12.2006.

Postanowienie Prezesa Trybunału z dnia 1 kwietnia 2008 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Corte suprema di cassazione — Włochy) — Ministero dell'Economia e delle Finanze, Agenzia delle Entrate przeciwko Porto Antico di Genova SpA

(Sprawa C-149/06) ⁽¹⁾

(2008/C 142/35)

Język postępowania: włoski

Prezes Trybunału zarządził wykreślenie sprawy.

⁽¹⁾ Dz.U. C 310 z 16.12.2006.

Postanowienie Prezesa Trybunału z dnia 10 marca 2008 r. — Komisja Wspólnot Europejskich przeciwko Republice Federalnej Niemiec

(Sprawa C-44/07) ⁽¹⁾

(2008/C 142/36)

Język postępowania: niemiecki

Prezes Trybunału zarządził wykreślenie sprawy.

⁽¹⁾ Dz.U. C 69 z 24.3.2007.

Postanowienie Prezesa Trybunału z dnia 27 lutego 2008 r. — Komisja Wspólnot Europejskich przeciwko Królestwu Niderlandów

(Sprawa C-120/07) ⁽¹⁾

(2008/C 142/37)

Język postępowania: niderlandzki

Prezes Trybunału zarządził wykreślenie sprawy.

⁽¹⁾ Dz.U. C 95 z 28.4.2007.

**Postanowienie Prezesa Trybunału z dnia 26 lutego 2008 r.
— Komisja Wspólnot Europejskich przeciwko Królestwu
Niderlandów**

(Sprawa C-123/07) ⁽¹⁾

(2008/C 142/38)

Język postępowania: niderlandzki

Prezes Trybunału zarządził wykreślenie sprawy.

⁽¹⁾ Dz.U. C 95 z 28.4.2007.

**Postanowienie Prezesa Trybunału z dnia 3 kwietnia 2008 r.
— Komisja Wspólnot Europejskich przeciwko Republice
Włoskiej**

(Sprawa C-449/07) ⁽¹⁾

(2008/C 142/39)

Język postępowania: włoski

Prezes Trybunału zarządził wykreślenie sprawy.

⁽¹⁾ Dz.U. C 283 z 24.11.2007.

SĄD PIERWSZEJ INSTANCJI

Wyrok Sądu Pierwszej Instancji z dnia 3 kwietnia 2008 r.
— **PKK przeciwko Radzie**

(Sprawa T-229/02) ⁽¹⁾

(Wspólna polityka zagraniczna i bezpieczeństwa — Środki ograniczające skierowane przeciwko niektórym osobom i podmiotom w ramach walki z terroryzmem — Zamrożenie funduszy — Skarga o stwierdzenie nieważności — Uzasadnienie)

(2008/C 142/40)

Język postępowania: angielski

Strony

Strona skarżąca: Osman Ocalan w imieniu Kurdistan Workers' Party (PKK) (przedstawiciele: M. Muller, QC, E. Grieves i P. Moser, barristers oraz J.G. Pierce, solicitor)

Strona pozwana: Rada Unii Europejskiej (przedstawiciele: początkowo M. Vitsentatos i M. Bishop, a następnie M. Bishop i E. Finnegan, działający w charakterze pełnomocników)

Interwenienci popierający żądania strony pozwanej: Zjednoczone Królestwo Wielkiej Brytanii i Irlandii Północnej (przedstawiciele: początkowo R. Caudwell, a następnie E. Jenkinson, działający w charakterze pełnomocników, wspierani przez S. Lee, barrister) oraz Komisja Wspólnot Europejskich (przedstawiciele: P. Kuijper i C. Brown, następnie P. Hetsch i P. Aalto, działający w charakterze pełnomocników)

Przedmiot sprawy

Po pierwsze, stwierdzenie nieważności decyzji Rady 2002/460/WE z dnia 17 czerwca 2002 r. wykonującej art. 2 ust. 3 rozporządzenia (WE) nr 2580/2001 w sprawie szczególnych środków ograniczających skierowanych przeciwko niektórym osobom i podmiotom, mających na celu zwalczanie terroryzmu i uchylającej decyzję 2002/334/WE (Dz.U. L 160, str. 26), a po drugie, wniosek o odszkodowanie.

Sentencja wyroku

- 1) Stwierdza się nieważność decyzji Rady 2002/460/WE z dnia 17 czerwca 2002 r. wykonującej art. 2 ust. 3 rozporządzenia (WE) nr 2580/2001 w sprawie szczególnych środków ograniczających skierowanych przeciwko niektórym osobom i podmiotom, mających na celu zwalczanie terroryzmu i uchylającej decyzję 2002/334/WE w zakresie dotyczącym Kurdistan Workers' Party (PKK).
- 2) Rada pokrywa koszty własne oraz koszty poniesione przez Osmana Ocalana, działającego w imieniu Kurdistan Workers' Party (PKK) przed Sądem Pierwszej Instancji oraz Trybunałem Sprawiedliwości.

3) Zjednoczone Królestwo Wielkiej Brytanii i Irlandii Północnej oraz Komisja Wspólnot Europejskich pokrywają własne koszty.

⁽¹⁾ Dz.U. C 233 z 28.9.2002.

Wyrok Sądu Pierwszej Instancji z dnia 3 kwietnia 2008 r.
— **KONGRA-GEL i in. przeciwko Radzie**

(Sprawa T-253/04) ⁽¹⁾

(Wspólna polityka zagraniczna i bezpieczeństwa — Środki ograniczające skierowane przeciwko niektórym osobom i podmiotom w ramach walki z terroryzmem — Zamrożenie funduszy — Skarga o stwierdzenie nieważności — Uzasadnienie)

(2008/C 142/41)

Język postępowania: angielski

Strony

Strona skarżąca: KONGRA-GEL i dziewięć innych skarżących, których nazwy zostały umieszczone w załączniku do wyroku (przedstawiciele: M. Muller, QC, E. Grieves i C. Vine, barristers oraz J.G. Pierce, solicitor)

Strona pozwana: Rada Unii Europejskiej (przedstawiciele: E. Finnegan i D. Canga Fano, działający w charakterze pełnomocników)

Interwenient popierający żądania strony pozwanej: Zjednoczone Królestwo Wielkiej Brytanii i Irlandii Północnej (przedstawiciele: początkowo R. Caudwell, a następnie E. Jenkinson, działający w charakterze pełnomocników, wspierani przez S. Lee, barrister)

Przedmiot sprawy

Po pierwsze, stwierdzenie nieważności decyzji Rady 2002/306/WE z dnia 2 kwietnia 2004 r. wykonującej art. 2 ust. 3 rozporządzenia (WE) nr 2580/2001 w sprawie szczególnych środków ograniczających skierowanych przeciwko niektórym osobom i podmiotom, mających na celu zwalczanie terroryzmu i uchylającej decyzję 2003/902/WE (Dz.U. L 99, str. 28) oraz rozporządzenia (WE) nr 2580/2001 (Dz.U. L 344, str. 70), a po drugie, wniosek o odszkodowanie.

Sentencja wyroku

- 1) Stwierdza się nieważność decyzji Rady 2002/306/WE z dnia 2 kwietnia 2004 r. wykonującej art. 2 ust. 3 rozporządzenia (WE) nr 2580/2001 w sprawie szczególnych środków ograniczających skierowanych przeciwko niektórym osobom i podmiotom, mających na celu zwalczanie terroryzmu i uchylającej decyzję 2003/902/WE w zakresie dotyczącym KONGRA-GEL.
- 2) Rada pokrywa własne koszty oraz koszty poniesione przez skarżące.
- 3) Zjednoczone Królestwo Wielkiej Brytanii i Irlandii Północnej pokrywa własne koszty.

(¹) Dz.U. C 262 z 23.10.2004.

Wyrok Sądu Pierwszej Instancji z dnia 22 kwietnia 2008 r. — Casa Editorial El Tiempo przeciwko OHIM — Instituto Nacional de Meteorología (EL TIEMPO)

(Sprawa T-233/06) (¹)

(Wspólnotowy znak towarowy — Postępowanie w sprawie sprzeciwu — Zgłoszenie słownego wspólnotowego znaku towarowego EL TIEMPO — Wcześniejsze słowne krajowe znaki towarowe TELETIEMPO — Względna podstawa odmowy rejestracji — Prawdopodobieństwo wprowadzenia w błąd — Artykuł 8 ust. 1 lit. b) rozporządzenia (WE) nr 40/94)

(2008/C 142/42)

Język postępowania: hiszpański

Strony

Strona skarżąca: Casa Editorial El Tiempo, SA (Santafé de Bogotá, Kolumbia) (przedstawiciele: adwokaci A. Fernández Lerroux i A. Fernández Fernández-Pacheco)

Strona pozwana: Urząd Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory) (przedstawiciel: J. García Murillo, pełnomocnik)

Uczestnikiem postępowania przed Izbą Odwoławczą był również: Instituto Nacional de Meteorología (Madryt, Hiszpania)

Przedmiot sprawy

Skarga na decyzję Czwartej Izby Odwoławczej OHIM z dnia 22 czerwca 2006 r. (sprawa R 0760/2005-4), dotyczącą postępowania w sprawie sprzeciwu między Instituto Nacional de Meteorología a Casa Editorial El Tiempo, SA

Sentencja wyroku

- 1) Skarga zostaje oddalona.
- 2) Casa Editorial El Tiempo, SA zostaje obciążona kosztami postępowania.

(¹) Dz.U. C 261 z 28.10.2006.

Wyrok Sądu Pierwszej Instancji z dnia 23 kwietnia 2008 r. — Leche Celta przeciwko OHIM — Celia (Celia)

(Sprawa T-35/07) (¹)

(Wspólnotowy znak towarowy — Postępowanie w sprawie sprzeciwu — Zgłoszenie graficznego wspólnotowego znaku towarowego Celia — Wcześniejszy słowny krajowy znak towarowy CELTA — Względna podstawa odmowy rejestracji — Prawdopodobieństwo wprowadzenia w błąd — Artykuł 8 ust. 1 lit. b) rozporządzenia (WE) nr 40/94)

(2008/C 142/43)

Język postępowania: francuski

Strony

Strona skarżąca: Leche Celta, SL (Puentedeume, Hiszpania) (przedstawiciele: adwokaci J. Calderón Chavero, T. Villate Consonni i M. Tañez Manglano)

Strona pozwana: Urząd Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory) (przedstawiciel: A. Folliard-Monguiral, pełnomocnik)

Uczestnikiem postępowania przed Izbą Odwoławczą była również, interwenient przed Sądem: Celia SA (Craon, Francja) (przedstawiciele: adwokaci D. Masson i F. de Castelnaud)

Przedmiot sprawy

Skarga na decyzję Czwartej Izby Odwoławczej OHIM z dnia 5 grudnia 2006 r. (sprawa R 294/2006-4) dotyczącą postępowania w sprawie sprzeciwu między Leche Celta, SL a Celia SA.

Sentencja wyroku

- 1) Skarga zostaje oddalona.
- 2) Leche Celta, SL zostaje obciążona kosztami postępowania.

(¹) Dz.U. C 82 z 14.4.2007.

Postanowienie Sądu Pierwszej Instancji z dnia 9 kwietnia 2008 r. — Meggle przeciwko OHIM — Clover (HiQ z liściem koniczyny)

(Sprawa T-37/06) ⁽¹⁾

(Wspólnotowy znak towarowy — Sprzeciw — Cofnięcie sprzeciwu — Umorzenie postępowania)

(2008/C 142/44)

Język postępowania: niemiecki

Strony

Strona skarżąca: Meggle AG (Wasserburg, Niemcy) (przedstawiciele: adwokaci T. Raab i H. Lauf)

Strona pozwana: Urząd Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory) (przedstawiciel: J. Weberndörfer, pełnomocnik)

Uczestnikiem postępowania przed Izbą Odwoławczą była również: Clover Corporation Limited (Sydney, Australia)

Przedmiot sprawy

Skarga na decyzję Drugiej Izby Odwoławczej OHIM z dnia 22 listopada 2005 r. (sprawa R 1130/2004-2) dotyczącą postępowania w sprawie sprzeciwu między Meggle AG a Clover Corporation Limited.

Sentencja postanowienia

- 1) Postępowanie w sprawie umarza się.
- 2) Strona skarżąca zostaje obciążona kosztami postępowania.

⁽¹⁾ Dz.U. C 96 z 22.4.2006.

Postanowienie Sądu Pierwszej Instancji z dnia 3 kwietnia 2008 r. — Landtag Schleswig-Holstein przeciwko Komisji

(Sprawa T-236/06) ⁽¹⁾

(Skarga o stwierdzenie nieważności — Dostęp do dokumentów — Parlament regionalny — Brak zdolności procesowej — Niedopuszczalność)

(2008/C 142/45)

Język postępowania: niemiecki

Strony

Strona skarżąca: Landtag Schleswig-Holstein (Niemcy) (przedstawiciele: S. Laskowski i J. Caspar)

Strona pozwana: Komisja Wspólnot Europejskich (przedstawiciele: P. Costa de Oliveira i C. Ladenburger, pełnomocnicy)

Przedmiot sprawy

Skarga o stwierdzenie nieważności decyzji Komisji z dnia 10 marca 2006 r. i 23 czerwca 2006 r., na mocy których odmówiono skarżącemu dostępu do dokumentu SEK (2005) 420 z dnia 22 marca 2005 r. zawierającego analizę prawną dotyczącą projektu decyzji ramowej będącej przedmiotem dyskusji w Radzie w sprawie zabezpieczenia danych przetwarzanych i przechowywanych w związku ze świadczeniem publicznie dostępnych usług komunikacji elektronicznej lub danych w publicznych sieciach komunikacyjnych w celu zapobiegania, dochodzenia, wykrywania i ścigania przestępstw karnych, w tym terroryzmu.

Sentencja postanowienia

- 1) Skarga zostaje oddalona jako niedopuszczalna.
- 2) Nie ma potrzeby rozpatrzenia wniosków o dopuszczenie do udziału w sprawie w charakterze interwenientów.
- 3) Landtag Schleswig-Holstein ponosi swoje własne koszty, jak również koszty poniesione przez Komisję, z wyjątkiem kosztów związanych z wnioskami o dopuszczenie do udziału w sprawie w charakterze interwenientów.
- 4) Landtag Schleswig-Holstein, Komisja, Republika Finlandii oraz Zjednoczone Królestwo Wielkiej Brytanii i Irlandii Północnej ponoszą swoje własne koszty związane z wnioskami o dopuszczenie do udziału w sprawie w charakterze interwenientów.

⁽¹⁾ Dz.U. C 261 z 28.10.2006.

Postanowienie Sądu Pierwszej Instancji z dnia 10 kwietnia 2008 r. — 2K-Teint i in. przeciwko Komisji i EBI

(Sprawa T-336/06) ⁽¹⁾

(Odpowiedzialność pozaumowna — Umowa o finansowanie zawarta z Marokiem — Rzekome uchybienia i zaniedbania EBI dotyczące pożyczki finansowanej przez budżet wspólnotowy — Przedawnienie — Niedopuszczalność)

(2008/C 142/46)

Język postępowania: francuski

Strony

Strona skarżąca: 2K-Teint SARL (Casablanca, Maroko), Mohamed Kermoudi, Khalid Kermoudi, Laila Kermoudi, Mounia Kermoudi, Salma Kermoudi i Rabia Kermoudi (Casablanca) (przedstawiciel: P. Thomas, adwokat)

Strona pozwana: Komisja Wspólnot Europejskich (przedstawiciele: A. Aresu i V. Joris, pełnomocnicy) i Europejski Bank Inwestycyjny (EBI) (przedstawiciele: C. Gómez de la Cruz i J.-P. Minnaert, pełnomocnicy)

Przedmiot sprawy

Skarga dotycząca naprawienia szkody rzekomo poniesionej przez skarżących w wyniku uchybień i zaniedbań, jakich EBI dopuścił się w związku z przyznaniem środków przeznaczonych na realizację projektu 2K-Teint, w wykonaniu umowy o finansowanie zawartej między EBI, działającym jako przedstawiciel Wspólnoty, i Królestwem Maroka

Sentencja postanowienia

- 1) Skarga zostaje odrzucona jako niedopuszczalna.
- 2) 2K-Teint SARL, Mohamed Kermoudi, Khalid Kermoudi, Laila Kermoudi, Mounia Kermoudi, Salma Kermoudi i Rabia Kermoudi poniosą poza własnymi kosztami postępowania, koszty poniesione przez Komisję i Europejski Bank Inwestycyjny (EBI).

(¹) Dz.U. C 20 z 27.1.2007.

Skarga wniesiona w dniu 19 lutego 2008 r. — Republika Grecka przeciwko Komisji Wspólnot Europejskich

(Sprawa T-86/08)

(2008/C 142/47)

Język postępowania: grecki

Strony

Strona skarżąca: Republika Grecka (przedstawiciele: V. Kontolaimos, S. Charitaki, wspierani przez M. Tassopoulou)

Strona pozwana: Komisja Wspólnot Europejskich

Żądania strony skarżącej

- stwierdzenie nieważności lub w drugiej kolejności zmiana decyzji Komisji z dnia 20 grudnia 2007 r., notyfikowanej jako dokument C(2007) 6514 i opublikowanej pod nr 2008/68/WE (Dz.U. L 18 z dnia 23 stycznia 2008 r., str. 12), w części, w której nakłada korekty finansowe na Republikę Grecką, zgodnie ze szczegółowymi wskazaniem w skardze;
- obciążenie Komisji Wspólnot Europejskich kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Skarżąca wnosi o stwierdzenie nieważności decyzji Komisji wyłączającej z finansowania wspólnotowego niektóre wydatki poniesione przez państwa członkowskie z tytułu Sekcji Gwarancji Europejskiego Funduszu Orientacji i Gwarancji Rolnej (EFOGR) w zakresie, w jakim dotyczy ona korekt finansowych

nałożonych na nią w sektorach a) owoców i warzyw, b) środków towarzyszących — rozwój obszarów wiejskich i c) płatności nieterminowych.

Skarżąca podnosi, że należy stwierdzić nieważność zaskarżonej decyzji z powodu naruszenia prawa, ponieważ dokonano błędnej interpretacji i zastosowania przepisów wspólnotowych i ponieważ oparta jest ona na błędzie co do okoliczności faktycznych i ich nieprawidłowej oceny; w drugiej kolejności ponieważ jej uzasadnienie jest wadliwe, niewystarczające i nieprecyzyjne, co podważa podstawę prawną decyzji; nieważność decyzji należy stwierdzić ponadto z tego powodu, że nakładając sporne korekty Komisja naruszyła zasadę proporcjonalności i przekroczyła granice swoich uprawnień dyskrecyjnych.

Skarżąca podnosi w szczególności następujące zarzuty:

Jeżeli chodzi o korektę zastosowaną do owoców cytrusowych, w świetle okoliczności faktycznych i uwzględniając, że nałożona korekta w wysokości 2 % dotyczy wznowienia procedury od fazy rozmów dwustronnych w następstwie stwierdzenia nieważności podobnej decyzji Komisji przez Trybunał Sprawiedliwości Wspólnot Europejskich w sprawie C-5/03 (¹), skarżąca wskazuje w pierwszej kolejności na fakt, że Komisja naruszyła obowiązek wykonania wyroków Trybunału na podstawie art. 233 WE i powagę rzeczy osądzonej, jak również normy wspólnotowe i wytyczne w dziedzinie rozliczania rachunków. Skarżąca podnosi również niewłaściwość Komisji *ratione temporis*, bezprawne nałożenie korekty z tytułu nieprawidłowości w ramach powtórnej kontroli i w końcu naruszenie zasady 24 miesięcy z powodu błędnego zakwalifikowania dokumentu z 1999 r. jako pisma ostatecznego.

Po drugie skarżąca podnosi błąd co do okoliczności faktycznych, niewystarczające uzasadnienie, naruszenie zasady proporcjonalności i przekroczenie granic uprawnień dyskrecyjnych ze względu na fakt, że zarzucane naruszenie (płatność czekiem zamiast przelewem) dotyczy nieprawidłowości, a nie braku przeprowadzenia powtórnej kontroli, przy czym nie stwierdzono, że z powodu daty wykonania miała miejsce bezprawna płatność.

Po trzecie, jeżeli chodzi o korektę w dziedzinie środków towarzyszących rozwojowi obszaru wiejskich, skarżąca podnosi naruszenie istotnych wymogów proceduralnych; w drugiej kolejności skarżąca podnosi brak uprawnienia Komisji *ratione temporis* do nałożenia z mocą wsteczną korekt finansowych za okres wcześniejszy niż 24 miesiące przed wysłaniem pisma w sprawie procedury pojednawczej. Po czwarte skarżąca podnosi, że ponieważ zaskarżona decyzja ogranicza się do nieprawidłowości pisma w sprawie procedury pojednawczej względnie określenia w sprawozdaniu podsumowującym brak jest jasnego określenia przyczyny korekty, nie jest ona wystarczająco uzasadniona.

Po piąte skarżąca twierdzi, że Komisja popełniła błąd co do okoliczności faktycznych i nałożyła korektę w wysokości 5 % w odniesieniu do działań rolno-środowiskowych i działania ochronnego, naruszając przepisy wspólnotowe i wytyczne w zakresie rozliczania rachunków, bez jakiegokolwiek uzasadnienia i z naruszeniem zasady proporcjonalności oraz przekraczając zakres swoich uprawnień dyskrecyjnych.

Po szóste, uwzględniając automatyczne stosowanie tabeli stopniowego zmniejszania zaliczek zawartej w rozporządzeniu (WE) nr 296/96⁽²⁾ i nie kwestionując słuszności przyczyn, które spowodowały wypłatę po terminie, co spowodowało wyłączenie w 100 % płatności wydatków nieterminowych, skarżąca podnosi naruszenie przepisów wspólnotowych i wytycznych w dziedzinie rozliczania rachunków.

⁽¹⁾ Wyrok z dnia 7 lipca 2005 r. w sprawie C-5/03 Grecja przeciwko Komisji, Zb.Orz. str. I-5925.

⁽²⁾ Rozporządzenie Komisji (WE) nr 296/96 z dnia 16 lutego 1996 r. w sprawie danych przekazywanych przez Państwa Członkowskie oraz miesięcznego księgowania wydatków finansowanych przez Sekcję Gwarancji Europejskiego Funduszu Orientacji i Gwarancji Rolnej (EFOGR) i uchylające rozporządzenie (EWG) nr 2776/88 (Dz.U. L 39 z dnia 17 lutego 1996 r., str. 5).

Republiki Estońskiej, Republiki Cypryjskiej, Republiki Łotewskiej, Republiki Litewskiej, Republiki Węgierskiej, Republiki Malty, Rzeczypospolitej Polskiej, Republiki Słowenii i Republiki Słowackiej⁽²⁾ (zwanego dalej „aktem o przystąpieniu z 2003 r.”) i z protokołem nr 10 w sprawie Cypru załączonym do aktu o przystąpieniu z 2003 r.⁽³⁾, oraz

— po trzecie, wspomniane ogłoszenie jest sprzeczne lub niezgodne z obowiązkami wynikającymi z przepisów obowiązującego prawa międzynarodowego i rezolucji 541 (1983) i 550(1984) Rady Bezpieczeństwa Narodów Zjednoczonych,

— po czwarte, ogłoszenie to nie zostało opublikowane w Dzienniku Urzędowym.

⁽¹⁾ Dz.U. L 65, str. 5.

⁽²⁾ Dz.U. L 236, str. 33.

⁽³⁾ Dz.U. L 236, str. 955.

Skarga wniesiona w dniu 18 lutego 2008 r. — Republika Cypryjska przeciwko Komisji

(Sprawa T-87/08)

(2008/C 142/48)

Język postępowania: grecki

Strony

Strona skarżąca: Republika Cypryjska (przedstawiciel: P. Kliridis)

Strona pozwana: Komisja Wspólnot Europejskich

Żądania strony skarżącej

- stwierdzenie nieważności ogłoszenia EuropeAid/126225/C/SER/CY dotyczącego udzielenia zamówienia zatytułowanego „Technical Assistance for engineering works for waste management infrastructure and rehabilitation of dumping sites in the northern part of Cyprus”, opublikowanego wyłącznie w języku angielskim w dniu 8 grudnia 2007 r. lub zbliżonej dacie na stronie internetowej <http://ec.europa.eu/europaidd/tender/data/> oraz stwierdzenie nieważności pkt 5 i 28 tego ogłoszenia;
- obciążenie Komisji Wspólnot Europejskich kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Skarżąca twierdzi, że sporne ogłoszenie o zamówieniu jest niezgodne z prawem z następujących powodów:

- po pierwsze, publikując sporne ogłoszenie o zamówieniu Komisja przekroczyła lub naruszyła podstawę prawną swej decyzji, w szczególności rozporządzenie Rady (WE) nr 389/2006 z dnia 27 lutego 2006 r. ustanawiające instrument wsparcia finansowego w celu stymulowania rozwoju gospodarczego tureckiej wspólnoty cypryjskiej i zmieniające rozporządzenie (WE) nr 2667/2000 w sprawie Europejskiej Agencji Odbudowy⁽¹⁾,
- po drugie ogłoszenie to jest sprzeczne lub niezgodne z art. 299 WE w brzmieniu zmienionym przez art. 19 aktu dotyczącego warunków przystąpienia Republiki Czeskiej,

Skarga wniesiona w dniu 18 lutego 2008 r. — Republika Cypryjska przeciwko Komisji

(Sprawa T-88/08)

(2008/C 142/49)

Język postępowania: grecki

Strony

Strona skarżąca: Republika Cypryjska (przedstawiciel: P. Kliridis)

Strona pozwana: Komisja Wspólnot Europejskich

Żądania strony skarżącej

- stwierdzenie nieważności ogłoszenia EuropeAid/125242/C/SER/CY dotyczącego udzielenia zamówienia zatytułowanego „Technical assistance to support implementation of the rural development sector programme”, opublikowanego wyłącznie w języku angielskim w dniu 6 grudnia 2007 r. lub zbliżonej dacie na stronie internetowej <http://ec.europa.eu/europaidd/tender/data/> oraz stwierdzenie nieważności pkt 5 i 28.2 tego ogłoszenia;
- obciążenie Komisji Wspólnot Europejskich kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Skarżąca twierdzi, że sporne ogłoszenie o zamówieniu jest niezgodne z prawem z następujących powodów:

- po pierwsze, publikując sporne ogłoszenie o zamówieniu Komisja przekroczyła lub naruszyła podstawę prawną swej decyzji, w szczególności rozporządzenie Rady (WE) nr 389/2006 z dnia 27 lutego 2006 r. ustanawiające instrument wsparcia finansowego w celu stymulowania rozwoju gospodarczego tureckiej wspólnoty cypryjskiej i zmieniające rozporządzenie (WE) nr 2667/2000 w sprawie Europejskiej Agencji Odbudowy⁽¹⁾,

- po drugie ogłoszenie to jest sprzeczne lub niezgodne z art. 299 WE w brzmieniu zmienionym przez art. 19 aktu dotyczącego warunków przystąpienia Republiki Czeskiej, Republiki Estońskiej, Republiki Cypryjskiej, Republiki Łotewskiej, Republiki Litewskiej, Republiki Węgierskiej, Republiki Malty, Rzeczypospolitej Polskiej, Republiki Słowenii i Republiki Słowackiej⁽²⁾ (zwanego dalej „aktem o przystąpieniu z 2003 r.”) i z protokołem nr 10 w sprawie Cypru załączonym do aktu o przystąpieniu z 2003 r.⁽³⁾, oraz
- po trzecie, wspomniane ogłoszenie jest sprzeczne lub niezgodne z obowiązkami wynikającymi z przepisów obowiązującego prawa międzynarodowego i rezolucji 541 (1983) i 550 (1984) Rady Bezpieczeństwa Narodów Zjednoczonych,
- po czwarte, ogłoszenie to nie zostało opublikowane w Dzienniku Urzędowym.

⁽¹⁾ Dz.U. L 65, str. 5.

⁽²⁾ Dz.U. L 236, str. 33.

⁽³⁾ Dz.U. L 236, str. 955.

Skarga wniesiona w dniu 22 lutego 2008 r. — Republika Cypryjska przeciwko Komisji

(Sprawa T-91/08)

(2008/C 142/50)

Język postępowania: grecki

Strony

Strona skarżąca: Republika Cypryjska (przedstawiciel: P. Kliridis)

Strona pozwana: Komisja Wspólnot Europejskich

Żądania strony skarżącej

- stwierdzenie nieważności ogłoszenia EuropeAid/126172/C/SER/CY dotyczącego udzielenia zamówienia zatytułowanego „Development and restructuring of telecommunications infrastructure — Training, Capacity Building and Project management”, opublikowanego wyłącznie w języku angielskim w dniu 12 grudnia 2007 r. lub zbliżonej dacie na stronie internetowej <http://ec.europa.eu/europaid/tender/data/> oraz stwierdzenie nieważności pkt 5 i 28 tego ogłoszenia;
- obciążenie Komisji Wspólnot Europejskich kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Skarżąca twierdzi, że sporne ogłoszenie o zamówieniu jest niezgodne z prawem z następujących powodów:

- po pierwsze, publikując sporne ogłoszenie o zamówieniu Komisja przekroczyła lub naruszyła podstawę prawną swej decyzji, w szczególności rozporządzenie Rady (WE) nr 389/2006 z dnia 27 lutego 2006 r. ustanawiające instru-

ment wsparcia finansowego w celu stymulowania rozwoju gospodarczego tureckiej wspólnoty cypryjskiej i zmieniające rozporządzenie (WE) nr 2667/2000 w sprawie Europejskiej Agencji Odbudowy⁽¹⁾,

- po drugie ogłoszenie to jest sprzeczne lub niezgodne z art. 299 WE w brzmieniu zmienionym przez art. 19 aktu dotyczącego warunków przystąpienia Republiki Czeskiej, Republiki Estońskiej, Republiki Cypryjskiej, Republiki Łotewskiej, Republiki Litewskiej, Republiki Węgierskiej, Republiki Malty, Rzeczypospolitej Polskiej, Republiki Słowenii i Republiki Słowackiej⁽²⁾ (zwanego dalej „aktem o przystąpieniu z 2003 r.”) i z protokołem nr 10 w sprawie Cypru załączonym do aktu o przystąpieniu z 2003 r.⁽³⁾, oraz
- po trzecie, wspomniane ogłoszenie jest sprzeczne lub niezgodne z obowiązkami wynikającymi z przepisów obowiązującego prawa międzynarodowego i rezolucji 541 (1983) i 550(1984) Rady Bezpieczeństwa Narodów Zjednoczonych,
- po czwarte, wspomniane ogłoszenie jest sprzeczne lub niezgodne z zasadą lojalnej współpracy między instytucjami Unii Europejskiej i państwami członkowskimi, ustanowioną w art. 10 WE, oraz
- po piąte, ogłoszenie to nie zostało opublikowane w Dzienniku Urzędowym.

⁽¹⁾ Dz.U. L 65, str. 5.

⁽²⁾ Dz.U. L 236, str. 33.

⁽³⁾ Dz.U. L 236, str. 955.

Skarga wniesiona w dniu 22 lutego 2008 r. — Republika Cypryjska przeciwko Komisji

(Sprawa T-92/08)

(2008/C 142/51)

Język postępowania: grecki

Strony

Strona skarżąca: Republika Cypryjska (przedstawiciel: P. Kliridis)

Strona pozwana: Komisja Wspólnot Europejskich

Żądania strony skarżącej

- stwierdzenie nieważności ogłoszenia EuropeAid/126111/C/SER/CY dotyczącego udzielenia zamówienia zatytułowanego „Technical Assistance to support the ongoing reform of the primary and secondary education sector”, opublikowanego wyłącznie w języku angielskim w dniu 14 grudnia 2007 r. lub zbliżonej dacie na stronie internetowej <http://ec.europa.eu/europaid/tender/data/> oraz stwierdzenie nieważności pkt 5 i 28.2 tego ogłoszenia;
- obciążenie Komisji Wspólnot Europejskich kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Skarżąca twierdzi, że sporne ogłoszenie o zamówieniu jest niezgodne z prawem z następujących powodów:

- po pierwsze, publikując sporne ogłoszenie o zamówieniu Komisja przekroczyła lub naruszyła podstawę prawną swej decyzji, w szczególności rozporządzenie Rady (WE) nr 389/2006 z dnia 27 lutego 2006 r. ustanawiające instrument wsparcia finansowego w celu stymulowania rozwoju gospodarczego tureckiej wspólnoty cypryjskiej i zmieniające rozporządzenie (WE) nr 2667/2000 w sprawie Europejskiej Agencji Odbudowy ⁽¹⁾,
- po drugie ogłoszenie to jest sprzeczne lub niezgodne z art. 299 WE w brzmieniu zmienionym przez art. 19 aktu dotyczącego warunków przystąpienia Republiki Czeskiej, Republiki Estońskiej, Republiki Cypryjskiej, Republiki Łotewskiej, Republiki Litewskiej, Republiki Węgierskiej, Republiki Malty, Rzeczypospolitej Polskiej, Republiki Słowenii i Republiki Słowackiej ⁽²⁾ (zwanego dalej „aktem o przystąpieniu z 2003 r.”) i z protokołem nr 10 w sprawie Cypru załączonym do aktu o przystąpieniu z 2003 r. ⁽³⁾, oraz
- po trzecie, wspomniane ogłoszenie jest sprzeczne lub niezgodne z obowiązkami wynikającymi z przepisów obowiązującego prawa międzynarodowego i rezolucji 541 (1983) i 550(1984) Rady Bezpieczeństwa Narodów Zjednoczonych,
- po czwarte, wspomniane ogłoszenie jest sprzeczne lub niezgodne z zasadą lojalnej współpracy między instytucjami Unii Europejskiej i państwami członkowskimi, ustanowioną w art. 10 WE, oraz
- po piąte, ogłoszenie to nie zostało opublikowane w Dzienniku Urzędowym.

⁽¹⁾ Dz.U. L 65, str. 5.

⁽²⁾ Dz.U. L 236, str. 33.

⁽³⁾ Dz.U. L 236, str. 955.

Skarga wniesiona w dniu 22 lutego 2008 r. — Republika Cypryjska przeciwko Komisji

(Sprawa T-93/08)

(2008/C 142/52)

Język postępowania: grecki

Strony

Strona skarżąca: Republika Cypryjska (przedstawiciel: P. Kliridis)

Strona pozwana: Komisja Wspólnot Europejskich

Żądania strony skarżącej

- stwierdzenie nieważności ogłoszenia EuropeAid/125671/C/SER/CY dotyczącego udzielenia zamówienia zatytułowanego „Technical Assistance on Crop Husbandry and Irrigation”, opublikowanego wyłącznie w języku angielskim w dniu

14 grudnia 2007 r. lub zbliżonej dacie na stronie internetowej <http://ec.europa.eu/europaid/tender/data/> oraz stwierdzenie nieważności pkt 5 i 28.2 tego ogłoszenia;

- obciążenie Komisji Wspólnot Europejskich kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Skarżąca twierdzi, że sporne ogłoszenie o zamówieniu jest niezgodne z prawem z następujących powodów:

- po pierwsze, publikując sporne ogłoszenie o zamówieniu Komisja przekroczyła lub naruszyła podstawę prawną swej decyzji, w szczególności rozporządzenie Rady (WE) nr 389/2006 z dnia 27 lutego 2006 r. ustanawiające instrument wsparcia finansowego w celu stymulowania rozwoju gospodarczego tureckiej wspólnoty cypryjskiej i zmieniające rozporządzenie (WE) nr 2667/2000 w sprawie Europejskiej Agencji Odbudowy ⁽¹⁾,
- po drugie ogłoszenie to jest sprzeczne lub niezgodne z art. 299 WE w brzmieniu zmienionym przez art. 19 aktu dotyczącego warunków przystąpienia Republiki Czeskiej, Republiki Estońskiej, Republiki Cypryjskiej, Republiki Łotewskiej, Republiki Litewskiej, Republiki Węgierskiej, Republiki Malty, Rzeczypospolitej Polskiej, Republiki Słowenii i Republiki Słowackiej ⁽²⁾ (zwanego dalej „aktem o przystąpieniu z 2003 r.”) i z protokołem nr 10 w sprawie Cypru załączonym do aktu o przystąpieniu z 2003 r. ⁽³⁾, oraz
- po trzecie, wspomniane ogłoszenie jest sprzeczne lub niezgodne z obowiązkami wynikającymi z przepisów obowiązującego prawa międzynarodowego i rezolucji 541 (1983) i 550(1984) Rady Bezpieczeństwa Narodów Zjednoczonych,
- po czwarte, wspomniane ogłoszenie jest sprzeczne lub niezgodne z zasadą lojalnej współpracy między instytucjami Unii Europejskiej i państwami członkowskimi, ustanowioną w art. 10 WE, oraz
- po piąte, ogłoszenie to nie zostało opublikowane w Dzienniku Urzędowym.

⁽¹⁾ Dz.U. L 65, str. 5.

⁽²⁾ Dz.U. L 236, str. 33.

⁽³⁾ Dz.U. L 236, str. 955.

Skarga wniesiona w dniu 7 marca 2008 r. — Republika Cypryjska przeciwko Komisji

(Sprawa T-119/08)

(2008/C 142/53)

Język postępowania: grecki

Strony

Strona skarżąca: Republika Cypryjska (przedstawiciel: P. Kliridis)

Strona pozwana: Komisja Wspólnot Europejskich

Żądania strony skarżącej

- stwierdzenie nieważności ogłoszenia EuropeAid/125672/C/SER/CY dotyczącego udzielenia zamówienia zatytułowanego „Technical Assistance on animal husbandry”, opublikowanego wyłącznie w języku angielskim w dniu 27 grudnia 2007 r. lub zbliżonej dacie na stronie internetowej <http://ec.europa.eu/europaid/tender/data/> oraz stwierdzenie nieważności pkt 5 i 28.2 tego ogłoszenia;
- obciążenie Komisji Wspólnot Europejskich kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Zarzuty i główne argumenty podniesione przez skarżącą są identyczne lub podobne do tych podniesionych w sprawach T-91/08, T-92/08 i T-93/08 Republika Cypryjska przeciwko Komisji.

Skarga wniesiona w dniu 14 marca 2008 r. — Republika Cypryjska przeciwko Komisji

(Sprawa T-122/08)

(2008/C 142/54)

*Język postępowania: grecki***Strony**

Strona skarżąca: Republika Cypryjska (przedstawiciel: P. Kliridis)

Strona pozwana: Komisja Wspólnot Europejskich

Żądania strony skarżącej

- stwierdzenie nieważności ogłoszenia EuropeAid/126316/C/SER/CY dotyczącego udzielenia zamówienia zatytułowanego „Establishment of a Program Management Unit to support the implementation of investment projects in the field of water/wastewater and solid waste”, opublikowanego wyłącznie w języku angielskim w dniu 4 stycznia 2008 r. lub zbliżonej dacie na stronie internetowej <http://ec.europa.eu/europaid/tender/data/> oraz stwierdzenie nieważności pkt 5 i 28.2 tego ogłoszenia;
- obciążenie Komisji Wspólnot Europejskich kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Zarzuty i główne argumenty podniesione przez skarżącą są identyczne lub podobne do tych podniesionych w sprawach T-91/08, T-92/08 i T-93/08 Republika Cypryjska przeciwko Komisji.

Skarga wniesiona w dniu 25 marca 2008 r. — CBI i Abisp przeciwko Komisji

(Sprawa T-128/08)

(2008/C 142/55)

*Język postępowania: francuski***Strony**

Strona skarżąca: Coordination Bruxelloise d'Institutions sociales et de santé (CBI) (Bruksela, Belgia) i Association Bruxelloise des Institutions de Soins Privées (Abisp) (Bruksela, Belgia) (przedstawiciele: D. Waelbroeck, adwokat, i D. Slater, solicitor)

Strona pozwana: Komisja Wspólnot Europejskich

Żądania strony skarżącej

- stwierdzenie nieważności decyzji Komisji;
- obciążenie pozwanej kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Skarżące wnoszą o stwierdzenie nieważności decyzji Komisji z dnia 10 stycznia 2008 r., w której Komisja nie uwzględniła ich skargi wniesionej w dniach 7 września i 17 października 2005 r. na pomoc państwa przyznaną przez Królestwo Belgii publicznym szpitalom sieci IRIS w regionie Bruxelles-Capitale i odmówiła wszczęcia formalnego postępowania wyjaśniającego w odniesieniu do omawianej pomocy na podstawie art. 88 ust. 2 WE.

Skarżące twierdzą w pierwszej kolejności, że zaskarżona decyzja jest dotknięta uchybieniami proceduralnymi, ponieważ powinna zostać wydana kolegialnie przez Komisję, skierowana do państwa członkowskiego będącego jej adresatem i opublikowana w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Co do istoty skarżące podnoszą, że Komisja popełniła oczywiste błędy w ocenie i naruszyła ciężący na niej obowiązek uzasadnienia, uznając, że omawiane środki były zgodne z art. 86 ust. 2 WE i że nie zachodziła potrzeba wszczęcia formalnego postępowania wyjaśniającego na podstawie art. 88 ust. 2 WE.

Skarżące twierdzą, że przesłanki stosowania art. 86 ust. 2 WE nie są spełnione w niniejszej sprawie, ponieważ:

- misja świadczenia usługi publicznej przez szpitale korzystające z pomocy nie jest jasno zdefiniowana;
- kryteria rekompensaty nie zostały wcześniej określone;
- rekompensata przewyższa poniesione koszty; i
- nie przeprowadzono porównania między szpitalami korzystającymi z pomocy i porównywalnymi szpitalami prywatnymi.

Skarżące podnoszą ponadto, że w niniejszej sprawie nie zastosowano się do dyrektywy w sprawie przejrzystości stosunków finansowych między państwami członkowskimi a przedsiębiorstwami publicznymi ⁽¹⁾.

⁽¹⁾ Dyrektywa Komisji 2006/111/WE z dnia 16 listopada 2006 r. w sprawie przejrzystości stosunków finansowych między państwami członkowskimi a przedsiębiorstwami publicznymi, a także w sprawie przejrzystości finansowej wewnątrz określonych przedsiębiorstw (Dz.U. L 318, str. 17).

Skarga wniesiona w dniu 2 kwietnia 2008 r. — ERNI Electronics przeciwko OHIM (MaxiBridge)

(Sprawa T-132/08)

(2008/C 142/56)

Język postępowania: niemiecki

Strony

Strona skarżąca: ERNI Electronics GmbH (Adelberg, Niemcy) (przedstawiciel: adwokat N. Breitenbach)

Strona pozwana: Urząd Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrzznego (znaki towarowe i wzory)

Żądania strony skarżącej

- stwierdzenie nieważności decyzji Czwartej Izby Odwoławczej OHIM z dnia 30 stycznia 2008 r. w sprawie R 1530/2006-4;
- obciążenie OHIM kosztami postępowania, włączając w o koszty poniesione w postępowaniu odwoławczym.

Zarzuty i główne argumenty

Zgłoszony wspólnotowy znak towarowy: Słowny znak towarowy „MaxiBridge” dla towarów z klas 9 i 17 (zgłoszenie nr 4 899 647)

Decyzja eksperta: Odrzucenie zgłoszenia

Decyzja Izby Odwoławczej: Oddalenie odwołania

Podniesione zarzuty: Naruszenie art. 7 ust. 1 lit. c) rozporządzenia (WE) nr 40/94 ⁽¹⁾, ponieważ zgłoszony znak towarowy nie jest wskazówką opisową, którą należałoby pozostawić do swobodnego używania przez wszystkich.

⁽¹⁾ Rozporządzenie Rady (WE) nr 40/94 z dnia 20 grudnia 1993 r. w sprawie wspólnotowego znaku towarowego (Dz.U. 1994, L 11, str. 1)

Skarga wniesiona w dniu 3 kwietnia 2008 r. — Schröder przeciwko CPVO — Jørn Hansson (Lemon Symphony)

(Sprawa T-133/08)

(2008/C 142/57)

Język skargi: niemiecki

Strony

Strona skarżąca: Ralf Schröder (Lüdinghausen, Niemcy) (przedstawiciele: adwokaci T. Leidereiter i W.A. Schmidt)

Strona pozwana: Wspólnotowy Urząd Odmian Roślin

Uczestnikiem postępowania przed Izbą Odwoławczą był również: Jørn Hansson (Søndersø, Dania)

Żądania strony skarżącej

- stwierdzenie nieważności decyzji Izby Odwoławczej pozwanego z dnia 4 grudnia 2007 r. (sprawa A 007/2007) i stwierdzenie nieważności dostosowania opisu odmiany odnoszącego się do odmiany Lemon Symphony;
- posiłkowo stwierdzenie nieważności decyzji Izby Odwoławczej pozwanego z dnia 4 grudnia 2007 r. (sprawa A 007/2007);
- obciążenie pozwanego kosztami postępowania

Zarzuty i główne argumenty

Przedmiot wspólnotowego prawa do ochrony odmian roślin, którego dotyczy wniosek: Lemon Symphony

Posiadacz wspólnotowego prawa do odmiany rośliny: Jørn Hansson

Zaskarżona do Izby Odwoławczej decyzja Wspólnotowego Urzędu Odmian Roślin: Dostosowanie opisu odmiany na podstawie art. 87 ust. 4 rozporządzenia (WE) nr 2100/94 ⁽¹⁾

Wnoszący odwołanie do Izby Odwoławczej: Skarżący

Decyzja Izby Odwoławczej: Oddalenie odwołania

Podniesione zarzuty:

- naruszenie art. 59 ust. 2 rozporządzenia (WE) nr 1239/95 ⁽²⁾, ponieważ skarżący nie został prawidłowo wezwany na rozprawę;
- naruszenie art. 75 rozporządzenia nr 2100/94, ponieważ skarżący nie miał możliwości ustosunkowania się ustnie lub na piśmie co do braku legitymacji czynnej;

- naruszenie art. 71 ust. 1 w związku z art. 68 rozporządzenia nr 2100/94, ponieważ zaskarżona przed Izłą Odwoławczą decyzja dotyczyła skarżącego bezpośrednio i indywidualnie;
- naruszenie art. 73 rozporządzenia nr 2100/94 i art. 230 WE, ponieważ zostało naruszone przysługujące skarżącemu prawo do sądowej kontroli działań Urzędu;
- naruszenie art. 48 rozporządzenia nr 2100/94 z uwagi na stronniczość jednego z członków Izby Odwoławczej.

(¹) Rozporządzenie Rady (WE) NR 2100/94 z dnia 27 lipca 1994 r. w sprawie wspólnotowego systemu ochrony odmian roślin (Dz.U. L 227, str. 1).

(²) Rozporządzenie Komisji (WE) NR 1239/95 z dnia 31 maja 1995 r. ustanawiające zasady wykonawcze stosowania rozporządzenia Rady (WE) nr 2100/94 w odniesieniu do postępowania przed Wspólnotowym Urzędem Odmian Roślin (Dz.U. L 121, str. 37).

Skarga wniesiona w dniu 4 kwietnia 2008 r. — Schröder przeciwko CPVO — Hansson (Lemon Symphony)

(Sprawa T-134/08)

(2008/C 142/58)

Język skargi: niemiecki

Strony

Strona skarżąca: Ralf Schröder (Lüdinghausen, Niemcy) (przedstawiciele: adwokaci T. Leidereiter i W.A. Schmidt)

Strona pozwana: Wspólnotowy Urząd Odmian Roślin

Uczestnikiem postępowania przed Izłą Odwoławczą był również: Jørn Hansson (Søndersø, Dania)

Żądania strony skarżącej

- stwierdzenie nieważności decyzji Izby Odwoławczej pozwanego z dnia 4 grudnia 2007 r. (sprawa A 006/2007);
- obciążenie pozwanego kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Zgłoszona odmiana roślin: Lemon Symphony

Posiadacz wspólnotowego prawa do odmiany rośliny: Jørn Hansson

Zaskarżona do Izby Odwoławczej decyzja Wspólnotowego Urzędu Odmian Roślin: Nieuchylenie wspólnotowego prawa do ochrony odmian roślin w odniesieniu do Lemon Symphony na podstawie art. 21 rozporządzenia (WE) nr 2100/94 (¹)

Wnoszący odwołanie do Izby Odwoławczej: Skarżący

Decyzja Izby Odwoławczej: Oddalenie odwołania

Podniesione zarzuty:

- naruszenie art. 59 ust. 2 rozporządzenia (WE) nr 1239/95 (²), ponieważ skarżący nie został prawidłowo wezwany na rozprawę;
- naruszenie art. 71 ust. 1 w związku z art. 21, 67 i 68 rozporządzenia nr 2100/94, ponieważ zasadność odwołania nie została zbadana, tudzież nie została zbadana wyczerpująco;
- naruszenie art. 73 rozporządzenia nr 2100/94 i art. 230 WE, ponieważ zostało naruszone przysługujące skarżącemu prawo do sądowej kontroli działań Urzędu;
- naruszenie art. 48 rozporządzenia nr 2100/94 z uwagi na stronniczość jednego z członków Izby Odwoławczej.

(¹) Rozporządzenie Rady (WE) nr 2100/94 z dnia 27 lipca 1994 r. w sprawie wspólnotowego systemu ochrony odmian roślin (Dz.U. L 227, str. 1).

(²) Rozporządzenie Komisji (WE) nr 1239/95 z dnia 31 maja 1995 r. ustanawiające zasady wykonawcze stosowania rozporządzenia Rady (WE) nr 2100/94 w odniesieniu do postępowania przed Wspólnotowym Urzędem Odmian Roślin (Dz.U. L 121, str. 37).

Skarga wniesiona w dniu 4 kwietnia 2008 r. — Schniga przeciwko Wspólnotowemu Urzędowi Ochrony Odmian Roślin (CPVO) — Elaris i Brookfield New Zealand (Gala-Schnitzer)

(Sprawa T-135/08)

(2008/C 142/59)

Język skargi: angielski

Strony

Strona skarżąca: Schniga Srl (Bolzano, Włochy) (przedstawiciel: adwokat G. Würtenberger i R. Kunze, Solicitor)

Strona pozwana: Wspólnotowy Urząd Ochrony Odmian Roślin

Uczestnikami postępowania przed Izłą Odwoławczą były również: SNC Elaris (Anger, Francja) i Brookfield New Zealand Ltd (Havelock North, Nowa Zelandia)

Żądania strony skarżącej

- stwierdzenie nieważności decyzji Izby Odwoławczej z dnia 21 listopada 2007 r. w sprawach A-003/2007 i A-004/2007;
- obciążenie CPVO kosztami postępowania

Zarzuty i główne argumenty

Wnioskujący o przyznanie wspólnotowego prawa do ochrony odmiany roślin: Konsortium Südtiroler Baumschuler, a po przeniesieniu spornych praw do odmiany, Schniga Srl (zgłoszenie nr 1999/0033)

Odmiana będąca przedmiotem wniosku o przyznanie wspólnotowego prawa do ochrony odmian roślin: Gala-Schnitzer

Decyzja CPVO: przyznanie wspólnotowego prawa do ochrony odmian roślin (decyzje nr EU 18759, OBJ 06-021 i OBJ 06-022)

Wnoszący odwołanie do Izby Odwoławczej: SNC Elaris i Brookfield New Zealand Ltd

Decyzja Izby Odwoławczej: uchylenie decyzji CPVO

Podniesione zarzuty: Naruszenie art. 59 ust. 3 rozporządzenia Rady nr 2100/94⁽¹⁾, jako że sprzeciw w odniesieniu do wspólnotowego prawa do ochrony odmiany roślin nie jest zgodny z tym przepisem. Sporna decyzja oparta została o stawiane skarżącej wymogi, które nie znajdują uzasadnienia w przepisach prawa. Doszło zatem do niewłaściwej oceny kompetencji prezesa CPVO i jego uprawnień dyskrecjonalnych.

(¹) Rozporządzenie Rady (WE) nr 2100/1994 z dnia 27 lipca 1994 r. w sprawie wspólnotowego systemu ochrony odmian roślin (Dz.U. 1994 L 227, str. 1).

Skarga wniesiona w dniu 9 kwietnia 2008 r. — BCS SpA przeciwko OHIM — Deere (Kombinacja kolorów zielonego i żółtego)

(Sprawa T-137/08)

(2008/C 142/60)

Język skargi: angielski

Strony

Strona skarżąca: BCS SpA (Mediolan, Włochy) (przedstawiciele: adwokaci M. Franzosi, V. Jandoli, F. Santonocito)

Strona pozwana: Urząd Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory)

Uczestnikiem postępowania przed Izłą Odwoławczą była również: Deere & Company (Moline, Stany Zjednoczone)

Żądania strony skarżącej

- stwierdzenie nieważności decyzji Drugiej Izby Odwoławczej z dnia 16 stycznia 2008 r. w sprawie R 0222/2007-2;
- obciążenie OHIM kosztami postępowania

Zarzuty i główne argumenty

Zarejestrowany wspólnotowy znak towarowy będący przedmiotem wniosku o unieważnienie: graficzny znak towarowy składający się z kombinacji kolorów zielonego i żółtego, zarejestrowany dla towarów z klas 7 i 12 — wspólnotowy znak towarowy nr 63 289

Właściciel wspólnotowego znaku towarowego: Deere & Company

Strona wnosząca o unieważnienie wspólnotowego znaku towarowego: Skarżąca

Decyzja Wydziału Unieważnień: Odrzucenie wniosku o unieważnienie

Decyzja Izby Odwoławczej: Oddalenie odwołania

Podniesione zarzuty: Naruszenie art. 7 ust. 3, art. 52 ust. 1 lit. c) w związku z art. 8 ust. 4 i art. 73 ust. 1 rozporządzenia Rady nr 40/94, ponieważ:

- Izba Odwoławcza powinna była bardzo rygorystycznie zinterpretować art. 7 ust. 3 rozporządzenia nr 40/94 i w związku z tym powinna była nałożyć na drugą stronę postępowania rygorystyczny ciężar dowodu;
- Izba Odwoławcza nie uznała faktycznego pierwszeństwa znaku towarowego skarżącej; oraz
- Izba Odwoławcza posłużyła się w decyzji sprzecznym tokiem rozumowania.

Skarga wniesiona w dniu 3 kwietnia 2008 r. — Cavankee Fishing i in. przeciwko Komisji

(Sprawa T-138/08)

(2008/C 142/61)

Język postępowania: angielski

Strony

Strona skarżąca: Cavankee Fishing Co. Ltd (Lifford, Irlandia), Ocean Trawlers Limited (Killybegs, Irlandia), Mullglen Limited (Balbriggan, Irlandia), Eamon McHugh (Killybegs, Irlandia), Joseph Doherty (Burtonport, Irlandia), Brendan Gill (Lifford, Irlandia), Eileen Oglesby (Burtonport, Irlandia), Noel McGing (Killybegs, Irlandia), Larry Murphy (Castletownbere, Irlandia), Thomas Flaherty (Aran Islands, Irlandia), Pauric Conneely (Claregalway, Irlandia), Island Trawlers Limited (Killybegs, Irlandia), Cathal Boyle (Killybegs, Irlandia), Eugene Hannigan (Milford, Irlandia), Peter McBride (Downings, Irlandia), Hugh McBride (Downings, Irlandia), Patrick Fitzpatrick (Aran Islands, Irlandia), Patrick O'Malley (Galway, Irlandia), Cecil Sharkey (Clogherhead, Irlandia) (przedstawiciele: A. Collins, SC, N. Travers, Barrister, D. Barry, Solicitor)

Strona pozwana: Komisja Wspólnot Europejskich

Żądania strony skarżącej

— Nakazanie Komisji zapłaty następujących kwot (bez odsetek), powiększonych o koszty pożyczek, oraz elementów aktualizacyjnych, które zostaną określone bliżej i aktualnie na rozprawie, jako odszkodowania każdemu ze skarżących:

Pelagic

— Cavankee Fishing Company	2 748 276,00 EUR
— Ocean Trawlers Ltd	6 740 000,00 EUR
— Mullglen Ltd.	2 690 000,00 EUR
— Eamon McHugh	3 036 187,00 EUR
— Joseph Doherty	2 640 408,00 EUR
— Brendan Gill	2 717 665,00 EUR
— Eileen Oglesby	2 994 349,00 EUR
— Noel McGing	2 444 000,00 EUR
— Larry Murphy	4 150 000,00 EUR
— Thomas Flaherty	2 140 000,00 EUR
— Pauric Conneely	1 930 000,00 EUR

Polyvalent

— Island Trawlers Limited	672 000,00 EUR
— Cathal Boyle	651 200,00 EUR
— Eugene Hannigan	125 000,00 EUR
— Peter McBride	106 848,00 EUR
— Hugh McBride	106 848,00 EUR
— Partick Fitzpatrick	177 573,00 EUR
— Patrick O'Malley	
(a) „Capal Ban”	205 698,00 EUR
(b) „Capal Or”	496 800,00 EUR
— Cecil Sharkey	205 697,88 EUR

— obciążenie Komisji kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

W niniejszej sprawie skarżący wnoszą skargę z tytułu odpowiedzialności pozaumownej wynikającej ze strat, które mieli oni ponieść w wyniku decyzji Komisji 2003/245/WE z dnia 4 kwietnia 2003 r. w sprawie wniosków złożonych przez państwa członkowskie⁽¹⁾ w zakresie, w jakim oddała ona wniosek Irlandii dotyczący statków należących do skarżących. Nieważność tej decyzji w części została stwierdzona przez Sąd wyrokiem z dnia 13 czerwca 2006 r.⁽²⁾

W uzasadnieniu swoich twierdzeń skarżący podnoszą, że przyjmując decyzję, której nieważność stwierdzono, Komisja naruszyła szereg nadrzędnych norm prawa przyznających prawa jednostkom poprzez poważne i oczywiste przekroczenie zakresu uznania przyznanego Komisji w art. 4 ust. 2 decyzji 97/413/WE⁽³⁾, co zostało stwierdzone przez Sąd w wyroku w sprawach połączonych od T-218/03 do T-240/03. Skarżący podnoszą, że Komisja naruszyła również zasadę równego traktowania, zasadę ostrożności i dobrej administracji, swobodę

przedsiębiorczości i wykonywania zawodu oraz zasadę proporcjonalności. Twierdzą oni, że w takich okolicznościach samo naruszenie prawa wspólnotowego stanowi wystarczające poważne naruszenie prawa.

Poza tym skarżący podnoszą, że doznali i nadal doznają istotnych strat i szkody jako bezpośredniej konsekwencji przyjęcia przez Komisję decyzji, której nieważność stwierdzono, gdyż byli zobowiązani do zakupu na rynku tonażu w celu zastąpienia wymaganego, ale nieprzyznanego tonażu bezpieczeństwa, i w przypadku niektórych skarżących w odniesieniu do strat wynikających ze straconych dni na morzu. W konsekwencji skarżący twierdzą, że ich szkoda jest rzeczywista i pewna.

Na dowód istnienia związku przyczynowego między rozpatrywanym zachowaniem i szkodą skarżący podnoszą, że gdyby Komisja nie działała bezprawnie, odmawiając właściwego rozpatrzenia wniosków o tonaż związany z bezpieczeństwem złożonych przez skarżących, żaden z nich nie byłby zobowiązany do zakupu dodatkowego tonażu.

⁽¹⁾ Decyzja C(2003)1113 wersja końcowa dotycząca wniosków skierowanych do Komisji w przedmiocie zwiększenia celów wieloletniego programu orientacji IV w związku z poprawą warunków bezpieczeństwa, warunków nawigacji morskiej, warunków sanitarnych, jakości produktów oraz warunków pracy w stosunku do statków o całkowitej długości większej niż dwanaście metrów (Dz.U. 2003 L 90, str. 48).

⁽²⁾ Wyrok w sprawach połączonych od T-218/03 do T-240/03 Boyle i in. przeciwko Komisji, Zb.Orz. s. II-1699.

⁽³⁾ Decyzja Rady 97/413/WE z dnia 26 czerwca 1997 r. w sprawie celów i szczególnych zasad restrukturyzacji sektora rybołówstwa wspólnotowego, w okresie od dnia 1 stycznia 1997 r. do dnia 31 grudnia 2001 r., w celu osiągnięcia trwałej równowagi pomiędzy zasobami i ich eksploatacją (Dz.U. L 175, str. 27).

Skarga wniesiona w dniu 11 kwietnia 2008 r. — Loufrani przeciwko OHIM (half-smiley)**(Sprawa T-139/08)**

(2008/C 142/62)

*Język postępowania: angielski***Strony**

Strona skarżąca: Franklin Loufrani (Londyn, Zjednoczone Królestwo) (przedstawiciel: adwokat A. Deutsch)

Strona pozwana: Urząd Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrzznego (znaki towarowe i wzory)

Żądania strony skarżącej

- stwierdzenie nieważności decyzji Czwartej Izby Odwoławczej z dnia 7 lutego 2008 r. w sprawie R 0958/2007-4;
- obciążenie OHIM kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Zgłoszony wspólnotowy znak towarowy: graficzny znak towarowy „half-smiley” dla towarów z klas 14, 18 i 25 — zgłoszenie nr 893 580.

Decyzja eksperta: odrzucenie zgłoszenia w odniesieniu do wszystkich towarów.

Decyzja Izby Odwoławczej: oddalenie odwołania.

Podniesione zarzuty: naruszenie art. 7 ust. 1 lit. b) rozporządzenia Rady nr 40/94, jako że znak nabył minimalny poziom charakteru odróżniającego wymagany dla jego rejestracji.

Decyzja Izby Odwoławczej: uchylenie decyzji Wydziału Unieważnień i oddalenie wniosku o unieważnienie.

Podniesione zarzuty: Izba Odwoławcza nieprawidłowo uznała, że wcześniejsze decyzje ostateczne skierowane do tych samych stron i dotyczące tego samego znaku towarowego są wiążące w późniejszej sprawie o unieważnienie znaku przed Wydziałem Unieważnień i Izbą Odwoławczą. Naruszenie art. 8 ust. 1 lit. b) i art. 8 ust. 5 rozporządzenia Rady nr 40/94, jako że sporny znak towarowy wykazuje podobieństwo do znaku wcześniejszego.

Skarga wniesiona w dniu 14 kwietnia 2008 r. — Ferrero przeciwko OHIM — Tirol Milch (TiMi KINDERJOGHURT)

(Sprawa T-140/08)

(2008/C 142/63)

Język skargi: angielski

Strony

Strona skarżąca: Ferrero SpA (Alba, Włochy) (przedstawiciele: adwokaci C. Gielen i F. Jacobacci)

Strona pozwana: Urząd Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory)

Uczestnikiem postępowania przed Izbą Odwoławczą była również: Tirol Milch rGmbH (Innsbruck, Austria)

Żądania strony skarżącej

- stwierdzenie nieważności decyzji Drugiej Izby Odwoławczej Urzędu Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory) z dnia 30 stycznia 2008 r. w sprawie R 628/2007-2;
- obciążenie OHIM kosztami postępowania

Zarzuty i główne argumenty

Zarejestrowany wspólnotowy znak towarowy będący przedmiotem wniosku o unieważnienie: słowny znak towarowy złożony z wyrazów „TiMi KINDERJOGHURT” dla towarów z klasy 29 — zgłoszenie nr 792 978.

Właściciel wspólnotowego znaku towarowego: Tirol Milch reg. Gen. mbH.

Strona wnosząca o unieważnienie wspólnotowego znaku towarowego: skarżąca.

Decyzja Wydziału Unieważnień: unieważnienie spornego znaku towarowego.

Skarga wniesiona w dniu 2 kwietnia 2008 r. — Republika Włoch przeciwko Komisji Wspólnot Europejskich i EPSO

(Sprawa T-142/08)

(2008/C 142/64)

Język postępowania: włoski

Strony

Strona skarżąca: Republika Włochy (przedstawiciel: P. Gentili, avvocato dello Stato)

Strona pozwana: Komisja Wspólnot Europejskich, Urząd Doboru Kadr Wspólnot Europejskich

Żądania strony skarżącej

- Stwierdzenie nieważności ogłoszeń o konkursach otwartych EPSO/AD/116/08 (grupa zaszerogowania AD8) oraz EPSO/AD/117/08 (grupa zaszerogowania AD11), zorganizowanych w celu utworzenia listy rezerwowej na 30 stanowisk administratorów (grupa zaszerogowania AD 8) oraz 20 stanowisk głównych administratorów (grupa zaszerogowania AD 11) w dziedzinie zwalczania nadużyć finansowych;
- Stwierdzenie nieważności ogłoszenia o konkursie otwartym EPSO/AST/45/08 (grupa zaszerogowania AST4), zorganizowanym w celu utworzenia listy rezerwowej na 30 stanowisk asystentek/asystentów (grupa zaszerogowania AST4) w dziedzinie zwalczania nadużyć finansowych.

Zarzuty i główne argumenty

Zarzuty i główne argumenty są podobne do tych podniesionych w sprawie T-117/08, Włochy przeciwko Komisji ⁽¹⁾.

⁽¹⁾ Dotychczas nie ogłoszono komunikatu w Dzienniku Urzędowym.

Skarga wniesiona w dniu 21 kwietnia 2008 r. — Beifa Group przeciwko OHIM-Schwan-STABILO Schwanhäußer (wzór przyrządów do pisania)

(Sprawa T-148/08)

(2008/C 142/65)

Język skargi: angielski

Strony

Strona skarżąca: Beifa Group Co. Ltd (dawniej Ningbo Beifa Group Co. Ltd) (Zhejiang, Chiny) (przedstawiciele: R. Davis, barrister i N. Cordell, solicitor)

Strona pozwana: Urząd Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory)

Uczestnikiem postępowania przed Izbą Odwoławczą była również: Schwan-STABILO Schwanhäußer GmbH & Co. KG (Heroldsberg, Niemcy)

Żądania strony skarżącej

- stwierdzenie nieważności decyzji Trzeciej Izby Odwoławczej Urzędu Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory) wydanej w dniu 31 stycznia 2008 r. (postępowanie odwoławcze R 1352/2006-3);
- przekazanie sprawy do Wydziału Unieważnień w celu ponownego rozpoznania kwestii podniesionych we wniosku o unieważnienie;
- obciążenie OHIM kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Zarejestrowany wzór wspólnotowy będący przedmiotem wniosku o unieważnienie: wzór „przyrządów do pisania”, rejestracja wzoru wspólnotowego nr 352315-0007

Właściciel wzoru wspólnotowego: strona skarżąca

Strona wnosząca o unieważnienie wzoru wspólnotowego: drugi uczestnik postępowania przed Izbą Odwoławczą

Prawo ze znaku towarowego przysługujące stronie wnoszącej o unieważnienie: graficzny krajowy znak towarowy przedstawiający przyrząd do pisania zarejestrowany w dniu 14 grudnia 2006 r. dla towarów należących do klasy 16 — rejestracja nr DE 30045470

Decyzja Wydziału Unieważnień: unieważnienie spornego wzoru

Decyzja Izby Odwoławczej: oddalenie odwołania

Podniesione zarzuty: naruszenie art. 25 ust. 1 lit. e) rozporządzenia nr 6/2002⁽¹⁾ w zakresie w jakim Trzecia Izba Odwoławcza oparła się na błędnych kryteriach weryfikacji co do wymaga-

nego przez ten przepis używania znaku przez stronę skarżącą; Trzecia Izba Odwoławczy powinna była ustalić czy używanie znaku przez drugiego uczestnika postępowania przed Izbą Odwoławczą było zgodne zarówno z wymogami art. 25 ust. 1 lit. e) rozporządzenia nr 6/2002 jak i wymogami prawa niemieckiego; wydając decyzję na podstawie art. 25 ust. 1 lit. e) rozporządzenia nr 6/2002 Trzecia Izba Odwoławcza winna była zastosować kryteria określone w prawie niemieckim w zakresie naruszenia prawa do znaku towarowego.

⁽¹⁾ Rozporządzenie Rady (WE) nr 6/2002 z dnia 12 grudnia 2001 r. w sprawie wzorów wspólnotowych (Dz.U. 2002, L 3, str. 1).

Skarga wniesiona w dniu 18 kwietnia 2008 r. — Abbott Laboratories przeciwko OHIM — aRigen (Sorvir)

(Sprawa T-149/08)

(2008/C 142/66)

Język skargi: angielski

Strony

Strona skarżąca: Abbott Laboratories (Abbott Park, Stany Zjednoczone) (przedstawiciel: S. Schäffler, adwokat)

Strona pozwana: Urząd Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory)

Uczestnikiem postępowania przed Izbą Odwoławczą była również: aRigen, Inc. (Tokio, Japonia)

Żądania strony skarżącej

- stwierdzenie nieważności decyzji Drugiej Izby Odwoławczej Urzędu Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory) wydanej w dniu 6 lutego 2008 r. w sprawie R 809/2007-2; oraz
- obciążenie OHIM kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Zgłaszający wspólnotowy znak towarowy: aRigen, Inc

Zgłoszony wspólnotowy znak towarowy: słowny znak towarowy „Sorvir” dla towarów z klasy 5 — zgłoszenie nr 004 455 507

Właściciel znaku lub oznaczenia, na które powołano się w sprzeciwie: strona skarżąca

Znak lub oznaczenie, na które powołano się w sprzeciwie: słowny znak towarowy „NORVIR” dla towarów z klasy 5

Decyzja Wydziału Sprzeciwów: odrzucenie sprzeciwu w całości

Decyzja Izby Odwoławczej: oddalenie odwołania

Podniesione zarzuty: naruszenie art. 8 ust. 1 lit. b) rozporządzenia Rady nr 40/94 z uwagi na podobieństwo spornych znaków towarowych, a w konsekwencji zaistnienie prawdopodobieństwa wprowadzenia w błąd odnośnie do tych znaków

Postanowienie Sądu Pierwszej Instancji z dnia 3 kwietnia 2008 r. — PTV przeciwko OHIM (MAP&GUIDE The Mapware Company)

(Sprawa T-226/06) ⁽¹⁾

(2008/C 142/68)

Język postępowania: niemiecki

Prezes piątej izby zarządził wykreślenie sprawy.

⁽¹⁾ Dz.U. C 249 z 11.10.2006.

Postanowienie Sądu Pierwszej Instancji z dnia 3 kwietnia 2008 r. — PTV przeciwko OHIM (map&guide travelbook)

(Sprawa T-219/06) ⁽¹⁾

(2008/C 142/67)

Język postępowania: niemiecki

Prezes piątej izby zarządził wykreślenie sprawy.

⁽¹⁾ Dz.U. C 237 z 30.9.2006.

Postanowienie Sądu Pierwszej Instancji z dnia 9 kwietnia 2008 r. — Belgia przeciwko Komisji

(Sprawa T-403/06) ⁽¹⁾

(2008/C 142/69)

Język postępowania: francuski

Prezes ósmej izby zarządził wykreślenie sprawy.

⁽¹⁾ Dz.U. C 42 z 24.2.2007.

SĄD DO SPRAW SŁUŻBY PUBLICZNEJ UNII EUROPEJSKIEJ

Wyrok Sądu do spraw Służby Publicznej z dnia 23 kwietnia 2008 r. — Pickering przeciwko Komisji

(Sprawa F-103/05) ⁽¹⁾

(Służba publiczna — Urzędnicy — Wynagrodzenie — Współczynniki korygujące — Wypłata części wynagrodzenia poza kraj zatrudnienia — Emerytury — Postępowanie zaoczne — Stosowanie w czasie regulaminu Sądu — Odcinki wynagrodzenia — Zarzut niezgodności z prawem — Równe traktowanie urzędników — Zasada ochrony uzasadnionych oczekiwań, praw nabytych, zasada pewności prawnej i obowiązek starannego działania — Obowiązek uzasadnienia)

(2008/C 142/70)

Język postępowania: francuski

Strony

Strona skarżąca: Stephen Pickering (La Hulpe, Belgia) (przedstawiciel: N. Lhoëst, avocat)

Strona pozwana: Komisja Wspólnot Europejskich (przedstawiciele: V. Joris i D. Martin, działający w charakterze pełnomocników).

Przedmiot sprawy

Stwierdzenie nieważności odcinków wynagrodzenia skarżącego za grudzień 2004, styczeń i luty 2005 r., a także odcinków następných, w zakresie, w jakim stanowią one zastosowanie przepisów rozporządzenia nr 723/2004 zmieniającego regulamin pracowniczy urzędników, rzekomo niezgodnych z prawem, i dotyczą transferu części wynagrodzenia do kraju pochodzenia urzędnika (wcześniej T-393/05).

Sentencja wyroku

- 1) Skarga zostaje oddalona.
- 2) Każda ze stron pokrywa koszty własne.

⁽¹⁾ Dz.U. C 10 z 14.1.2006, str. 27 (sprawa początkowo zarejestrowana przed Sądem Pierwszej Instancji Wspólnot Europejskich pod sygnaturą T-393/05 i przekazana do Sądu do spraw Służby Publicznej Unii Europejskiej postanowieniem z dnia 15.12.2005).

Wyrok Sądu do spraw Służby Publicznej (pierwsza izba) z dnia 23 kwietnia 2008 r. — Bain i in. przeciwko Komisji

(Sprawa F-112/05) ⁽¹⁾

(Służba publiczna — Urzędnicy — Wynagrodzenie — Współczynniki korygujące — Dokonanie przelewu części uposażeń poza państwo miejsca zatrudnienia — Emerytury i renty — Postępowanie zaoczne — Obowiązki w czasie regulaminu Sądu — Informacja o wynagrodzeniu — Zarzut bezprawności)

(2008/C 142/71)

Język postępowania: francuski

Strony

Strona skarżąca: Neil Bain (Bruksela, Belgia), Obhijit Chatterjee (Bruksela, Belgia), Richard Fordham (Bergen, Niderlandy), Roger Hurst (Bergen, Niderlandy) (przedstawiciel: N. Lhoëst, avocat).

Strona pozwana: Komisja Wspólnot Europejskich (przedstawiciele: V. Joris oraz D. Martin, pełnomocnicy)

Przedmiot sprawy

Stwierdzenie nieważności informacji o wynagrodzeniu skarżącego za luty, marzec i kwiecień 2005 r. oraz wszystkich kolejnych, w zakresie, w jakim stosują jakoby bezprawne przepisy rozporządzenia Rady nr 723/2004 zmieniającego regulamin pracowniczy urzędników, dotyczące przelewu części wynagrodzenia do państwa pochodzenia urzędnika (wcześniej sprawa T-419/05).

Sentencja wyroku

- 1) Skarga zostaje odrzucona jako niedopuszczalna.
- 2) Każda ze stron pokryje własne koszty.

⁽¹⁾ Dz.U. C 48 z dnia 25 lutego 2006 r., str. 36 (sprawa początkowo zarejestrowana w Sądzie Pierwszej Instancji Wspólnot Europejskich pod sygnaturą T-419/05, a następnie przekazana do Sądu do spraw Służby Publicznej Unii Europejskiej postanowieniem z dnia 15 grudnia 2005 r.).

Skarga wniesiona w dniu 7 stycznia 2008 r. — Blais przeciwko Europejskiemu Bankowi Centralnemu**(Sprawa F-6/08)**

(2008/C 142/72)

*Język postępowania: niemiecki***Strony***Strona skarżąca:* Jessica Blais (Frankfurt nad Menem, Niemcy) (przedstawiciel: adwokat B. Karthaus)*Strona pozwana:* Europejski Bank Centralny**Przedmiot i opis sporu**

Stwierdzenie nieważności decyzji Europejskiego Banku Centralnego odmawiającej przyznania skarżącej dodatku zagranicznego na tej podstawie, że przez 10 lat przed podjęciem zatrudnienia u pozwanego nie zamieszkiwała poza terytorium państwa członkowskiego, w którym była zatrudniona, jak wymaga tego art. 17 pkt ii) warunków zatrudnienia (Conditions of Employment).

Żądania strony skarżącej

- stwierdzenie nieważności decyzji Europejskiego Banku Centralnego z dnia 15 sierpnia 2007 r., wydanej w formie komunikatu prezesa Europejskiego Banku Centralnego z dnia 8 listopada 2007 r., odmawiającej przyznania skarżącej dodatku zagranicznego;
- obciążenie pozwanego kosztami postępowania.

Skarga wniesiona w dniu 24 stycznia 2008 r. — Tomas przeciwko Parlamentowi**(Sprawa F-13/08)**

(2008/C 142/73)

*Język postępowania: litewski***Strony***Strona skarżąca:* Stanislovas Tomas (Pavlodar, Kazachstan) (przedstawiciel: M. Michaluskas, avocat)*Strona pozwana:* Parlament Europejski.**Przedmiot i opis sporu**

Stwierdzenie nieważności decyzji organu powołującego w sprawie rozwiązania ze skarżącym stosunku pracy oraz wniosek o zadośćuczynienie za doznaną krzywdę i odszkodowanie za poniesioną szkodę majątkową.

Żądania strony skarżącej

- stwierdzenie nieważności decyzji organu powołującego o rozwiązaniu ze skarżącym stosunku pracy;
- zasądzenie od strony pozwanej na rzecz skarżącego kwoty 125 000 EUR tytułem zadośćuczynienia za doznaną krzywdę i tytułem odszkodowania za poniesioną szkodę;
- obciążenie Parlamentu Europejskiego kosztami postępowania.

Skarga wniesiona w dniu 5 lutego 2008 r. — X przeciwko Parlamentowi**(Sprawa F-14/08)**

(2008/C 142/74)

*Język postępowania: grecki***Strony***Strona skarżąca:* X (Luxemburg, Wielkie Księstwo Luksemburga) (przedstawiciel: V. Christianos, avocat)*Strona pozwana:* Parlament Europejski**Przedmiot i opis sporu**

Stwierdzenie nieważności decyzji, w której dyrektor do spraw kadr Parlamentu Europejskiego stwierdził, że niezdolność do pracy strony skarżącej nie ma charakteru trwałego i całkowitego, uniemożliwiającego jej wykonywanie obowiązków oraz stwierdzenie nieważności opinii wydanej w dniu 27 czerwca 2007 r. przez komisję do spraw inwalidztwa.

Żądania strony skarżącej

- Stwierdzenie nieważności decyzji, w której dyrektor do spraw kadr Parlamentu Europejskiego stwierdził, że niezdolność do pracy strony skarżącej nie ma charakteru trwałego i całkowitego, uniemożliwiającego jej wykonywanie obowiązków oraz stwierdzenie nieważności opinii wydanej w dniu 27 czerwca 2007 r. przez komisję do spraw inwalidztwa;
- przekazanie sprawy komisji do spraw inwalidztwa do ponownego rozpoznania;
- obciążenie Parlamentu Europejskiego kosztami postępowania.

Skarga wniesiona w dniu 21 marca 2008 r. — Schell przeciwko Komisji**(Sprawa F-36/08)**

(2008/C 142/75)

*Język postępowania: francuski***Strony**

Strona skarżąca: Arno Schell (Bruksela, Belgia) (przedstawiciel: F. Frabetti, avocat)

Strona pozwana: Komisja Wspólnot Europejskich

Przedmiot i opis sporu

Stwierdzenie nieważności sprawozdania z przebiegu kariery zawodowej skarżącego za okres od dnia 1 stycznia 2006 r. do dnia 31 grudnia 2006 r. oraz stwierdzenie nieważności sprawozdania dotyczącego awansu za 2007 r.

Żądania strony skarżącej

- Stwierdzenie nieważności sprawozdania z przebiegu kariery zawodowej skarżącego za okres od dnia 1 stycznia 2006 r. do dnia 31 grudnia 2006 r. oraz stwierdzenie nieważności sprawozdania dotyczącego awansu za 2007 r.;
- obciążenie Komisji Wspólnot Europejskich kosztami postępowania.

Skarga wniesiona w dniu 20 marca 2008 r. — Meister przeciwko OHIM**(Sprawa F-37/08)**

(2008/C 142/76)

*Język postępowania: niemiecki***Strony**

Strona skarżąca: Herbert Meister (Alicante, Hiszpania) (przedstawiciel: H.-J. Zimmermann, avocat)

Strona pozwana: Urząd Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory)

Przedmiot i opis sporu

Stwierdzenie nieważności decyzji OHIM oddalającej w sposób dorozumiany zażalenie skarżącego dotyczące rzekomych błędów w jego okresowej ocenie.

Żądania strony skarżącej

- Stwierdzenie nieważności dorozumianej decyzji Prezesa OHIM z dnia 3 stycznia 2008 r. oddalającej zażalenie skarżącego z dnia 27 sierpnia 2007 r.;
- zasądzenie od OHIM na rzecz skarżącego zadośćuczynienia (w kwocie określonej przez Trybunał) za doznaną krzywdę;
- obciążenie Urzędu Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory) kosztami postępowania;
- tytułem żądania ewentualnego stwierdzenie nieważności decyzji Prezesa OHIM, przekazanej skarżącemu w dniu 7 stycznia 2008 r., oddalającej zażalenie skarżącego z dnia 27 sierpnia 2007 r.